

[26th March 1965]

MR. SPEAKER : The question is—

‘That leave be granted for the introduction of the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Amendment Bill, 1965’.

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

V.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR 1965-66—cont.

DEMAND NO. XXV—WELFARE OF SCHEDULED TRIBES, CASTES AND OTHER BACKWARD CLASSES.

THE HON. SRI P. KAKKAN : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,83,74,300 under Demand No. XXV—Welfare of Scheduled Tribes, Castes and Other Backward Classes’.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது—

“அரிசனங்கள் 16 சத விசிதம் உத்தியோகத்தில் இருக்க வேண்டும்; ஆனால் அதில் கால் பாகம் கூட இல்லை என்று திரு. பி. பி. ஐ. வைத்தியநாதன் அவர்களின் குழு சிபார்சு செய்தும் சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்காதது பற்றி விவாதிக்க” என்று நான் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை முன்மொழிகின்றேன்.

‘That the allotment of Rs. 4,83,74,300 under Demand No. XXV—Welfare of Scheduled Tribes, Castes and Other Backward Classes be reduced by Rs. 100’.

MR. SPEAKER : The Demand and the cut motion are before the House for discussion.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது நான் பேசுவதற்கு மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். சமுதாயத்தில் பல்லாண்டுகளாகப் புறக்கணிக்கப்பட்டு, பல கொடுமைகளுக்கும் பல தீமைகளுக்கும் ஆளாக்கப்பட்டுக் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்த மக்களுக்கெல்லாம் நல்வாழ்வளிக்கக் கூடிய மானியமாக இது விளங்குகிறது. அரிசன மக்களையும், பின் தங்கிய மக்களையும் கைதூக்கிவிட்டு, அவர்களை ஆளாக்கும் முறையில், அவர்களைப் பொருளாதாரத் துறையிலும் மற்ற துறைகளிலும் உயர்த்தி அவர்களை முன்னேற்றம் அடையச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக நம்முடைய நாட்டின் சுதந்திரத்திற்காகப் பாடுபட்ட உத்தமர்களெல்லாம் வழிவகைகளைக் கடைப்பிடித்து நல்ல முறையில் பல சீர்திருத்தங்கள் செய்து, இந்த அரசாங்கம் உதவி செய்துவருகிறது.

26th March 1965]

[திரு. சூ. கக்கன்]

குறிப்பாக, மாணவர்கள் கல்வித் துறையில் பயின்று உயர்ந்த நிலைமைக்கு வரவேண்டும், சமுதாயத்தில் உள்ள இதர மக்களைப் போல, பின் தங்கிய ஆதிவாசிகள், அரிசன மக்களும் நன்றாகப் படித்து, பல பட்டங்கள் பெற்று, உயர்ந்த நிலைமைக்கு வர வேண்டும் என்று, இன்றல்ல நேற்றல்ல, நம்முடைய தேச பிதா மகாத்மா காந்தியடிகள் உயிரோடு இருந்தபோதே, கல்வித் துறையில் அவர்களை முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டுவந்தால் மற்ற துறைகளிலும் அவர்களை உயர்ந்த நிலைமைக்குக் கொண்டுவர முடியும் என்று எண்ணினார்கள். அந்த எண்ணத்தை மனத்திற் கொண்டு இந்த அரசாங்கம் இந்த மானியத்திற்காக வருஷத் தோறும் செலவழிப்பதிலே கிட்டத்தட்ட பாதி அளவிற்கு கல்விக்காகவே செலவழித்து வருகிறது. அதிலும் கல்லூரிகளில் படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு இந்த மாநில சர்க்காரும், மத்திய சர்க்காரும் அதிகமாகவே ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கொடுத்து வருவதன் காரணமாக அவர்களில் பல பேர் நன்கு படித்துப் பட்டம் பெற்றிருக்கிறார்கள். பல பதவிகளை வகித்து வருகிறார்கள். மேலும், அந்த நிலைமையை அடையவேண்டும் என்று அரசாங்கம் எப்போதெல்லாம் ஓரளவு ஸ்காலர்ஷிப்புக்குப் பணம் வேண்டுமென்று, நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்களே நிதி அமைச்சராகவும் இருப்பதால், அவர்களிடம் அணுகும்போது எவ்வளவு பணம் கொடுக்க முடியுமோ அதைக் கொடுத்து வருகிறார்கள் என்றும் நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்பொழுது கல்வித் துறையானது நம்முடைய மாநிலத்தில் முதல் தரத்தில் இருப்பதால், எல்லா சமுதாயத்தினரும் விழிப்படைந்து, மாணவர்கள் எல்லோருக்கும் படிக்கவேண்டும் என்கிற எண்ணம் வந்திருக்கும் காரணத்தால் ஏராளமான மாணவர்கள் தாங்களாகவே முன்வந்து படிக்கிறார்கள். எல்லா மாணவர்களுக்கும் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கம் எண்ணி இலும், நம்முடைய நிதி நிலைமைக்குத் தக்கபடிதான் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. நாம் கல்விக்காக ஏராளமான தொகை ஆண்டுதோறும் செலவழித்து வருகிறோம். இந்த ஆண்டு 37 கோடி ரூபாய்க்கு மேலே செலவழிக்கிறோம். அரிசன நல இலாகா மூலமாக இரண்டு கோடி ரூபாய்க்கு மேலே நாம் செலவழிக்கிறோம். எவ்வளவு செலவழித்தாலும் இன்னும் மாணவர்களுக்கு அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் மார்க்கைப் பார்த்து, ஓரளவு 50 சதவிகிதம் மார்க் எடுக்கிற மாணவர்களுக்குக் கெல்லாம் கொடுக்கவேண்டும், பின்தங்கிய மாணவர்களைப் பொறுத்த வரையில் மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கிற பணத்தை குறிப்பாக இப்பொழுது வருமான அடிப்படையில் கவனித்து ஏழைகளுக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்ற கிட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஏழைகள் என்று சொல்லும்போது, பெரும் பகுதியினர் பின்தங்கிய மாணவர்களாகத்தான் இருப்பார்கள். அகையால், எல்லாத் துறையிலும் அவர்களுக்குப் பணம் கொடுத்துப் படிக்க வைத்து அவர்களை உயர்ந்த நிலைக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்றுதான் இந்த அரசாங்கம் பாடுபட்டு வருகிறது. இந்த உண்மையை, அரசாங்கம் எடுத்து வரும் நட-

[திரு. ஸ்ரீ கக்கன்]

[26th March 1965]

வடிக்கையையெல்லாம், பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும் படிக்கும் மாணவர்களெல்லோரும் நிச்சயமாகக் கருத்தில் கொண்டிருப்பார்கள் என்றே நான் நம்புகிறேன். விடுதிகளில் தங்கிப் படிக்கும் மாணவர்களிடையே ஒரு சில சமூகத் துரோகிகள் துழைந்து, அவர்களுடைய கருத்தை மாற்ற முயன்றாலும், மாணவர்கள் அவர்களுக்கு இடமளிக்காமல், அவர்களுடைய வார்த்தையையெல்லாம் கேட்டுத் தங்களைக் கெடுத்துக்கொள்ளாமல், படிப்பிலே கவனம் செலுத்தித் தங்களை முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டுவரும் வகையில் பாடுபட்டு வருவதைப் பார்த்து நான் அளவில்லாத மகிழ்ச்சியும், சந்தோஷமும் அடைகிறேன். நான் படித்த காலத்தில், கால் நடையாகவே நடந்து, மதிய உணவு இல்லாது படித்தது என் நினைவுக்கு வருகிறது. இப்பொழுது நாடு சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு இவ்விதமாக மாணவர்கள் ஏராளமாகப் படித்துப் பட்டம் பெற்று உயர்ந்த நிலைக்கு வருகிறதைப் பார்க்கும்போது நான் அளவில்லாத சந்தோஷம் அடைகிறேன். இதற்கெல்லாம் காரணகர்த்தா ஒருவர் இருக்க வேண்டும் அல்லவா? அவர் தான் மகாத்மா காந்தியடிகள். அவர் இந்த நாட்டின் சுதந்திரத்திற்காகப் பாடுபட்டு நமக்குச் சுதந்திரம் வாங்கித் தந்திருக்காவிட்டால் இந்த நிலைமை வந்திருக்காது, இன்னும் எத்தனையோ ஆண்டுகள் காத்திருக்கவேண்டும். அவர் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றி, பாரத மக்கள் ஒன்று சேர்ந்து, விசேஷமாக ஏழை, பின் தங்கிய அரிசன மக்களெல்லாம் முன்னேற வேண்டுமானால் நாட்டுக்குச் சுதந்திரம் கிடைக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடுதான் பாடுபட்டார்கள். அந்த எண்ணம் நூற்றுக்கு நூறு நிறைவேறிவிட்டது என்று சொல்ல முடியாவிட்டாலும், கணிசமான அளவுக்கு அரிசன, பிற்பட்ட மக்கள் முன்னேற்றம் அடைந்து வருகிறார்கள். சமுதாயத்தில் மனிதன் மனிதனாக வாழவேண்டும், உயர்ந்தவன் தாழ்ந்தவன் என்று பார்க்கக் கூடாது.

‘பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான்’

என்ற வள்ளுவர் வாக்குக்கு இணங்க நாம் ஒற்றுமையான சமுதாயமாக இருக்க வேண்டும். சமுதாயத்தில் எல்லோரும் சமமாக ஒட்டலில் உட்கார்ந்து சாப்பிட முடியாத காலம் இருந்தது. சிற்றுண்டிச்சாலைகளில் கூட எல்லோரும் ஒரே இடத்தில் உட்கார்ந்து சரிசமமாகச் சாப்பிட முடியாத நிலை இருந்தது. நான் எப்பொழுதுமே மறைக்கிறது இல்லை. நானே படிக்கிற காலத்தில் வெளியில் இருந்து சாப்பிட்டு இருக்கிறேன். இப்பொழுது ஒரு குக்கிராமத்தில் கூட தாழ்த்தப்பட்டவர்களை வெளியில் இருந்து தான் சாப்பிட வேண்டும் என்று யாராவது சொன்னால் உடனே அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள சட்டம் செய்திருக்கிறோம். ஆறு மாதம் ஜெயில், 500 ரூபாய் அபராதம் வரையில் போட்டு அவர்களைத் தண்டிக்க முடியும். இந்தமாதிரி யான சட்டங்களை ஹரிஜன சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மட்டும் செய்யவில்லை. இத்தகைய சட்டங்கள் இந்த நாட்டில் போடப்பட வேண்டும்—என்பதற்கு எல்லா மக்களும் ஒத்துழைப்புக் கொடுத்

26th March 1965]

[திரு. பூ. கக்கன்]

திருக்கிரார்கள், ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக நல்லெண்ணம் படைத்தவர்கள், தெய்வ பக்தி, தேச பக்தி கொண்டவர்கள் எல்லோரும் ஒத்துழைப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சமுதாய வாழ்வில் குறிப்பாக எந்தவிதமான பாகுபாடும் இல்லாமல்,

‘ஏழையென்றும் அடிமையென்றும்

எவனுமில்லை ஜாதியில்

இழிகொண்ட மனிதரென்பர்

எவருமில்லை ஜாதியில்

என்று பாரதியார் பாடியதைப் போன்று நல்ல முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டு வருவதை நாம் பார்த்து வருகிறோம். அந்த சமுதாய முன்னேற்றங்களையும், இன்னும் பொருளாதாரத் துறையில் தாழ்ந்த தப்பட்ட, பின் தங்கிய மாணவர்களுடைய முன்னேற்றங்களையும் பார்க்கும்போது உண்மையிலேயே நான் சந்தோஷப்படுகிறேன்.

இந்த அரசாங்கம் ஆதிவாசிகள், ஹரிஜனங்கள், இன்னும் ஏனைய பின்னிலை வகுப்பினர்களின் நலனுக்காக என்ன என்ன காரியங்களைச் செய்து வருகிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்ல, இந்த மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு புள்ளிவிவரங்களோடு ஓர் அறிக்கை சமர்ப்பித்து இருக்கிறேன். அதை எல்லாம் மதிப்பிதிரிய கனம் அங்கத்தினர்கள் நன்றாகப் படித்திருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே ஹரிஜனங்கள், ஆதிவாசிகள், ஏனைய பின்னிலை வகுப்பினர்களின் நலனுக்காக 5.50 லட்சம் தான் செலவிடப்பட்டது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே 12.25 லட்சமாக உயர்த்திச் செலவிட்டோம். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் பல வகையில் நாம் உதவி செய்து வருகிறோம். இதனால் நம்முடைய செலவு 21.85 லட்சமாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். கிட்டத்தட்ட 22 கோடி ரூபாய் அவர்களுடைய நலனுக்காக அரசாங்கம் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் செலவிட்டு வருகிறது. இப்படி படிப்படியாகச் செலவினம் உயர்ந்து கொண்டே வந்திருக்கிறது. அதன் காரணமாகப் பலவிதமான உதவிகளை நாம் அவர்களுக்குச் செய்து வருகிறோம்.

குறிப்பாக பொருளாதாரத்துறையில் அவர்கள் நல்ல முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமானால் அவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு நல்ல கல்வி வசதி அளிக்கவேண்டும் என்பதை இந்த அரசாங்கம் நன்கு உணர்ந்து பல காரியங்களைச் செய்து வருகிறது. அதற்காக எல்லாவகையிலும் உபகாரச் சம்பளம் அளித்து வருகிறது. 1956-57-இல் 68,976 மாணவ, மாணவிகள் படித்து வந்தார்கள் என்றால் 1963-64-இல் 1,30,691 மாணவ, மாணவிகள் படித்து வருகிறார்கள். இப்படி லட்சக்கணக்கில் மாணவ, மாணவிகள் எண்ணிக்கை பெருகிக் கொண்டிருக்கிறது.

[திரு. பூ. கக்கன்]

[26th March 1965]

ஹரிஜன நல விடுதிகளை எடுத்துக் கொண்டாலும் 1956-57-இல் 1,803 மாணவ, மாணவிகளோடு, 26 விடுதிகள் தான் இருந்தன. 1964-65-இல் 328 விடுதிகள் இருக்கின்றன. மொத்தம் 22,000 மாணவ மாணவிகளோடு அந்த 328 விடுதிகளும் இயங்கி வருகின்றன.

ஆதிவாசிகளைப் பொறுத்த வரையிலும் கூட 1964-65-இல் 495 மாணவ மாணவிகளோடு 13 விடுதிகள் இயங்கி வருகின்றன. இவர்களுடைய விடுதிகளின் எண்ணிக்கையை 1956-57-இல் பார்த்தால் 5 தான். இருநூற்று அறுபத்தைந்து மாணவ, மாணவிகள் தான் இருந்தார்கள். இப்படி பார்க்கும்போது விடுதிகளின் எண்ணிக்கை, மாணவ, மாணவிகள் எண்ணிக்கை உயர்ந்து கொண்டே வந்திருப்பதைப் பார்க்க முடியும். குறிப்பாக ரெனிடென்ஷியல் ஹாஸ்டல்களில் மலை ஜாதியினர் குழந்தைகளைப் பொறுத்தவரையில் அங்கேயே தங்கி, உண்டு, உறங்கிப் படிப்பதற்கு ஏற்றவகையில் நாம் நடத்தி வருகிறோம். இவர்கள் எல்லாம் நன்றாகப் படித்து வருங்காலத்தில் வாழ்க்கையில் மேம்பாடு அடையச் செய்வதன் மூலம் இந்தச் சமூகத்தாரின் பொருளாதார வளர்ச்சியை மேம்பாடு அடையச் செய்ய முடியும் என்பது இந்த அரசாங்கத்தின் நோக்கம் என்பதை நான் மிகப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முன்பு தனிப்பட்டவர்கள் விடுதிகளை நடத்தி வந்தார்கள். இப்பொழுது ஹரிஜன சேவா சங்கம் போன்ற ஸ்தாபனங்கள் விடுதிகளை நடத்தி வருகின்றன. பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட வகுப்பினர்களுக்காக 1964-65-இல் 32 விடுதிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இவற்றில் மொத்தம் 3,224 மாணவ, மாணவிகள் இருக்கிறார்கள். ஆக மொத்தம் ஹரிஜனங்கள், ஆதிவாசிகள், பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட வகுப்பினர், மற்ற பின்னிலை வகுப்பினர் ஆகியவர்களைப் பொறுத்த வரையில் இந்த ஈரவியத்தில் 1964-65-இல் 375 விடுதிகள் இருக்கின்றன. இருபத்தைந்தாயிரத்து தொள்ளாயிரத்து ஐம்பத்தொன்பது மாணவ, மாணவிகள் தங்கிப் படித்து பயன்பெற்று வருகிறார்கள் என்பதை கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதைத் தவிர இந்த சமுதாயத்தில் எம்.ஏ. படிப்பவர்கள் ஜாஸ்தி கிடையாது. அதேபோல சட்டக் கல்லூரியில் படிப்பவர்கள் ஜாஸ்தி கிடையாது. அவ்வாறு படிக்க முன் வருகிறவர்களுக்கு அரசாங்கம் உபகாரச் சம்பளம் கொடுத்து ஒத்தாசை செய்ய வேண்டும் என்று தான் அரசாங்கம் அதிக அக்கறை காட்டி வருகிறது. பட்ட மேற்படிப்புக்காக 1960-61-இல் 17 பேர்களுக்கு—ஷெட்ட்யூல் காஸ்ட்—ஷெட்ட்யூல் டிரைப்ஸ் இனத்தில் வந்தவர்களுக்கு சர்க்கார் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுத்திருக்கிறது. 1964-65-இல் 20 பேர்களுக்குக் கொடுத்து வருகிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட வகுப்பினர் இனத்தில் 1960-61-இல் 3 பேர்களுக்குத்தான் உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டது. இந்த பட்ட மேற்படிப்புக்காக 1964-65-இல் 10 பேர்களுக்குக் கொடுத்து

26th March 1965] [திரு. பூ. கக்கன்]

வருகிறது. மற்ற பின்னிலை வகுப்பினர்களைப் பொறுத்த வரையில் 1960-61-இல் 40 பேர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் கொடுத்து வந்தது என்றால் 1964-65-இல் 100 பேர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறது.

இன்னும் சட்டப்படிப்பு சம்பந்தமாக எடுத்துக் கொண்டால் தகுதி உள்ள வகுப்பினர் இனத்தில் 1960-61-இல் 10 பேர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் வழங்கப்பட்டது. 1964-65-இலும் 10 பேர்களுக்கு வழங்கி இருக்கிறது.

தொழில் படிப்பு சம்பந்தமாக தகுதி உள்ள வகுப்பினர் இனத்தில் 1960-61-இல் 500 பேர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் வழங்கியிருக்கிறோம் என்றால் 1964-65-இல் 700 பேர்களுக்கு வழங்கியிருக்கிறோம். மற்ற பின்னிலை வகுப்பினர் இனத்தில் 1960-61-இல் 750 பேர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் வழங்குகிறோம் என்றால் 1964-65-இல் ஆயிரம் பேர்களுக்கு வழங்கி வருகிறோம்.

இன்னும் பி.டி. படிப்பைப் பொறுத்த வரையில் 1960-61-இல் தகுதியுள்ள வகுப்பினர் இனத்தில் நாம் 8 பேர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் வழங்கினோம். 1964-65-ஐப் பொறுத்த வரையில் 13 பேர்களுக்கு வழங்கியிருக்கிறோம். அகேபோல பி.டி. படிப்பைப் பொறுத்த வரையில் மற்ற பின்னிலை வகுப்பினர் இனத்தில் 13 பேர்களுக்கு 1960-61-இல் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுத்திருக்கிறோம். 1964-65-ஐப் பொறுத்த வரையில் 25 பேர்களுக்குக் கொடுத்து வருகிறோம்.

இப்படி எந்த இனத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் இந்த மானியத்தின் கீழ் நாம் செய்து வருகிற உதவிகளை அதிகப்படுத்திக் கொண்டே வருகிறோம். காரணம் இந்த சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பொருளாதாரத் துறையிலும், மற்ற வாழ்க்கைத் துறையிலும் எல்லாவகையிலும் மேம்பாடு அடையவேண்டும் என்பது தான் இந்த அரசாங்கத்தின் லட்சியம்.

இன்னும் மதிய உணவு சம்பந்தப்பட்டவரை ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு மதிய உணவு வழங்குவதற்காக 1963-64-இல் 40.31 லட்சம் செலவிட்டிருக்கிறது என்றால் 1965-66-க்காக 42.12 லட்சம் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது.

இப்படி எல்லாவகையிலும் பணம் ஒதுக்கி, ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை நல்லமுறையில் செலவிட்டு வருவதோடு, ஒதுக்கப்பட்டதற்கும் அதிகமாகவே செலவிட்டு வருகிறோம் என்றால் இந்தச் சமுதாயத்தினர்கள் மற்றவர்களுடன் “சரி நிகர்சமானமாக வாழ வேண்டும்” என்பதுதான்.

மனைக்கட்டு வழங்குவது சம்பந்தமாக போன பட்ஜெட் விவாதத்தின் போதே பல அங்கத்தினர்கள் பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். முன்னால் இருந்த முதல் அமைச்சர் அவர்களும், இன்றைக்குள்ள முதல் அமைச்சர் அவர்களும் இதுபற்றி நன்றாகக் கலந்து ஆலோசித்து கனம் பரமேசுவரன் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு இதைப் பற்றி விரிவாக ஆராய்ந்து அறிக்கை சமர்ப்பிக்கும்படியாகச் செய்தார்கள். திரு. பரமேசு

[திரு. பூ. கக்கன்] [26th March 1966]

வரன் அவர்களும் இதுபற்றி விரிவாக ஆராய்ந்து ஒரு அறிக்கையை அரசாங்கத்திற்குச் சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அந்த ரிப்போர்ட்டைப் பரிசீலனை செய்தது. அதன் பேரில் என்ன என்ன முடிவுகள் எடுக்கப்பட இருக்கின்றன என்பதைப் பற்றி நான் விவாதத்திற்கு பதில் அளிக்கும்போது குறிப்பிடலாம் என்று இருக்கிறேன்.

அடுத்து நான் கொடுத்த அறிக்கையின் 2-ஆவது பக்கத்தில் அனுமதிக்கப்பட்ட உபகாரச் சம்பளங்கள் பற்றிய புள்வினிவரப் பட்டியலில் ஜாபிதாவில் இருந்து நீக்கப்பட்ட வகுப்பினர் என்ற பிரிவில் 1963-64-க்கு தொகை ரூபாய் லட்சத்தில் 0.17 என்று இருப்பது தவறு. அது அச்சுப்பிழை. அதை 5.91 என்று திருத்திக்கொள்ளுமாறு கனம் அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு, இந்த மானியத்தை ஆதரிக்கும்படியாகக் கோருகிறேன்.

9-30
a.m.

* திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்று அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற இந்த ஹரிஜன நல மானியக் கோரிக்கையின்மீது நான் முன்மொழிந்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை வலியுறுத்தி இந்தத் துறையில் உள்ள சில குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்று நமது மன்றத்திலே வைக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த அறிக்கையில் பல பிரிவுகளைப் பார்க்கிறோம். அப்படிப் பார்க்கின்ற நேரத்திலே அமைச்சர் அவர்கள், இந்தத் துறையின் முன்னேற்றத்திலே செய்துள்ள அரிய பெரிய காரியங்களையெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அத்தனைக்கும் காரணம் காந்தியடிகள் என்று சொன்னார்கள். அதிலும் குறிப்பாக அமைச்சர் அவர்கள் நடந்து ஒரு ஊருக்குச் சென்று படித்ததாகவும் சொன்னார்கள். அந்த நிலையில் நாங்களும் கஷ்டப்பட்டவர்கள் தான். அதனையும் நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன நேரம் காந்தியடிகள் சொன்ன அடிப்படையின்கீழ் அந்த நேரத்திலே அவர் படித்தாரா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவர் படித்த நேரம் யாருடைய நேரம். அவர் படித்த நேரத்திலே அரசாங்கத்திலிருந்து ஹரிஜனங்களுக்குச் சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டனவா இல்லையா என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அந்தக்காலத்தில், அதாவது ஆங்கிலேயன் ஆண்ட காலத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு முதல் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. எப்படியென்றால், அந்தக் காலத்திலே ஹரிஜனங்கள், ஆதிவாசிகள், ஆதி திராவிடர்கள், ஆதி ஆந்திரர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறவர்களில் பட்டதாரிகளாக இருந்த அத்தனை பேரும் இங்கிலாந்தின் தலைநகருக்குப் போனவர்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் மறுக்கமுடியாது. மேல் நாடுகளுக்குப் போய்வர எவ்வளவு வசதி கொடுத்தார்கள் ஆங்கிலேயர்கள் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே, காந்தியடிகளைச் சுட்டிக்காட்டி, அவர் சொல்லியபடி செய்து வருகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆங்கிலேயர்களுக்குப் பிறகு

26th March 1965] [திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்]

ஹரிஜனங்களுக்கு இத்தனையும் நாங்கள்தான் (காங்கிரஸ் ஆட்சியில்) செய்திருக்கிறோம் என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு வழியில்லை.

கனம் திரு. பூ. கக்கன்: ஆங்கிலேயர்களுக்குப் பிறகு என்ற வார்த்தையை நான் சொல்லவில்லை. நான் சொல்லாத வார்த்தையை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னேன் என்று சொல்கிறார்கள்.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும் பொழுது காந்தியடிகள் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே காந்தியடிகள் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னாலேயே ஆங்கிலேயர்கள் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்களுக்காக என்று முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 5 கோடி ரூபாயும், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 12 கோடி ரூபாயும், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 21 கோடி ரூபாயும் ஆக மொத்தம் மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களுக்குமாக 38 கோடி ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். அதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன் கணக்கிலே. ஆனால் எவ்வளவு செய்யவேண்டும், எவ்வளவு செய்து இருக்கிறார்கள், என்ற கணக்கைக் கொடுத்திருந்தால் அமைச்சர் அவர்களுடைய அறிக்கையை நானும் வரவேற்பேன். மற்றவர்களும் வரவேற்பார்கள். ஆனால் எப்பொழுதுமே இந்தப் புள்ளிவிவரங்கள் கொடுக்கின்றபொழுது என்ன செய்திருக்கிறோம் என்று தான் சொல்கிறார்களே தவிர, செய்ய வேண்டியது என்ன பாக்கி இருக்கிறது என்பதைக் கொடுப்பதில்லை. அப்படிக்கொடுத்தால் அதைப் புரிந்து கொள்வதற்கும் தெரிந்து கொள்வதற்கும் வழியிருக்கும். மொத்தமாக இருந்தது எவ்வளவு, செய்தது எவ்வளவு, செய்ய வேண்டியது எவ்வளவு என்று கொடுத்திருந்தால் எல்லோரும் புரிந்துகொள்வதற்கும் வாய்ப்பு இருக்கும். உங்களுக்கும் பிரச்சாரம் பண்ணுவதற்கும் வாய்ப்பும் வசதியும் இருக்கும்.

அதே நேரத்தில் இந்த ஹரிஜன இலாகா தேவைதானா, இல்லையா என்ற பிரச்சனை இருந்து வருகிறது. உண்மையிலேயே எனது கட்சியைப் பொறுத்த அளவிலே, ஹரிஜன இலாகா தேவையில்லை என்றாலும், அவர்களும் (ஹரிஜனங்களும்) மற்றவர்களுடைய அளவுக்குத் தகுதி பெறுகின்ற வரைக்கும் அந்த இலாகாத் தேவைதான் என்ற அடிப்படைத் தத்துவத்தை எங்கள் கட்சித் தலைவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்களும் ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதன் கீழே நாங்களும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். எப்பொழுது மற்றவர்களைப்போல் தகுதி, திறமை முதலியவற்றை பொருளாதாரத்திலே, சமுதாயத்திலே, கல்வியிலே அவர்கள் சம அந்தஸ்து அடைகின்றார்களோ அப்பொழுது இந்த இலாகா தேவையில்லை என்பதை நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அந்த இலாகாவில் பரிபாலனம் செய்கிற முறைகளைப் பார்த்தால் அது விசித்திரமாக இருக்கிறது. இதைச் சொல்கிற நேரத்திலே பலர் தவறாகக் கூட நினைக்கலாம். உண்மையிலேயே நடக்கின்ற

[திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்] [26th March 1965]

தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டுவதிலே எனக்கு பயம் ஒன்றும்மில்லை. அவர்கள் தவறாக நினைக்கவேண்டிய அவசியமும் இல்லை. இந்த இலாகாவிலே தலை மட்டத்திலிருந்து, ஜில்லா மட்டத்திற்கும், தாலுகா மட்டத்திற்கும் அதிகாரிகளைப் பிரித்திருக்கிறார்கள். வேலைகளைச் செய்வதற்காகவும் சேவை செய்வதற்காகவும் அதைப் பார்க்கும்பொழுது அத்தனை பேர்களும் சேர்ந்து வேலைசெய்தும் கூட வேலைகளைச் செய்து முடிக்கமுடியவில்லை. காரணம் என்ன வென்றால் சர்க்கார் சிப்பந்திகள் போதாது என்று சொல்கிறார்கள். ஜில்லா மட்டத்திலே இந்த இலாகாவின் வேலைகளைக் கவனிக்க, இரண்டு டிஸ்ட்ரிக்ட் ஆபீஸர்களும், ஒவ்வொரு தாலுகாவிற்கும், ஒவ்வொரு தனித் தாசில்தாரும், ஒவ்வொரு பிரக்காவுக்கும் இரண்டு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களும் இருக்கவேண்டுமென்ற கருத்து இருக்கிறது. நாங்களும் அதைப் புரிந்து கொள்கிறோம். தயவுசெய்து அந்த வகையில், ஜில்லா மட்டத்தில் இரண்டு டிஸ்ட்ரிக்ட் வெல்ஃப்ரே ஆபீசர்களையும், தாலுகாவுக்கு ஒரு தனித் தாசில்தாரையும், ஒரு பிரக்காவுக்கு இரண்டு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களையும் போட்டு இந்த இலாகாவினுடைய வேலைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு ஹரிஜனங்கள் முன்னேற வேண்டுமென்றால் முக்கியமாக அவர்கள் கல்வியை அடிப்படையாக வைத்துத்தான் அவர்கள் முன்னேற வேண்டும். கல்விக்குச் சலுகைகளைக் கொடுக்கிற அளவிலே, பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டிக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள், மதிய உணவு கொடுத்து இருக்கிறார்கள், உயர்நிலைப்பள்ளி, கல்லூரி, இவைகளிலே படிக்கின்றவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் போன்றவற்றைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இவையெல்லாம் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய அளவுக்குப் போதுமானதா என்றால் போதாது என்ற நிலைதான் ஏற்படுகிறது. கிராமங்களிலே அந்தக் காலத்திலே வெல்ஃப்ரே ஸ்கூல்ஸ் என்று சொல்லப்பட்ட பள்ளிக்கூடங்கள் ஒரு சில இடங்களில் 3, 4 அல்லது 10, 15 என்ற அளவில் இருக்கின்றன. இதைத்தவிர, பஞ்சாயத்து யூனியன்களால் நடத்தப்படுகின்ற பள்ளிக்கூடங்களும் இருக்கின்றன. அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களால் நடத்தப்படுகின்ற பள்ளிகளில் 75% ஹரிஜன மாணவர்கள் படித்தும்கூட, அவர்களுக்கு மதிய உணவு கிடைக்கவில்லை. இந்த வெல்ஃப்ரே பள்ளிக்கூடத்திற்கும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களால் நடத்தப்படுகிற பள்ளிக்கூடத்திற்கும் வேறுபாடு இருக்கிறது. இதைப்பற்றி சென்ற வருடம் நான் டைரக்டர் அவர்களைச் சந்தித்துக் கேட்டதற்கு பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளியாக இருந்தாலும் 75% ஹரிஜன மாணவர்கள் படித்தால் அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு வெல்ஃப்ரே மதிய உணவு கொடுக்கலாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் அதை உத்தரவாகப் போட்டு விடுகிறோம் என்று கூடச் சொன்னார்கள். ஆனால் இது வரையில் அது நடைமுறைக்கு வந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள் இதைப் பரிசீலிக்கவேண்டு

26th March 1965] [திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்]

மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, மதிய உணவு போடுவதை ஏற்றுக்கொள்கிறோம். ஆனால் அது உணவா அல்லது வேறு என்ன என்று புரியவில்லை. இதற்காக அதாவது மதிய உணவு நடத்துவதற்காக ஒரு குரூப்பாக ஒரு வம்சமே இருக்கிறது. அவர்கள் யார் எதைக் கேட்டாலும், எனக்கு அமைச்சர் அவர்களை மிக நன்றாகத் தெரியும், அவர் எனக்கு வேண்டியவர், நீ எதைக் கேட்டாலும் பதில் சொல்ல நாங்கள் தயாராக இல்லை, எங்களுக்கு அமைச்சருக்கும் நேரடித் தொடர்பு இருக்கிறது, வேண்டுமானால் நீ சட்டசபையிலே சொல்லிக்கொள்ளலாமே தவிர உன்னால் எங்களை இங்கு என்ன செய்யமுடியும், என்று சொல்கிறார்கள். அந்த நிலை இருந்து வருகிறது. அமைச்சர் அவர்களை குற்றம் சொல்கிறேன் என்று கருத வேண்டாம். நிலைமையைக் கூறுகிறேன். அப்படி யாராவது இருந்தால் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கண்டிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அங்கத் தினர் அவர்கள் ஒரு வம்சம் இருக்கிறது, அது கக்கனுக்கு வேண்டிய வம்சம் என்று சொன்னார்கள். அந்த வம்சம் யார்? எப்படிச் சொன்னார்கள்? அந்த வம்சத்தையே கூட்டிக்கொண்டு வந்து இது உங்கள் வம்சம் தானே என்று காட்டியிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும்.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களுடைய வம்சம் என்று நான் கூறவில்லை. ஆனால் சீக் வம்சம் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அதைக் குறிப்பிட்டேன். அமைச்சருடைய வம்சம் என்று சொல்லவில்லை.

இலவச ஆடைகள் பெண் பிள்ளைகளுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் பள்ளிகளில் படிக்கக்கூடிய ஆண் பிள்ளைகளுக்கு இலவச ஆடைகள் கொடுப்பதில்லை. இந்த வேறுபாடு ஏன் என்று தெரியவில்லை. இதையும் பரிசீலிக்கவேண்டும். எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்து பாஸ் செய்கிற மாணவர்கள் முதல் வகுப்பிலும், இரண்டாம் வகுப்பிலும் பாஸ் பண்ணியவர்களுக்கு வெகுமதி கொடுக்கிறார்கள். அதை 'பிரைஸ் பாண்ட்' ஆகக் கொடுக்கிறார்கள். அதைப் பணமாகக் கொடுத்தால் அவர்களுக்கு வேண்டிய துணிமணிகளை வாங்கிக் கொள்ளவோ அல்லது கல்லூரியில் சேருவதற்கு செலவுக்கு வாய்ப்பாகவோ இருக்கும் என்ற காரணத்தால் அவர்களுக்கு அதைப் பணமாக கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தங்கும் விடுதிகள் முக்காலே மூன்று விசம் வாடகைக் கட்டிடத்தில் இருக்கின்றன. அங்கு போதுமான வசதிகள் கிடை யாது. 50 மாணவர்களுக்கு வசதி உள்ள இடத்தில் 200 மாணவர்கள் இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதைப் பற்றிப் பல முறை அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். தினாடிவனத்தைப் பொறுத்தவரை இந்த ஆண்டு மாணவர் விடுதியில் 50 மாணவர்களை அதிகமாக சேர்த்துக் கொள்ள முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. திருச்சிற்றம்பலத்திலே அமைச்சர்

[திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்] [26th March 1965]

ருடைய அனுமதியின் பேரிலே தனியார் ஒருவர் ஒரு ஹாஸ்டலை வைத்து நடத்தினார். அவருக்கு இதுவரை மானியம் கொடுக்கப் படவில்லை என்று எனக்கு லெட்டர் எழுதியிருக்கிறார். திருச்சிற்றம்பலம் மாணவர் ஹாஸ்டலைப் பொறுத்தவரை என்ன கொடுக்கவேண்டுமோ அதை கிராண்ட்டாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மணி அடிக்கப்பட்டது)

பல முக்கியமான விஷயங்கள் இருக்கின்றன. கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் மணி அடித்து விட்டார்கள். ஒரு ஐந்து நிமிஷம் கொடுத்தால் நலமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : பல அங்கத்தினர்கள் பேசுவதற்காக இருக்கிறார்களே !

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : இப்போது ஹரிஜனங்களுக்கு இருக்கிற முக்கியமான பிரச்சனை, குடியிருக்க வீடு, வீட்டுமனை, சுடுகாட்டுக்குப் போகப் பாதை, காலனிக்குப் போகிற பாதை. இந்த மூன்றுந்தான் முக்கியமான தேவைகளாக இன்று இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த மூன்றையும் செய்து கொடுப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறார்களோ தெரியவில்லை. அவர்கள் இதைப்பற்றி ஒரு கமிட்டி அமைத்துப் பரிசீலனை செய்ததாகச் சொல்கிறார்கள். தென்னாற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை இதுவரை மனைக்கட்டுக்காகப் 15 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்திருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். ஆனால் தாலுகாவுக்கு மூன்று நான்கு இடங்களில் கூட மனை வாங்கிக் கொடுக்க முடியவில்லை. அவ்வளவு இடங்களுக்கும் சேர்த்து மனை வாங்கிக் கொடுப்பது என்றால் எத்தனை லட்சம் செலவு செய்யப் போகிறார்களோ தெரியவில்லை. ஹரிஜனங்களைப் பொறுத்தவரை இன்றைக்கு உடனடியாக மனைக்கட்டு, சுடுகாட்டுப் பாதை, காலனிப் பாதை மூன்றையும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஹரிஜனங்களுடைய பொருளாதாரத்தை உயர்த்துவதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது ?

(மணி அடிக்கப்பட்டது)

* திரு. ரெ. தங்கவேலு : ஸார், ஹரிஜன நல மானியக் கோரிக்கையை நான் வரவேற்கிறேன். நம்முடைய மாநில சர்க்காரும், மத்திய சர்க்காரும் ஹரிஜனங்களின் முன்னேற்றத்திற்காக ஆற்றி வருகின்ற பணிகள் மலையத்தனை. குறிப்பாக, இன்றைக்கு ஹரிஜனங்களுக்கு அடிப்படையாக மனைகள் கொடுக்கவேண்டுமென்ற கொள்கை சர்க்காருடைய பூர்வாங்கக் கொள்கை. அதன் அடிப்படையில் எங்கு பார்த்தாலும் லாண்ட் அக்விசிஷன் செய்து ஹரிஜனங்களுக்கு மனை கொடுத்து வருகிறார்கள். இதற்காக நமது சர்க்கார் அதிகமான மானியத்தை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையிலே, அக்விசிஷன் செய்யப்படுவதெல்லாம் நஞ்சை நிலங்களாக இருக்கின்றன. அந்த நஞ்சை

26th March 1965] [திரு. ரெ. தங்கவேலு]

நிலங்கள் எல்லாம் ஏறத்தாழ ஆறடி, ஏழடி ஆழமான நிலங்களாக இருக்கின்றன. அந்த நிலத்தை அதிகமான அளவுக்குக் கொடுத்தாலும் ஏழை ஹரிஜனங்களிடம் அந்த நிலங்களை சமன் செய்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே, அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிற நிலங்கள் புஞ்சையாக இருக்கவேண்டும் அல்லது மிராசுதார பகுதி மனைக்கட்டுகளில் அவர்கள் ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய இடத்தை அவர்களுக்கு அக்விசிஷன் செய்து கொடுக்கவேண்டும். அல்லது பஞ்சாயத்து போர்டோ அல்லது பஞ்சாயத்து யூனியனோ அல்லது ஹரிஜன வெல்பேர் டிப்பார்ட்மெண்டோ அந்த நஞ்சை நிலங்களை சமன் செய்து கொடுக்க நிதி உதவி செய்து கொடுக்க வேண்டும். இதைச் செய்து கொடுக்காததன் காரணமாக எங்களுடைய ஜில்லாவில் ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான மனைக்கட்டுகள் இரண்டு வருஷங்களாக அப்படியே இருக்கின்றன என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன்.

கல்வித் துறையில் பாரம்பரியமாகக் கருகிய மொட்டுக்களாக கிடந்த ஹரிஜன சமுதாய மக்கள் இன்றைக்கு அறிவுப் பாதையில் முன்னேறி சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு, இந்தக் காங்கிரஸ் மகாசபையையும், காங்கிரஸ் சர்க்காரையும் ஹரிஜனங்கள் நிச்சயமாக மறக்க மாட்டார்கள். நன்றியுள்ளவர்களாக இருப்பார்கள். உத்தியோகத் துறையைப் பொறுத்த அளவிலே ஹரிஜனங்கள் மாகாண அதிகாரிகளாகவும், செர்விஸ் கமிஷன் தலைவராகவும், அமைச்சர்களாகவும் இருக்கும் நிலை ஏற்பட்டது பாராட்டத்தக்கது. பஞ்சாயத்து யூனியன் 'செட்' அப்'பில் 'அப்பாயிண்ட் கமிட்டி' என்று இருக்கிறது. கமிஷனர், சேர்மன் போன்றவர்கள் அதிலே அங்கத்தினர்களாக இருக்கிறார்கள். வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்கும்போது ஹரிஜனங்களுக்கு ரிசர்வ் ஸ்தானங்கள் 16 சதவிகிதம் என்று சட்டம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதைச் சரியானபடி அமல் நடத்துகிறார்களா என்பதை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே போன்று பல இலாகாகளிலும் ஹரிஜனங்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்படுகிற ஸ்தானங்களை உத்தியோகத் துறையில் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பிரொமோஷனைப் பொறுத்தும் ஹரிஜனங்களுக்கு நல்ல முறையில் ப்ரொமோஷன் கொடுக்கிறார்கள். ப்ரொமோஷன் விஷயத்திலே ஹரிஜனங்களைப் பொறுத்து தனியான கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஹரிஜனங்கள் பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேறவேண்டும் என்பது சர்க்கார் கொள்கை. ஹரிஜனங்கள் தனியாராக இருந்தாலும், அல்லது கூட்டுறவு முறையில் கேட்டாலும், அவர்களுக்கு தொழில் செய்ய ஆதரவு கொடுக்கவேண்டும். தனிப்பட்ட ஹரிஜனங்கள் பஸ் ஸ்டாட் கேட்டால் இருக்கின்ற விதிமுறைகளில் இருந்து விலக்குக் கொடுத்து அவர்களுக்குப் பர்மிட் கொடுக்க வேண்டும். ஹரிஜனங்கள் கூட்டுறவுத் துறையில் பஸ் ஸ்டாட் கேட்டாலும் கொடுத்து அவர்களுடைய பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ரெ. தங்கவேலு] [26th March 1965]

தனியார் நடத்துகின்ற கம்பெனிகளில் ஹரிஜனங்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுக்க சில ஆணைகளைப் பிறப்பிக்கவேண்டும். அப்படி பிறப்பித்தால் ஹரிஜனங்கள் உத்தியோகத்திற்கு வர நல்ல வாய்ப்பாக இருக்கும். நம்முடைய சர்க்காரின் முயற்சியால் தீண்டாமை அகன்றுவிட்டது என்று தைரியமாக சொன்னாலும், சில கிராமங்களில் மன வேற்றுமை இருப்பதை அகற்ற முயற்சிகள் செய்யவேண்டியிருக்கின்றன. அந்த வகையில் டெப்டி சேவக்குகள் 'எராடிகேஷன் ஆப் அண்டர்ச்சபிளிடி' க்காக பணியாற்றிக் கொண்டு வருகிறார்கள். சமீபத்தில் அவர்களை, இந்த 31-ம் தேதியோடு வீட்டுக்கு அனுப்பப் போவதாக உத்தரவிடப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : அப்படி உத்தரவு ஒன்றும் போடவில்லை.

திரு. ரெ. தங்கவேலு : அப்படி ஏதும் உத்தரவு இல்லையென்றால் தல்லது. அந்தக் கிராம நல ஊழியர்கள் நல்ல முறையில் பணியாற்றுகிறார்கள். தீண்டாமை ஒழிப்புப் பிரசாரங்கள் செய்கிறார்கள். அவர்களை வீட்டுக்கு அனுப்பாமல் அவர்கள் அந்த அறப் பணியைத் தொடர்ந்து செய்ய அவர்களை reinstate செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

டிஸ்ட்ரிக்ட் அட்மினிஸ்ட்ரேஷனைப் பொறுத்தவரையிலே அதிகாரிகள் நல்லவிதமாகப் பணியாற்றுகிறார்கள். ஜில்லா மட்டத்திலும் தாலுகா மட்டத்திலும் ஸ்டாஃப் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு தாலுகா ரெனின்யூ இன்ஸ்பெக்டருக்கும் ஒரு பியூன் உண்டு. ஆனால் எங்கள் ஜில்லாவில் ரெனின்யூ இன்ஸ்பெக்டருக்கு பியூன் கிடையாது. அதோடு ஸ்பெஷல் தாசில் தார் ஃபார் ஹரிஜன் வெல்பேர் என்று ஒருவரை தாலுகாவிற்கு ஒருவர் போட வேண்டும். ஜில்லா மட்டத்தில் நல்ல உதவி கொடுத்தால் ஆர்வத்துடன் அதிகாரிகள் வேலை செய்வார்கள்.

என்னுடைய தாலுகாவில் இரண்டு ஹாஸ்டல்கள் இருக்கின்றன. அந்தக் கட்டிடத்தில் வசதி இல்லை. வாடகைக் கட்டிடத்தில் இருக்கின்றன. அங்கு இரண்டு ஹாஸ்டல்கள் கட்டுவதற்காகக் கலெக்டர் அவர்கள் ப்ரொபோசல் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். 2½ லட்சம் ரூபாயில் இரண்டு ஹாஸ்டல்கள் கட்டலாம் என்று ப்ரொபோசல் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. குறைந்த பட்சம் ஒரு ஹாஸ்டலையாவது உடனடியாகக் கட்டுவதற்கு நமது அமைச்சர் அவர்கள் சாங்ஷன் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

வெல்பேர் ஸ்கூல்ஸ் ஹரிஜன நல இலாகாவால் நடத்தப்படுகிறது. அந்தப் பள்ளிகள் திறமையாக நடத்தப்படுகின்றன. குழந்தைகளுக்குப் ப்கல் உணவுக்காகப் 15 பைசா கொடுக்கிற காரணத்தாலும் யூனிபாரம் ஆடைகள் கொடுக்கிற காரணத்தாலும் நல்ல முறையில் மாணவர்கள் வருகிறார்கள். அவற்றைப் பஞ்சாயத்து யூனியன் அட்மினிஸ்ட்ரேஷனில் விட்டு விடுவதாகத் தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இந்தப் பள்ளிகள் ஹரிஜன

26th March 1965] [திரு. ரெ. தங்கவேலு]

வெல்பேர் டிப்பார்ட்மென்ட் மேற்பார்வையிலேயே இருக்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக காஸ்ட் சர்டிபிகேட் கொடுப்பதில் ஹரிஜனங்களுக்குத்தான் கையெழுத்து போடலாம் என்ற விதியிருக்கிறது. ஹரிஜன பையன் ஒருவனும் பாக்வேர்ட் க்ளாஸைச் சார்ந்த ஒரு பையனும் என்னிடம் வந்தால் ஹரிஜன பையனுக்கு மட்டும் தான் சர்டிபிகேட் கொடுக்க எனக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. பாக்வேர்ட் க்ளாஸ் பையனுக்கு கையெழுத்து போட அதிகாரம் கிடையாது. அவன் தாசில்தாரிடம் இருந்துதான் கையெழுத்து வாங்க வேண்டுமென்ற நியதியிருக்கிறது. அப்படியிருப்பதால் அந்த பையனுக்கு ஒரு வெறுப்புணர்ச்சி ஏற்படுகிறது. அதோடு கூட தாசில்தாரிடம் இருந்து கையெழுத்து வாங்க காலதாமதமாகிறது. ஆகவே ஹரிஜன மாணவர்களுக்குக் கொடுப்பதைப் போலவே பின்தங்கிய மாணவர்களுக்கும் 'காஸ்ட் சர்டிபிகேட்' கொடுக்க சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த இலாகா திறம்பட பணியாற்றுகிறது, இது வளரும் இலாகா என்று கூறி என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, நம் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நாம் சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு ஹரிஜன மக்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் வாரி வாரி வழங்கி ஹரிஜனங்கள் நலத்தை உயர்த்துவதற்கு எவ்வளவோ பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இன்றைக்கு ஹரிஜன மக்கள் நன்கு புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் இந்த ஹரிஜன சமுதாயத்திலிருந்து வந்தவன் என்ற முறையில் இந்த அரசாங்கத்திற்கு என் பாராட்டுதல்களை தெரிவித்துக் கொள்வதோடு ஹரிஜனங்களின் சார்பாக என் நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். என்ன செய்வது? துரதிருஷ்டவசமாக சில பேர்கள் இவ்வளவு காரியங்கள் செய்தும்கூட ஒன்றுமே செய்யவில்லை, வெள்ளைக்காரன் அப்படி செய்தான், இப்படி செய்தான் என்றெல்லாம் நினைத்துக் கொண்டிருந்தால் அது ஹரிஜன மக்களைப் பிடித்த துரதிருஷ்டம் என்றுதான் கனம் அமைச்சர் அவர்களும் அரசாங்கமும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கல்வியை எடுத்துக்கொண்டால், கல்விக்காக பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய்களை ஹரிஜன மக்களின் நலனுக்காக செலவு செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படி செலவு செய்து வரும் போது ஸ்காலர்ஷிப் வகையில் சென்ற சில ஆண்டுகளை விட இந்த ஆண்டு பர்ஸ்ட் இன்ஸ்டால்மென்ட் துரிதமாக கொடுக்கப்பட்டது. அதற்காக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கக்கூடிய அளவில் மத்திய அரசாங்கம் செய்யும் அளவில், யார் யார் குறைந்த இன்கம் உடையவர்களாக இருக்கிறார்களோ அந்த குழந்தைகளுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் முதல்

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [26th March 1965]

படியாகக் கொடுக்கிறார்கள். நம் மாநில அரசாங்கம் 50-க்கு மேல் மார்க் வாங்கக் கூடியவர்களுக்கு முதலில் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிலையில் கொடுக்கிறது. 50, 60 மார்க்ஸ் வாங்கிய மாணவர்களுக்குக் கூட ஸ்காலர்ஷிப் இன்னும் பல பேர்களுக்கு கிடைக்கவில்லை. சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு 7 லட்சம் அதிகமாக கொடுத்திருக்கிறோம். மத்திய சர்க்கார் எந்த அடிப்படையைக் கடைப்பிடிக்கிறதோ அதே அடிப்படையில் இன்கம் அடிப்படையில் கொடுத்தால் ஏழை மாணவர்களுக்கு நல்லமுறையில் உதவியவர்களாவோம். அதிக மார்க் வாங்குகிறவர்களுக்கு சில பேர்சென்ட்டேஜ் வேண்டுமானால் ஒதுக்கிக் கொள்ளலாம். ஏழை பிள்ளைகளுக்கு மதிய உணவு கொடுத்து வருகிறார்கள். ஹரிஜன நலப் பள்ளியில் படிக்கக் கூடிய மாணவர்களுக்கு 15 நயா பைசாவும் மற்ற பள்ளிகளில் படிக்கும் ஹரிஜன மாணவர்களுக்குக் கொடுத்து வருகிறார்கள். இதை வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. மற்றக் குழந்தைகளுக்கும் 10 நயா பைசா வீதம் ஹரிஜன நல இலாகாவிலிருந்து பாக்வேர்ட் கம்ப்யூனிட்டிஸ் என்ற அடிப்படையில் கொடுத்து இரண்டு சமூகத்தைச் சேர்த்தவர்களுக்கும் மதிய உணவு கொடுத்தால் பாகுபாடற்ற நிலை உருவாகும்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : சில குறிப்பிட்ட ஸ்கூல்களில் கொடுத்து வருகிறோம். திருநெல்வேலி ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் எங்கு பின்தங்கிய மாணவர்கள் இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு மதிய உணவு கொடுக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்கிறது.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : நன்றி. வீட்டு வசதி, வீட்டு வசதிக்கு நில ஆர்ஜிதம் செய்வதில் நாம் இன்னும் கண்ணுங்கருத்துமாக இருக்கவேண்டும். எப்படி நாடு முன்னேற வேண்டுமென்பதற்காக உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்பதற்காக ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறோமோ அதே போன்று ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்க, வீட்டுமனை கொடுக்க, ஒரு மூன்றாண்டுத் திட்டத்தை வகுத்து இந்த மூன்று ஆண்டுகள் முடிவதற்குள்ளாக ஹரிஜனங்களுக்கு நிலம் இல்லை என்ற பிரச்சனையைத் தீர்த்து விட வேண்டும். நில ஆர்ஜிதம் செய்யும்போது அதில் சற்று காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அப்படி காலதாமதம் ஏற்படும்போது 4 (1), 6-ம் நம்பர் நோட்டிபிக்கேஷன் எல்லாம் போட்டு, என்கொயரி முடிந்து, கெஸெட் நோட்டிபிக்கேஷன் வந்து, அவார்டும் பாசான பிறகு, அமைச்சர் அவர்கள் கருணை உள்ளம் கொண்டவர் யாராவது வந்து ஹரிஜனங்களுக்காக இந்த நிலத்தை எடுத்து விட்டார்கள், வேறு ஒரு நிலம் இருக்கிறது, இந்த இடத்தை எடுக்க வேண்டாம் என்று மனு கொடுத்தால் தடை எதுவும் இல்லாமல் ஸ்டே ஆர்டர் கொடுத்து விடுகிறார்கள். அப்படிச் செய்தால் ஹரிஜன மக்களுக்கு அது பாதகமாக இருக்கிறது. ஆகவே ஸ்டே ஆர்டர் கொடுப்பதில் இறக்கம் உள்ள எண்ணத்தை விட்டு விட்டு கடினமாக உள்ளத்தை வைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் சார்பில் உறுதிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, பாத் லேஸ்-பஸ்

26th March 1965] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

இடங்களில் சுகாட்டிற்கு வழியில்லாமல் கஷ்டமான நிலை இருக்கிறது. மதுரை ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் ஆண்டுக்கு இரண்டு லட்சம் ஒதுக்குகிறார்கள். அது போதாது. இன்னும் சில லட்சங்கள் அதிகமாக செலவு செய்து நிலப் பிரச்சனையை தீர்த்து விட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, ஹாஸ்டல் வசதி ஏழை எளிய மாணவர்கள் படித்து முன்னுக்கு வர தூற்றுக்கணக்கான ஹாஸ்டல்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அரசாங்கம் நடத்தும் ஹாஸ்டல்களில் வார்டன்ஸ், மேட்ரன்ஸ் ஆகியவர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாஸ் செய்து செகண்டரி கல்வி படித்து முடித்தவுடன் போட்டு விடுகிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் 45 வயதிற்கு மேற்பட்ட செகண்டரி கிரேட் படித்தவர்களை, ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர், ஆசிரியைகளைப் போட்டால் நலமாக இருக்கும்.

(மணியடிக்கப்பட்டது)

ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஜில்லா வாரியாக பெண்களுக்கு இரண்டு ஹாஸ்டல்ஸ் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். ஹரிஜன மக்கள் பொருளாதாரத் துறையில் முன்னுக்கு வரவேண்டுமென்பதற்காக 1,500 ரூபாய் இனாமாகக் கொடுத்து கிணறுகள் வெட்டுகிறார்கள். ஜில்லாவிற்கு 100 கிணறுகள் என்ற அளவிற்கு உயர்த்த வேண்டும். ஹரிஜன மக்களுக்கு எக்ஸ்போர்ட், இம்போர்ட் சலுகைகளில் தனிச் சலுகை கொடுக்கவேண்டும். தனியார் தொழிற்சாலைகளிலும் அரசாங்க தொழிற்சாலைகளிலும் 25 சதவிகிதம் ஹரிஜனங்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். உத்தியோக உயர்வு பற்றிச் சொன்னார்கள், 16 சதவிகிதம் 'பில் அப்' ஆகவில்லை என்று. இன்டர்வியூவிற்குப் போனால் 'ஸூட்டபில் கான்டிடேட்ஸ்' இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். அது சர்வீஸ் கமிஷனைப் பொறுத்தவரை இனி இருக்காது. மற்ற இலாக்காக்களில் அப்படி இருக்கிறது. ரெயில்வேயில்கூட செலக்ஷன் செய்து ஒரு ஆண்டு ஆகியும் உத்தியோக ஆர்டர் வருவதில்லை. அங்குள்ளவர்களை ரிவர்ட் செய்யும் நிலை இருக்கிறது.

(மணியடிக்கப்பட்டது)

* திரு. தா. சின்னசாமி : கனம் சட்டமன்ற தலைவர் அவர்களே, இந்த ஹரிஜன மான்யக் கோரிக்கையின்மீது எங்கள் தரப் பிவிருந்து கொடுத்துள்ள வெட்டுப் பிரரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற முன்வருகிறேன். நாடு எங்கும் வாழ்ந்தால் கேடு ஒன்றும் இல்லை என்று பழைய கால வரலாற்றில் சொன்னது போல் ஹரிஜன நலத் துறை இன்று இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. ஹரிஜன மக்கள், ஏழை பாட்டாளி மக்கள் இவர்களுக்கு உதவி வேண்டுமென்ற முறை கனம் காந்தி அடிகள் கொண்டு வந்த முறையில் ஜனநாயக ஆட்சியில் கனம் அமைச்சர்களுக்கும் சென்னையில் ஓடை புறம்போக்குகளில் உள்ள ஏழை குடி மக்களுக்கும் உள்ள வாக்குச் சீட்டு ஒன்றுதான். லீகை வைத்துக்கொண்டு ஏழை மக்களை ஏமாற்றி வருகிறார்கள். ஆகவே ஏழை எளிய மக்களுக்கு கல்வி வசதி அளிக்கவும், வீட்டு வசதி அளிக்கவும் நில வசதி அளிக்கவும் ஹரிஜன நல இலாகா வேண்டியதைச் செய்ய

[திரு. தா. சின்னசாமி] [26th March 1965]

வேண்டும். மயான புறம்போக்குக்கு செல்ல பாதையில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள் ஏழை மக்கள். அதற்கு வேண்டிய உதவியை அரசாங்கம் செய்து கொடுக்கவேண்டும். லீகை வைத்துக் கொண்டு கட்சிப் பிரசாரம் செய்வதுதான் ஹரிஜன நலத் துறையின் பெரும் வியாதியாக இருக்கிறதே தவிர நல்ல முறையில் ஒன்றும் செய்ய முன்வரவில்லை. அஷ்டக் கிரகம் பொருந்திய மகா விஷ்ணு போல், எட்டு அமைச்சர்கள் இங்கு ஜனநாயக அமைப்பில் இருக்கிறார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நெடுநாளைய அனுபவசாலி, வயதில் பெரியவரென்று தெரிய வருகிறது. அவர்கள் இந்த ஏழை மக்களை எந்த எந்த விதத்தில் முன்னுக்கு கொண்டுவரவேண்டுமோ அந்த விதத்தில் இந்த மக்களை முன்னுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். முக்கியமாக தீண்டாமையை எந்த மாவட்டத்திலும் ஒழித்திருப்பதாக தெரியவில்லை. ஏதோ தீண்டாமை ஒழிப்பு, தீண்டாமை ஒழிப்பு என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோமே ஒழிய நடைமுறையில் அவ்விதம் ஒழித்திருப்பதாக ஒன்றும் தெரியவில்லை. ஆகவே முதலமைச்சர் அவர்கள் இன்னும் அதிகமாக பணத்தை ஒதுக்கி கல்வியின் மூலமாகவும், தொழில் மூலமாகவும், விவசாயம் மூலமாகவும் அரிஜனங்களை முன்னேற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உண்மையில் இன்றைக்கு எங்கள் பகுதியில் இருக்கின்ற தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் எல்லாம் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏதோ பிரச்சாரத்தை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு, டெப்பிடி சேவக்குகள், கிராம சேவக்குகள் என்று மட்டும் வைத்துக்கொண்டு ஊரெல்லாம் கட்சிப் பிரச்சாரம்தான் நடக்கிறதே தவிர அடிமை உணர்ச்சி இன்னும் இருந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. இதன் காரணமாகவே பல சச்சரவுகள் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கச்சேரிக்குப் போய்கொண்டிருப்பதெல்லாம் இந்த அடிமை உணர்ச்சி முறையில் ஏற்பட்டிருக்கும் வழக்குகள்தான். போலீசில் போனாலும் சரி எங்கு போனாலும் சரி இந்த சண்டை தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஏதோ டெப்பிடி சேவக்குகள், கிராம சேவக்குகள் எல்லாம் போட்டிருந்தாலும்கூட பல இடங்களிலும் தகராறுகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. பிரச்சாரம் செய்து விட்டால் மட்டும் போதாது. உண்மையில் கெட்ட செய்கை மக்களிடத்தில் இருக்கக்கூடாது, உழைத்து சாப்பிட வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்கவேண்டும். ஏதோ புத்தகத்தில் 'பேக்-வார்ட் கம்யூனிட்டி' யைப்பற்றி புத்தகம் மட்டும் போட்டு வைத்துவிட்டால் போதாது.

(மணியடிக்கப்பட்டது)

இன்னும் ஒரே ஒரு விஷயம், அதாவது எங்கள் பகுதியில் உள்ள மக்கள், மிகவும் ஏழைகள், நேற்றே இதையெல்லாம் சொல்ல வேண்டும் என்று நினைத்தேன், நேரம் கிடைக்கவில்லை. எங்கள் பகுதியிலுள்ள மக்கள் பாரஸ்டில் சென்று சாதாரண எள்ளிக் குச்சிகளை ஏழெட்டு மைல் சென்று எடுத்து வந்து பிழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவ்விதம் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறவர்களை பாரஸ்டிகாரர்கள் பிடித்து கேஸ் போட்டு 10 ரூபாய்,

26th March 1965] [திரு. தா. சின்னசாமி]

5 ரூபாய் என்று அபராதம் போட்டுவிடுகிறார்கள். இந்த சப்ஜெக்டைப்பற்றி அதிகம் இன்றைக்குப் பேசக்கூடாது. பெரும்பாலும் மலைப் பிரதேசங்களில் சென்று கூலி வேலை செய்துதான் தங்கள் ஜீவனத்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் கொண்டுபோய் விடுகவேண்டும். குதிரைச்சந்தல், பாண்டியங்குப்பம், நல்லத்தூர் இந்த இடங்களிலிருந்தெல்லாம், சின்னச் சேலத்திற்கு வந்துதான் பிழைக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு ரூபாய் ஒன்றரை ரூபாய் கூலி கிடைக்கிறது. படையாச்சி என்கின்ற வகுப்பினர்தான் ஒவ்வொரு தாழ்ந்த நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு ஒரு ஏக்கர், ஒன்றரை ஏக்கர் என்றிருக்கும். இதில் வேலை செய்துவிட்டு, மற்ற நேரங்களில் சும்மாதான் இருக்கவேண்டியிருக்கும். ஆகவே கூலி வேலை செய்வதற்காக பிற இடங்களுக்குப் போகவேண்டியிருக்கிறது. உண்மையிலே ஏழைகளை முன்னேற்ற வேண்டுமென்றால், அவர்களுக்கு பயன் கிடைக்கக்கூடிய முறையில் ஏதாவது செய்யவேண்டும் என்றால் மாடு வாங்குவதற்கு கடன் கொடுக்கிறார்கள், கேணி வெட்டுவதற்கு கடன் கொடுக்கிறார்கள், ஆனால் யாருக்கு கிடைக்கிறது. அங்கே லீக் தலைவராக யார் இருக்கிறாரோ அவருடைய ஆட்களுக்குத்தான் கிடைக்கிறது, உண்மையான ஏழை மக்களுக்கு கிடைப்பதில்லை. லீக் தலைவர், அது இது என்று இருந்து கொண்டு கட்சி வேலைகளை செய்து கொண்டு இருப்பவர்களுக்குத் தான் எல்லாம் நடக்கிறது. மாடு வேண்டுமென்றால், 75 மாடுகளை கொடுக்கப் போகிறார்கள் என்றால் 800 அப்ளிகேஷன் வருகிறது. சின்ன வெட்டுவதற்கு 13 பேர்களுக்கு கிடைக்கும் என்றால் 450 அப்ளிகேஷன் வருகிறது. 75 மாடுகள் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லி ஒவ்வொரு நாளும் 5 ரூபாய் பணம் செலவு செய்து கள்ளக்குறிச்சிக்கு வந்து போக வேண்டும். இந்த செலவை எல்லாம் சேர்த்து பார்த்தால், 75 மாடுகள் வாங்குவதற்கு அவர்கள் செய்யும் செலவில் 150 மாடுகள் வாங்கிவிடலாம்; 150 ஜோடி மாடுகள் வாங்கிவிடலாம். அப்படியே ஏதாவது கொடுத்தாலும் இம்மாதிரிப்பட்ட லீக் தலைவர்கள், டெப்யூடி சேவக்குகள், கட்சித்தலைவர்கள் இவர்கள் கையில் கொடுக்காமல், நோடியாக, சர்க்காரிலிருந்தோ அல்லது கலெக்டர் அவர்களோ அல்லது தாசில்தார்களோ கொடுத்தால்தான் மக்களுக்கு பிரயோசனமாக இருக்கும். அதல்லாமல் லீக்கை வைத்துக் கொண்டு, கட்சி கண்ணோட்டத்தோடு, கொடுத்தால் ஏழை மக்களுக்கும் நல்லதல்ல, உங்களுக்கு நல்ல பெயர் வராது.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஏதோ கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு, மாடுகள் வாங்கிக் கொடுப்பதாக கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அது உண்மைக்குப் புறம்பானது. ஏனென்றால், இதற்காக வருகின்ற அப்ளிகேஷன்களை எல்லாம் கலெக்டர் அவர்கள் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து, பின்னால் குலுக்குச் சிட்டுப் போட்டுத்தான் மாடுகளை கொடுக்கிறார்கள். அதைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் டெப்யூடி சேவக்குகள், லீக் தலைவர்கள் மூலமாக கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்வது நல்லதல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[26th March 1965]

திரு. தா. சின்னசாமி : இது ஏழைகளுடைய பிரச்சனையாக இருக்கின்ற காரணத்தால் கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் தயவு செய்து இன்னும் இரண்டு நிமிட நேரம் அனுமதிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கள் பக்கத்தில் கொடுக்கப்படுகின்ற உதவி எப்படி போகிறது என்பதை சொல்வதற்காகத்தான் இதைச் சொன்னேன். தோற்றுப்போன காங்கிரஸ் எம்.எல்.ஏ.-க்குச் சொந்தக்காரர்கள் யார் யார் இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் மாடு வாங்குவதற்கும், கிணறு வெட்டுவதற்கும் பணம் கிடைக்கிறது. உண்மையான ஏழை மக்களுக்கு ஒன்றும் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே இதையெல்லாம் முதலமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்து பார்த்து, ஏழைகள் நல்ல முறையில் வாழ்வதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மணி அடிக்கப்பட்டது)

* **திரு. ரா. சுப்பிரமணியன் :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த இலாகாவில் பலவிதமான கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று சென்ற கூட்டங்களில் நாங்கள் எடுத்துச் சொன்ன தின் விளைவாக அதற்காக, தனியாக ஒரு கமிட்டிப் போட்டு, அந்த கமிட்டி பல ஜில்லாக்களுக்கு சென்று எல்லாவிதமான கஷ்டங்களையும் நேரடியாக பார்த்து ஒரு ரிப்போர்டையும் கொடுத்திருக்கிறது. அது ஆலோசனை செய்யப்பட்டு, அதில் முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆகவே நாங்கள் இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்கள் இன்னின்றனது என்று இன்னும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கவேண்டியதில்லை, அப்படி சொல்லிக் கொண்டிருப்பதில் எந்தவிதமான அர்த்தமும் இல்லை. நேரடியாக இந்தக் கஷ்டங்களையெல்லாம் தெரிந்து அந்த கமிட்டி ரிப்போர்ட் கொடுத்திருக்கிறது. முடிவையும் எடுத்து இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்களே தவிர அமைச்சர் அவர்கள் இன்னின்ற முடிவு என்று சொல்லவில்லை. ஆகவே பதில் சொல்லும் போதாவது, அதனுடைய முடிவுகள் என்னென்ன என்பதை நாங்கள் தெரிந்து கொள்கின்ற வகையில் சொல்லவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதை தெரிந்துகொள்ள நாங்கள் மிகவும் ஆவலுடன் இருக்கிறோம். இந்த முடிவுகள் முக்கியமானது. நம் ராஜ்யத்திலுள்ள 3½ கோடி மக்களில் 20% நாங்கள் இருக்கிறோம். ஆகவே இதன் முடிவை விவரமாக தெரிவிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த அரிஜன மான்யக் கோரிக்கையில் வந்திருக்கும் தொகையை எடுத்துக் கொண்டால், இது எல்லா வகுப்பினர்களையும் சேர்த்துத்தான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. டி-நோட்டிஃபைட் ரைப்ஸ், பேக்-வர்ட் கிளாஸ், அரிஜனங்கள் இப்படி எல்லோரையும் சேர்த்துத்தான் இந்த அரிஜன மான்யத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மற்றவர்கள் என்ன நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால், இந்தக் தொகை முழுவதும் அரிஜனங்களுக்குத்தான்

26th March 1965] [திரு. ரா. சுப்பிரமணியன்]

செலவு செய்யப்படுகிறது என்று வெளியில் இருக்கின்றவர்கள் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அரிஜனங்களுக்கென்ன, அவர்கள் சர்க்காருடைய செல்லப்பிள்ளைகளாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்ன சலுகை வேண்டுமென்றாலும் சர்க்காரில் கிடைக்கும் என்று வெளியில் இருக்கின்றவர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் உண்மை நிலை என்ன வென்றால், ரெவின்யூ கணக்கைப் பார்த்தால் இந்த வருஷத்தில் 170 கோடி செலவழிக்கப்படுகிறது என்று இருக்கிறது. இதில் அரிஜனங்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது 4 கோடி 84 லட்சம் ரூபாய். இந்த நான்கு கோடி 84 லட்சம் ரூபாயிலும், 1-நோட்டிபைட்டி ரைப், பேக்வர்ட் கிளாஸ், ஷேட்யூல்ட் கிளாஸ் இவைகளுக்கெல்லாம் ஆகும் செலவை நீக்கிப்பார்த்தால், பாக்கியிருப்பது 4 கோடி ரூபாய் தான் இதில்தான் டைரக்டர் ஆபீஸ், மற்றும் ஜில்லாக்களில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளினுடைய சம்பளம், இவைகள் எல்லாம் இதில்தான் சேரும். இவ்வளவும் சேர்த்துத்தான் 4 கோடி. இதை வொர்க்-அவுட் செய்யும் போது 2.5% தான் நாம் செலவழிக்கிறோம் என்று தெரியவரும். செலவழிக்கக்கூடிய தொகையில்—நாம் அரிஜனங்களுக்கு செலவு செய்வது 2.3% தான். ஆனால் இந்த நாட்டின் ஜனத் தொகையில் 20% நாங்கள் இருக்கிறோம். ஆனால் வெளியில் ஏதோ அதிகமாக வாரி செலவு செய்வதாக பேச்சு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. மற்ற இலாகாக்களை எடுத்துக்கொண்டாலும், கம்யூனிட்டி டெவலப்மென்ட் வேலைகளை எல்லாம் சேர்த்துப் பார்த்தால் நம்முடைய ஷேர் 6½ லட்சம் வருகிறது. கம்யூனிட்டி டெவலப்மென்டில் 90% அதாவது 58½ லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கிறோம். அதையும் சேர்த்துப்பார்த்தால், 2.6% தான் மொத்தம் இந்த இனத்தில் நாம் செலவழிக்கிறோம். ஆக அரிஜனங்களுக்காக செலவு செய்யப்படும் இந்த தொகை மிக மிக குறைவு. இதை அதிகப்படுத்தவேண்டும். இதற்கான கணக்கையெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 5 கோடி செலவழிக்கப்பட்டது, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் செலவு செய்தது, மேலும் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 21 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்படுகிறது என்று கணக்கையெல்லாம் சொன்னார்கள். எவ்வளவு செலவழித்தாலும் கூட, இந்தப் பிரச்சனையை, ஒரு சமூகப் பிரச்சனையாக கருதாமல், ஒரு தேசிய பிரச்சனையாக அணுகினால்தான் இந்தப் பிரச்சனையை நாம் தீர்க்க முடியும். அந்த அடிப்படையில் ஏதாவது வழிமுறைகளை கைக்கொண்டால்தான் பிரயோசனமுண்டு. அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள், நாங்கள் எல்லாம் கஷ்டப்பட்டோம், வெளியில் சென்று படிப்பதற்கெல்லாம் கஷ்டப்பட்டோம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அவ்விதம் கஷ்டப்பட்டவர்களில் நானும் ஒருவன்தான். ரயில்வே கான்டனரில் உள்ளே சென்று ஏதாவது சாப்பிடுவதற்கு வாங்கிவிட்டு வருவதற்குள் யாராவது பார்த்துவிடுவார்களோ என்று உயிருக்குத் தப்பித்துக் கொண்டு ஓடி வந்தவன்தான் நானும். அப்படியெல்லாம் நானும்

[திரு. ரா. சுப்பிரமணியன்] [26th March 1965]

கஷ்டப்பட்டிருக்கிறேன். அதையெல்லாம் மாற்றித்தான் நாம் இன்றைக்கு பல முன்னேற்றங்களை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். பல துறைகளிலும் நாம் முன்னேறியிருக்கிறோம் என்பதில் யாருக்கும் சந்தேகம் இருக்க முடியாது. ஆனால் சிலர் இன்னும் வெள்ளைக்காரன் காலத்தையே நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்; அதுதான் நமக்கு மிகவும் மனக்கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஏதோ கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை வெள்ளைக்காரன் செலவு செய்தான் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏதோ எல்லோரும் கிராஜுவேட்டுகளாக ஆகி இங்கிலாந்துக்கு போனதாக நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். யாரோ ஒருவரை தலைவர் என்று வைத்துக் கொண்டு, அன்றைக்கு இருந்த தேசிய சக்திகளுக்கு விரோதமாக சில தலைவர்களைமட்டும் வெள்ளைக்காரர்கள் தயார் பண்ணினார்கள். அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு போய் லண்டனைப் பார், இங்கிலாந்தைப் பார் என்று காட்டிக்கொண்டு வந்தார்கள். அப்படிப் போன பேர்களில் எல்லோரும் கிராஜுவேட்டுகள் அல்ல என்று தெரிந்து கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தப் பிரச்சினையை நல்ல முறையில் தீர்க்க, நமது ஜில்லாக்களில் அதிகமான பணத்தைச் செலவழிக்கவேண்டும். பணத்தைச் செலவழித்தால் மட்டும் போதுமா என்றால், ஆபீசர்களையும் அதிகப் படுத்தவேண்டும். அப்போதுதான் இந்தப் பிரச்சனை வெகு வேகமாகத் தீரும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

எனக்கு முன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் என்னமோ லீக் பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். லீக்குக்கும் இதற்கும் எல்லாம் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. இன்றைக்கு டெபுடி சேவக் போட்டிருக்கிறார்கள். போன நடவடிக்கை பேசும்போது கூட நான் சொன்னேன். தீண்டாமையைப் போக்க டெபுடி சேவக்கை நம்பிப் பிரயோசனம் இல்லை. தனிக் குழுவுக அந்தந்த மாவட்டங்களில் சமூகத்தில் செல்வாக்கு உள்ளவர்களைச் சேர்த்து ஒரு கமிட்டியாகப் போட்டு, கமிட்டி மூலமாகச் செயல்பாற்ற வேண்டுமென்று சொன்னேன். இப்போதும் அதை வற்புறுத்துகிறேன். ஆகையால் இந்தத் தீண்டாமைப் பிரச்சனை, சமூகத்தில் இருக்கிற கஷ்டங்கள் போக வேண்டுமென்றால், செல்வாக்கு உள்ளவர்களைக் கொண்டு தான் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அநேக இடங்களில் அநேகம் நடக்கின்றன. ஒவ்வொரு இடத்தில் எதாவது கேஸ் போட்டு விட்டு, கேஸ் போட்டிருக்கிறோம் என்றால், கேஸ்களில் 90 சதவீதம் கம்பவுண்ட் ஆகிவிடுகிறது; அல்லது ராஜி ஆகிவிடுகிறது. ஏனென்றால் அங்கு இருக்கும் நிர்ப்பந்தம், ஒரு கேஸ் போனால் சிபாரிசுக்குப் பல பேர்கள் வந்து விடுகிறார்கள். சூழ்ச்சியில் அவர்களை எதிர்பார்த்து வாழ்க்கையிய காரணத்தினால் ஹரிஜனங்கள் எதுவும் செய்ய முடியவில்லை. இந்தப் பிரச்சினையை அனுகூல சமூகத்தில் செல்வாக்குள்ளவர்களைக் கொண்டு கமிட்டி போட்டு, இந்தப் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காணவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

26th March 1965] [திரு. ரா. சுப்பிரமணியன்]

அடுத்தபடியாக நாம் இப்போது மனைக்கட்டுகள் வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். இதைத் துரிதப்படுத்தவேண்டுமென்று ரிப்போர்ட் கொடுத்திருக்கிறோம். அதன் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் இது மிக முக்கியப் பிரச்சனை. அநேக மனைக்கட்டுகள் அக்வயர் செய்து கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால் அதிலே வீடுகள் கட்டியிருக்கிறார்களா என்றால் கட்ட முடியவில்லை. மற்ற ஜில்லாக்களுக்கும் தஞ்சைக்கும் என்ன வித்தியாசம் என்றால், மற்ற ஜில்லாக்களில் புன்செய் நிலம் அக்வயர் செய்து கொடுக்க வசதிகள் இருக்கின்றன. தஞ்சையில் நன்செய் நிலத்தைத் தான் அக்வயர் செய்து கொடுக்க வேண்டும். நண்பர் தங்கவேலு அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். நான் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அம்மாதிரி அக்வயர் செய்வதில் கஷ்டம் இருக்கிறது. தனிப்பட்ட இடங்களில் அக்வயர் செய்து கொடுக்கிறோம். அந்த மாதிரிக் கொடுக்கும் இடங்களில் ஆயிரக் கணக்கான மனைக்கட்டுகள் வீடுகள் கட்டப்படாமல் இருக்கின்றன. காரணம் அந்த இடங்கள் மிகவும் தாழ்வாக இருக்கின்றன. அந்த இடங்களை உயர்த்த அரசாங்கம் ஏதாவது வழிவகை செய்து ஆகவேண்டும். மனைக் கட்டு மட்டும் அக்வயர் செய்து கொடுத்து கட்டப்படாமலேயே இருக்கிற காரணத்தினால், நிலத்தை உயர்த்த ஏதாவது சர்க்காரில் வழிவகை செய்யவேண்டும். அந்த மாதிரிச் செய்தால்தான் நல்ல முறையில் வீடுகளைக் கட்டிக்கொள்ள வசதியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அத்துடன்கூட வெள்ளம் வந்தபோதும் கூட பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து பேஸ்மெண்ட் லெவலுக்குச் செங்கல்லினால் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டும், அந்த மாதிரிக் கட்டிக் கொடுத்த பல வீடுகள் இன்றைக்கு அப்படியே இருக்கிறது.

(மணி அடிக்கப்பட்டது)

* திருமதி பி. கே. ஆர். லட்சுமிகாந்தம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற ஹரிஜன நல மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

தொட்டால் பாவம், தீண்டினால் தீட்டு, நெருங்கினால் ஆபத்து என்ற சூழ்நிலையெல்லாம் மாறி இன்றைக்கு ஹரிஜன மக்கள் எல்லோருக்கும் சரி சமமாக இருக்கக் கூடிய சூழ்நிலை வந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் அதற்கு நமது அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்ட ஒரே முயற்சி என்றுதான் நாம் சொல்லவேண்டும். அவர்களுக்காக கல்வி, பதவி உயர்வு, தொழில்களிலே முன்னேற்றம் அடைவதற்கான ஒரு சூழ்நிலை, இவ்வளவும் செய்து கொடுத்ததன் மூலமாக இந்தச் சூழ்நிலை இன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனாலும் தீண்டாமை இன்னும் கிராமப் புறங்களில் முழுவதும் ஒழிந்து விட்டதா என்றால் முழுவதும் ஒழிந்து விடவில்லை என்று தான் கூற வேண்டும். ஆகவே, எனக்கு முன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் கூறியது போன்ற, தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு மாவட்ட

[திருமதி பி. கே. ஆர். லட்சுமிகாந்தம்] [26th March 1965]

ரிதியாக ஒரு உயர்தரக் கமிட்டி போட்டு, உயர்ந்த சமூகத்தினர் ஒன்று சேர்ந்து, தீண்டாமையை ஒழிக்கும் பிரசாரம் செய்து மக்களிடையே மனமாற்றத்தை ஏற்படுத்த வழி செய்ய வேண்டுமென்று நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

நகரத்திலேயும், கிராமப் பகுதிகளிலேயும் அசுத்தங்களைத் தலையிலே சுமந்து செல்லும் சூழ்நிலை மாறியிருக்கிறது. என்றாலும் இன்னும் பல பகுதிகளில் தலையில் சுமந்து செல்லும் சூழ்நிலை இருந்துவருகிறது. அந்த நிலையை மாற்றி, தள்ளுவண்டியில் எடுத்துச் செல்லும் நிலைமையை உண்டாக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

ஹரிஜன மாணவர்கள், பின் தங்கிய மாணவர்கள் படிக்க நூற்றுக்கணக்கான விடுதிகள் நடத்தப்படுகின்றன. சர்க்காரும் நடத்துகிறார்கள். இன்னும் ஹரிஜன சேவா சங்கம் போன்றவைகளும் நடத்திக்கொண்டிருக்கின்றன. இப்போது, ஹரிஜன சேவா சங்கத்தார் நடத்தும் ஹாஸ்டல்களுக்கு ஒவ்வொரு மாணவருக்கும் 16 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்தத் தொகை 18 ரூபாயாக உயர்த்தப்படும் என்று அறிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்றாலும் இன்றைய விலைவாசிகளை அனுசரித்து 18 ரூபாய் கொடுத்தாலும் அதைக் கொண்டு நடத்த முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, அதை 20 ரூபாய் ஆக உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சபையின் முன் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஸ்காலர்ஷிப் சம்பந்தமாகச் சொல்லப்படும் போது, ஸ்டேட் ஸ்காலர்ஷிப், ஹரிஜன நல இலாகாவினால் கொடுக்கப்படும் ஸ்காலர்ஷிப்புகளை இன்னும் அதிகப்படுத்தவேண்டும். 1,500 ரூபாய் வரை வருமானம் உள்ளவர்களுக்குத் தான் இப்போது ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் சம்பள உயர்வுகள் காரணமாக ஒரு பியூனுக்குக் கூட குறைந்தது 100 ரூபாய் சம்பளம் வருகிறது. மில்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகளுக்கு 120, 150 ரூபாய் வரையில் சம்பளம் கிடைக்கிறது. 1,500 ரூபாய் என்பது இன்றையச் சூழ்நிலையில் பொருத்தமாக இருக்காது. அது 2,000 ரூபாயாக உயர்த்தப்படவேண்டுமென்றும் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அப்படியில்லையென்றால் தொழிலாளர்கள் குழந்தைகள் கூட ஸ்காலர்ஷிப் வாங்கிக்கொண்டு கல்லூரிகளில் படிக்க முடியாத சூழ்நிலை உண்டாக்கவிடும் என்று எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். அப்படியில்லையென்றால் ஒரு தொழிலாளிக்கு 150 ரூபாய் வருமானம் இருக்கிறது என்றால், அவனுக்கு 4-5 குழந்தைகள் இருக்கின்றன என்றால், அந்தக் குழந்தைகளில் நான்கு குழந்தைகள் படித்துக்கொண்டிருந்தால், அவனுடைய 150 ரூபாய் வருமானத்தில் அவர்களை எப்படிப் படிக்க வைக்க முடியும்? ஆகையால், ஒன்று இந்த வரம்பை 2,000 ரூபாயாக உயர்த்த வேண்டும், இல்லையென்றால் நான்குக்கு மேற்பட்ட குழந்தைகள் படிக்கின்றவர்களாக இருந்தால் அவர்களுக்காவது ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கவேண்டுமென்று விதியை மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்லி கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

26th March 1965] [திருமதி பி. கே. ஆர். லட்சுமிகாந்தம்]

மத்திய சர்க்காரினால் கொடுக்கப்படுகிற ஸ்காலர்ஷிப் இப்போது பொருளாதார அடிப்படையின் பேரில் இந்த வருஷத்திலிருந்து கொடுக்கப்படுகிறது. ஏற்கெனவே இருந்த முறை பின்னிலைப் பட்ட வகுப்பினருக்கு உதவுவதாக இருந்தது. அது மார்க் அடிப்படையில் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. அது மாறி இன்றைக்குப் பொருளாதார அடிப்படையில் கொடுக்கப்படும் என்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. அப்படி இருப்பதை நான் வரவேற்றாலும் கூட, பின்னிலையில் இருக்கிற வகுப்பினருக்கு இது கொஞ்சம் பாதகம் விளைவித்திருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சிபாரிசு செய்து வருகிற ஸ்காலர்ஷிப்பில் பாதியையாவது பின்னிலை வகுப்பினருக்குக் கொடுக்கும் சூழ்நிலையை உருவாக்கவேண்டுமென்று இந்த இடத்திலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்காக வசதிகள் செய்துகொடுப்படுகின்றன. ஆனால், முனிசிபல் நகரங்களைப் பார்க்கும்பொழுது, நகரத்தில் வசிக்கின்ற ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்கு வசதிகள் செய்து தரப்படுவதில்லை. முனிசிபாலிடி ஒத்துக் கொண்டால் தான் தோட்டி வேலை செய்கின்ற ஹரிஜனத் தொழிலாளிகளுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த சூழ்நிலை மாறவேண்டும். நகரத்திலுள்ள ஹரிஜனங்களுக்கும் காலனிகள் கட்டித்தரப்படவேண்டும். அதற்கான ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்கவேண்டும். மதுரை போன்ற இடங்களில் 2, 3 காலனிகள் தான் கட்டி முடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் பல இடங்களில் வசிக்கின்ற ஹரிஜன மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டித்தரப்படவில்லை. அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித் தரக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், ஹரிஜனக் காலனிகளில் வசிக்கின்ற குழந்தைகளுக்கு தொழு நோய் உண்டானால் அவர்களுக்கு மருந்துகள் அளிக்கப்படும் என்று சொல்லப் பட்டிருப்பது மிகவும் உயர்ந்த கருத்தாகும். ஹரிஜனக் காலனிகளில் வசிப்பவர்கள் மிகவும் நெருங்கி வசிக்கின்ற காரணத்தினால், தொழு நோய் அவர்களிடையே சுலபமாக பரவக் கூடும். ஆகவே, அவர்களுக்கு இன்னும் நல்ல முறையில் மருந்துகள் கொடுத்து, அந்த நோயை நீக்குவதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபடுதல் வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எஸ். முத்துலிங்கம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஹரிஜன நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட மான்யத்தின் மீது என் கட்சிக்காரர்கள் கொடுத்துள்ள வெட்டுப் பிரேரேபணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஹரிஜனங்களுக்கு மனை வழங்கும் விஷயத்தில் பொதுவாக மிகவும் காலதாமதம் ஆகிவருகிறது. அதிலும் குறிப்பாக, லாட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் காலதாமதம் மிக மிக அதிகம். எதுவும் சரிவர நடப்பதே கிடையாது. இந்தக் காலதாமதம் தவிர்க்கப்படவேண்டும் என்றால் இப்பொழுது ஒரு ரெவின்யூ டிவிஷனுக்கு ஒரு ஹரிஜன நல தாசில்தார் என்று இருப்பதை

[திரு. எஸ். முத்துலிங்கம்] [26th March 1965]

மாற்றி, ஒரு தாலுகாவுக்கு ஒரு தாசில்தார் நியமிக்கப்பட வேண்டும். ஸ்பெஷலாக ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் நியமிக்கப் படுகிறார்கள். ஆனால் அவர்களை 6 மாதங்களுக்குள் வேலையிலிருந்து நீக்கிவிடுகிறார்கள். அதனால், ஹரிஜன மக்களுக்காகச் செய்ய வேண்டிய சில நல்ல காரியங்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன. ஆகவே, நிரந்தரமாக மூன்று ஆண்டுகளுக்கு அவர்கள் பணிபுரியும்படிச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹரிஜனக் காலனிகளுக்கும், தாய் கிராமங்களுக்கும் பாதை போட ஹரிஜன நல இலாகா நிலம் வாங்கித்தர சட்டத்தில் இட மில்லை. காலனிக்கும், சுகொட்டிற்கும், மற்றவைகளுக்கும் பாதைகள் அமைத்துத் தரப்படுகிறது. அப்படியில்லாமல், ஊருக்கும், காலனிக்கும் தொடர்பாக பாதை போடும்படியாகவும், அதற்கு நிலங்கள் வாங்கிக்கொடுக்கும்படியாகவும் ஹரிஜன நல இலாகாவுக்கு அரசாங்கம் உத்திரவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஹரிஜன நலப் பள்ளிகளில் படிக்கும் ஹரிஜன மாணவர்களுக்குத் தரப்படும் உணவு, உடை முதலியவைகளைப் போல பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளிகளில் படித்துவரும் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கும், அதே மாதிரியாக உடைகளையும், உணவுகளையும் கொடுக்கும்படி உத்திரவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஊரில் எங்கேயாவது திருட்டுப் போய்விட்டால், உடனே அங்கே உள்ள போலீஸ்காரர்கள் அந்த பகுதியில் உள்ள இருளர், குறவர், ஜோகி ஆகியவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்து கொடுமை செய்து விசாரிப்பது வழக்கம். அது போலத்தான், நாட்டில் அரசியல் காரணங்களுக்காக புரட்சி நடைபெற்றால், அது விஷயமாக ஆங்காங்கு இருக்கிற போலீஸ்காரர்கள் ஆங்காங்குள்ள ஹரிஜனக் காலனிகளில் உள்ள இளைஞர்களைப் போலீஸ் நிலையங்களுக்குக் கொண்டுபோய் கொடுமை செய்வது வழக்கமாகிவிட்டது. ஹரிஜன இனத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரே போலீஸ் அமைச்சராக இருக்கும்பொழுது, ஹரிஜனங்களை குற்றப்பரம்பரையினர் போல் கொடுமைப்படுத்துவது என்பது வருந்தத்தக்கது, வெட்கப்படத்தக்கது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பஞ்சாயத்துக்களில் வானொலிப்பெட்டிகள் அமைக்கும் பொழுது, ஊரைச் சேர்ந்திருக்கும் ஹரிஜனக் காலனிக்கும் தனியாக ஒரு வானொலிப்பெட்டி வைக்க வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹரிஜன மாணவர்கள் விடுதிகளில் உள்ள மாணவர்களுக்கு உடை அளிக்க ஒதுக்கப்படும் பணத்தைக்கொண்டு, பெண்களுக்கு பாவாடை, ஜாக்கெட் ஆகியவைகள் மட்டும் வாங்கிக் கொடுப்பதற்குத் தான் வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பெண்களில் சிலர் பெரிய மாணவர்களாக இருப்பதினால், அவர்களுக்கு சேலைகள், ஜாக்கெட்டுகள் வாங்கித்தருவதற்கு வழிசெய்யும் வகையில் பணம் ஒதுக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

26th March 1965] [திரு. எஸ் முத்துலிங்கம்]

அரசாங்கத்தில் கிராம துணை சேவக்குகளை நியமித்திருக்கிறார்கள். உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் கொள்கை விளக்க அறிக்கையில் 10-வது பக்கத்தில் “மக்களிடையே தீவிர பிரசார வேலையை நடத்துவதற்காக வட்டத்திற்கு ஒரு துணை சேவக்கு நியமிக்கப்பட்டார். ஹரிஜனங்களைக் கோயிலுக்குச் செல்லுமாறு கேட்டுக்கொள்வது, ஹரிஜனங்களுக்கு பொதுக் கிணறுகளைத் திறந்து வைத்தல், சமூக நாடகங்கள் போட்டுக் காட்டுவது, தீண்டாமை ஒழிப்பு பற்றிய தெய்வ வழிபாடுக் கூட்டங்கள் கூட்டுவது ஆகியவை துணை சேவக்கின் முக்கிய வேலைகளாகும்” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. புத்தகத்தில் இம் மாதிரி எழுதப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, உண்மையிலேயே துணை சேவக்குகள் இந்த மாதிரி வேலைகளைச் செய்வதே கிடையாது. அவர்களை வைத்துப் பணியாற்றச் சொல்வதை விட, அவர்களை ஸீட்டிற்கு அனுப்பி விடுவதே நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது).

திரு. எஸ். ஆனந்தன்: கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, நமது உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச முன்வந்துள்ளேன். தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் கள்ளக்குறிச்சி தாலுகா ஹரிஜனங்கள் பெரும்பாலும் உள்ள பகுதி. மேற்படி கள்ளக்குறிச்சி தாலுகாவில் இரண்டு ஹரிஜனத் தொகுதிகள் இருக்கின்றன. அப்படி ஹரிஜனங்கள் அதிகமாக இருந்தும், அந்தப் பகுதியிலே இரண்டு ஹரிஜன ஹாஸ்டல்கள் தான் இருக்கின்றன. சுமார் மூன்று ஆண்டுகளாக நான் இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் பேசிக் கொண்டு வருகிறேன். இந்தத் தாலுகாவில் குறைந்தபட்சம் மூன்று ஹாஸ்டல்களாவது ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று. இதுவரையில் அரசாங்கம் அதைப்பற்றி நடவடிக்கை எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை.

குறிப்பாக, கள்ளக்குறிச்சி தாலுகாவில் குறைந்தபட்சம் 40, 50 கிராமங்களுக்கு சேரி சீரமைப்பு செய்யவேண்டும் என்று 1962-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 12-ம் தேதி நமது உள்துறை அமைச்சர் அவர்களிடம் ஒரு விண்ணப்பம் கொடுத்துள்ளேன். அதைப்பற்றி எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள் அந்தப் பகுதியில் உள்ள ஹரிஜன மக்களுக்கு சேரி சீரமைப்பு செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், அந்தப் பகுதி மலைப் பிரதேசம். அங்குள்ள மலை ஜாதியினர் வாழ வழியின்றி இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நாட்டிற்கு சுதந்திரம் கிடைத்து 18 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும், இன்னும் அவர்கள் பக்கம் இந்த அரசாங்கம் கண்ணெடுத்துப்பார்க்கவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவிக்கிறேன். அங்கே உள்ள மக்கள் மலையில் காடுகளை வெட்டி, பயிரிட்டு ஸீவனம் செய்யவேண்டிய நிலையில், இருக்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் செய்யவேண்டிய நிலையில், அவர்களை அரசாங்கம் தடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறது. காடுகளை வெட்டக் கூடாது என்று

10-30
a.m.

[திரு. எல். ஆனந்தன்] [26th March 1965]

சட்டத்தைப் பேர்ட்டு, காடு வெட்டும் மலை ஜாதிக்காரர்களுக்கு அபராதம் போட்டு, காடு வெட்டி ஜீவனம் செய்யமுடியாமல் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, குடும்பம் ஒன்றுக்கு 5 ஏக்கர் காடுவெட்டியபயிரிட வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கல்வராயன் மலைப் பகுதிக்கு ஒரு தனி பள்ளக்கு அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. அந்த பள்ளக்கு எந்த வேலைபும் செய்யவில்லை. அந்தப் பகுதியை மூன்று பிரிவாகப் பிரித்து, சின்ன சேலம், கள்ளக்குறிச்சி, சங்கராபுரம் என்று பிரித்து, வேலை செய்தால், வேலை நல்லமுறையில் நடைபெற ஏதுவாக இருக்கும். அங்குள்ள ஜாகிர்தார் ஹைக்கோர்ட்டில் ரிட் போட்டு இருப்பதாகவும், தடை போட்டு இருப்பதாகவும் சொல்லுகிறார்கள். அதைப் பற்றி அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும், அந்தப் பகுதியை அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது எங்கள் தாலுகாவில் 13 அரிசனப் பள்ளிக் கூடங்கள் தான் இருக்கின்றன. மீதி சுமார் 30, 35 பள்ளிக் கூடங்கள், பஞ்சாயத்து யூனியனில் எடுத்து அரிசனத் தெருவில் நடைபெறுகின்றன. இப்பொழுது அரிசனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் மதிய உணவை அந்தப் பள்ளிக் கூடங்களுக்கும் கொடுத்து, அரிசன மாணவிகளுக்கு உடைகள் வழங்குவதைப் போல், அரிசன மாணவர்களுக்கும் உடைகள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது அரிசன மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கப்படுகிறது. அதே போல் இதர சாதிக்காரர்களுக்கும் கொடுக்கப்படுகிறது. அரிசனங்களுக்கு என்று தனிச் சலுகை கொடுக்கப் படுவதில்லை. காரணம் எல்லோருக்கும் ஒரே விதமான ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கப் படுகிறது. ஆகவே, இந்த இலாகாவை அரிசன நல இலாகா என்று ஏன் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று தெரியவில்லை. இதை ஏழைகள் சீரமைப்பு இலாகா என்று வைத்து விட்டால் சரியாக இருக்கும் அரிசன நல இலாகா என்றால் ஏதோ அரிசனங்களுக்கு மட்டும் தனிச் சலுகை கொடுப்பது போல இருக்கிறது. ஆகவே, இதை ஏழைகள் சீரமைப்பு இலாகா என்று வைத்துவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, என் வார்த்தையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திருமதி அ. கிருஷ்ணவேணி: மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கிற அரிசன மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். தமிழ் நாட்டின் தந்தையாகிய காமராசர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றதிலிருந்து, அரிசனங்கள் தீவிர முன்னேற்றம் அடைந்து வருவது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயமே. சர்க்கார் புறம் போக்கு தரிசு நிலங்களை விவசாயம் செய்கிற ஏழை அரிசன மக்களுக்கு அவரவர்கள் விவசாயம் செய்திருக்கும் அளவுக்கு, ஜாரி செய்து பட்டா கொடுக்கவேண்டும் என்று அரிசன விவசாயிகள் சார்பாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

26th March 1965] [திருமதி அ. கிருஷ்ணவேணி]

பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேற்றம் அடைய, நமது அரசாங்கம் ஏழை அரிசன மக்களுக்கும், பிரமலை கள்ளர் மக்களுக்கும் மாடு வாங்குவதற்காகப் பண உதவி செய்வதைப் பாராட்டுகிறேன். 1965-66-ம் ஆண்டில் 1,171 கோடிகள் மாடுகள் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றைக் கொடுப்பது மட்டுமல்லாமல், இதை இரட்டிப்பாகச் செய்யவேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போன்று பாசன வசதிக்காக, கிணறுகள் வெட்ட மானியம் கொடுக்கப்படுகின்றன. 1965-66-ம் ஆண்டுக்கு 160 கிணறுகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. அதிலே என்னுடைய ஆண்டிப் பட்டித் தொகுதிக்கு, மூன்று கிணறுகள் கூடக் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, தயவு செய்து அவசியம் இந்த 160 என்பதை 320 ஆக உயர்த்த வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைத் தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஏழை மாணவிகளுக்குச் சீருடை வழங்குவதற்காக அரசாங்கத் தைப் பாராட்டுகிறேன். இந்த மன்றத்திலே எத்தனையோ அங்கத்தினர்கள், மாணவர்களுக்கும் சீருடை வழங்கவேண்டும் என்று கூறினார்கள். மாணவர்களும் ஏழ்மையான குடும்பத்தில் பிறந்து, ஒட்டுக் கோவணம் கட்டி பள்ளிக்குச் செல்லும் காட்சி வருத்தமாகத்தான் இருக்கிறது. ஆகையினால், ஹாஸ்டலில் இருக்கும் மாணவர்களுக்கும், மாணவிகளுக்கும் திபாலிக்கும் பொங்கலுக்கும் கொடுக்கும் உடைகளைப் போல் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஏழை மாணவர்கள் சார்பாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அரிசனங்கள் நிறைந்த கிராமத்திற்கு ஒரு கூட்டுறவு ஸ்டோர் ஏற்படுத்தி வியாபாரத் துறையில் அவர்களுக்கு பயிற்சி ஏற்பட வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும் என்று அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அரிசன மாவட்டக் குழுக் கூட்டத்தை தாலுகாக்களில் நடத்தினால், சுற்றுப்புற கிராமமக்களுக்கும் விளம்பரமாக இருக்கும். தாலுகா, டிவிஷன், ஆலோசனைக் குழு அமைப்பது நலமாக இருக்கும் என்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில், மதுரை அம்மச்சியாபுரம் மகளிர் பணி நிலையம் நிறுத்தப் பட்டிருக்கிறது. அதை மீண்டும் அம்மச்சியாபுரத்தில் அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக, ஆண்டிப்பட்டி தொகுதியைச் சேர்ந்த வருசநாடு எர்யாவில், அரிசன மக்கள் உழவடை செய்யும் நிலங்களைக் காட்டிலாகா அதிகாரிகள் ஐரி செய்ய இடைஞ்சல் செய்து வருகிறார்கள் எனக் கேள்விப்பட்டேன். அந்த மாதிரி நிர்ப்பந்தங்கள் இல்லாமல் அரிசன மக்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்று அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொண்டு, அதற்கு காட்டிலாகா அமைச்சர் உத்தரவு போடவேண்டும் என்றும் பணிவுடன் கேட்டுக் கொண்டு, எனக்குப் பேச எந்தார்ப்பம் கொடுத்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

[26th March 1965]

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய உள் துறை அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய ஹரிஜன மானியம் சம்பந்தமாகச் சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு ஆசைப்படுகிறேன். சர்க்காருடைய லட்சியமான சோஷலிச ஜனநாயகத்தை அமைக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், இந்த நாட்டிலே இருக்கக் கூடிய ஹரிஜன மக்களை அஸ்திவாரமாக வைத்துக்கொண்டு, அந்த அஸ்திவாரத்தின் மேல் கட்டப் படும் மாவிகைதான் ஜனநாயக சோஷலிசமாக இருக்க முடியும். இன்றைய தினம், இரவு பகல் என்று பாராமல், 24 மணி நேரமும் உழைப்பிலேயே ஈடுபட்டிருக்கும் இந்த மக்கள், அவர்களுடைய பொருளாதார விஷயத்திலே, கல்வி விஷயத்திலே, கலாசார விஷயத்திலே முன்னுக்கு வந்தாக வேண்டும். இந்த மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக அரசாங்கம் 4 கோடியே 85 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த ஏற்பாடு மிகவும் குறைவானது என்று நான் சொல்ல முடியும். கடலிலே கரைத்த பெருங்காயம் போல, இது மிகவும் குறைவான தொகைதான்.

கல்விக் கூடங்களை எடுத்துக் கொண்டால், ஹரிஜன மக்கள் படிக்க 854 பள்ளிக்கூடங்கள் இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கின்றன என்று அமைச்சர் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். எங்களுடைய தஞ்சை மாவட்டத்தில் அநேகமாக எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களும் கூரை வீடுகளாகத்தான் இருக்கின்றன. இப்பொழுதுதான் இரண்டொரு வீடுகளை மாற்றி கல் கட்டடங்களாகச் செய்திருக்கிறார்கள். மற்றவைகளையும் கல் கட்டடமாகச் செய்வதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும். ஏனென்றால், அந்த ஜில்லாவிலே, விசேஷமாக அடிக்கடி வெள்ளம், புயல் முதலிய இயற்கை ஆபத்துக்கள் இருக்கிறபடியால், கட்டடங்கள் கல் கட்டடங்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வீட்டு மனைகளுக்காக நில ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கு இந்த ஆண்டு ரூ. 37,55,000 ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதுவும் போதுமானதல்ல. இதற்கு முன்னால் தஞ்சை மாவட்டத்தில் வாங்கிக் கொடுத்திருக்கக்கூடிய தஞ்சை நிலங்களெல்லாம் மிகவும் பள்ளமாக இருப்பதன் காரணமாக சம்பந்தப்பட்ட ஹரிஜனங்கள் பணம் செலவு செய்து அந்த மனைகளை உயர்த்தி வீடு கட்ட முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் இன்றைய தினம் சுமமா கிடந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த நிலங்களை எல்லாம் அரசாங்கச் செலவிலேயே உயர்த்தி, நல்ல மனைக்கட்டுகளாக்கி, அங்கே ஹரிஜனங்கள் வீடு கட்டிக் கொள்வதற்கான வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். இல்லையென்றால், நில ஆர்ஜிதத்திற்காகக் கொடுக்கக்கூடிய பணம் விரயம் ஆகக் கூடிய நிலைமையாக ஏற்படும். மற்ற மாவட்டங்கள் போல் அல்லாது தஞ்சை மாவட்டத்தில் வாங்கக்கூடிய நிலத்தை வீடுகட்டுவதற்கேற்ற மட்டத்திற்கு உயர்த்திக் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மத்திய சர்க்காருடைய உதவியிலிருந்து ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த வீடுகளுக்கு மானியமாக 750 ரூபாயும், கடனாக 250 ரூபாயும் செலவு செய்து ஆயிரம்

26th March 1965] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

ரூபாய் பெருமானமுள்ள வீடு கட்டுகிறார்கள். பெரும்பாலும் ஆயிரம் ரூபாய் பெருமானத்திற்கு நிச்சயமாக வீடு கட்ட முடியாது. மிகவும் குறைந்த தொகையைக் கொண்டு கட்டுவதால் நல்ல முறையில் அந்த வீடுகள் அமையாமல், சில ஆண்டுக் காலத்திற்குள்ளேயே சுவர் இடிந்து விழுகிறது அல்லது கூரை சரிந்து விழுகிறது. இம்மாதிரி ஆபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, இன்றிருக்கும் விலைவாசி உயர்வின் அடிப்படையில் எடுத்துக் கொண்டால், வீடு கட்டுவதற்குத் தேவையான பொருள்களெல்லாம் அதிக விலை விற்பனையாகிவிட்டிருக்கும் காரணத்தால், குறைந்த பட்சம் 1,500 ரூபாய் பெருமானமுள்ள வீடாகக் கட்டினால்தான் ஓரளவுக்கு அந்த வீடு உருப்படியாக இருக்க முடியும். ஆகவே, வீடு கட்டுவதற்காகக் கொடுக்கக்கூடிய தொகையை உயர்த்தி, 1,500 ரூபாய் பெருமானமுள்ள வீடுகளாகக் கட்டுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஹரிஜனச் சேரிகளுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுப்பதற்காக வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஒரு லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இந்தத் தொகை போதுமானதல்ல என்று சொன்னாலும் கூட, மின்சார இலாகாவின் ஹரிஜனச் சேரிகளைச் 'சேரி' யாகவே கருதிக்கொண்டு மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்வதற்கு மறுத்து விடுகிறார்கள். புதிதாக மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்துகொடுக்க வேண்டும் என்றாலும், அந்தத் தெருக்களுக்கு மாத்திரம் செய்துவிட்டு, 'பிறகு நாங்கள் செய்கிறோம்' என்று சொல்லி, சர்வே செய்து முடித்து அவர்களை ஏமாற்றிவிட்டுப் போய்விடுகிறார்கள். ஆகவே, மின்சார விஸ்தரிப்பு என்றால், ஹரிஜனங்களைப் பொறுத்த வரையில், வேண்டா வெறுப்பாகவும் கசந்த முறையிலும் அணுகி, அவர்களுக்கு மின்சார வசதி செய்ய மறுத்துக்கொண்டிருப்பதைத்தான் பார்க்க முடிகிறது. ஆகவே, ஹரிஜனங்கள் வாழும் பகுதிகளுக்கெல்லாம் விரைவில் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

பொருளாதார உயர்வு என்று சொல்லும்போது, சிறிய குடிசைத் தொழில்களை அதிகமாக ஆரம்பித்து, அதன் மூலமாக இந்த ஹரிஜனத் தொழிலாளிகளை வாழ்க்கையிலே உயர்த்துவதற்கு வேண்டிய வாய்ப்புகள் மிகவும் குறைவாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. தொழில் இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டாலும் கூட, அவர்களுக்கு அதிகமான சலுகைகள் அளித்து அவர்களில் அதிகமானவர்களை இந்தத் தொழிலில் ஈடுபடுத்துவதற்கு வேண்டிய ஊக்கமோ ஆக்கமோ கொடுக்காத நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, பெரிய தொழில் என்று எடுத்துக் கொண்டால், தஞ்சை மாவட்டத்தில் சர்க்கரை ஆலைத் தொழில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த சர்க்கரை ஆலையில் அந்த ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய ஹரிஜன விவசாயத் தொழிலாளர்கள் அதிகமானவர்கள் வேலை செய்ய வாய்ப்பு அளிப்பது கிடையாது. தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில் அவர்கள் வேலை செய்ய மறுக்கவில்லை. ஆனால், செங்கற்பட்டு. தென்னாற்காடு போன்ற

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [26th March 1965]

வெளி மாவட்டங்களிலிருந்து தொழிலாளர்களை அங்கே கொண்டு வந்து வேலை வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். அந்த மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய ஹரிஜனங்களுக்கு வேலை இல்லாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதுபோல் தான் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலையொன்றைத் தஞ்சையிலே ஆரம்பித்து வேலை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த ஆலையிலும் அந்த மாவட்டத்தில் இருக்கும் தொழிலாளர்களை வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்வது கிடையாது. ஆகவே, கன ரகத் தொழில் களைத் தஞ்சை மாவட்டம் போன்ற, அதிகமான ஹரிஜன மக்கள் வசிக்கக்கூடிய பகுதிகளில் ஆரம்பித்து, அவற்றிலே ஹரிஜனத் தொழிலாளிகளை வேலைக்கு உபயோகப்படுத்திக்கொள்கிறபோது தான் உண்மையிலேயே ஹரிஜன மக்கள் வாழக்கையிலும் பொருளாதாரத் துறையிலும் முன்னேறுவதற்கான வழிவகையைச் செய்தவர்களாவோம் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில், அதில் 12 தாலுகாக்கள் இருக்கின்றன. அந்த ஜில்லாவில் தான் ஹரிஜனங்களுக்கு மனைகள் அதிகமாக ஆர்ஜிதம் செய்துகொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறது. அம்மாதிரி இருக்கக்கூடிய ஜில்லாவில் நான்கு தாசில்தார்கள் போட்டு இருக்கிறார்கள். மூன்று தாலுகாக்களுக்கு ஒரு தாசில்தார், ஒரு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் போட்டிருப்பது போதாது. அதற்குப் போட்டு இருக்கக்கூடிய பணியாளர்களும் மிகவும் குறைந்த எண்ணிக்கையில் தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, குறைந்த பட்சம் தாலுகாவுக்கு ஒரு ஸ்பெஷல் தாசில்தாராவது இருந்தாக வேண்டும். அதேபோல், தாலுகாவுக்கு ஒரு ஸ்பெஷல் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரும் இருந்தாக வேண்டும்.

அடுத்து, சலவைத் தொழிலாளர்களும், சவரத் தொழிலாளர்களும் பின்னிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதற்காக அரசாங்கத்திலிருந்து உதவித் தொகை இந்த மானியத்தின் கீழ் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்களுக்கு வேண்டிய கருவிகள் வாங்கிக் கொடுக்கப்படுகின்றன. அவற்றையெல்லாம் கடகைக் கொடுப்பதால் அவர்கள் அந்தக் கருவிகளை வாங்கிக்கொள்வது கிடையாது. அதனால் எங்கள் ஜில்லாவில் அதிகமான கருவிகள் உபயோகமில்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதேபோல் தான் மற்ற மாவட்டங்களிலும் நிலைமை இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். சொற்ப தொகையாக இருப்பதால், இனாமாகவே அந்தக் கருவிகளைக் கொடுத்துவிடுவது நல்லதாக இருக்கும். பின்னிலையில் இருக்கும் சலவைத் தொழிலாளர்கள், சவரத் தொழிலாளர்கள் இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு உண்மையிலேயே உதவி செய்ததாக இருக்க முடியும்.

ஜாதி ஒழிப்பு சம்பந்தமாகச் சட்டம் வந்து பல ஆண்டுகள் ஆகின்றன. ஜாதி ஒழியவேண்டும் என்று எல்லோரும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஹரிஜனங்களில் மத்திரம் ஜாதி ஒழிந்து விட்டது என்று சொல்வதற்கில்லை. ஒவ்வொரு ஜாதியிலும் மேல் ஜாதியினர் என்று இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த ஜாதிகளையெல்லாம் ஒழிப்பதற்கு வேண்டிய தீவிரமான

26th March 1965] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

ஆலோசனையை அரசாங்கம் செய்வது உதவிகரமாக இருக்க முடியும் என்று தெரிவித்து, அந்த வகையில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்தைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் நான் கூற ஆசைப்படுகிறேன். இது ஹரிஜனங்களுக்கும் பிற்பட்டவர்களுக்கும் சேர்த்து கொண்டுவரப்படுகிற மானியம் ஆகும். இந்த இரு சாராருடைய நலனையும் குறித்து இந்த மானியம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, பிற்பட்ட இனத்தினரை எடுத்துக் கொண்டால், கல்விச் சலுகைக்காகத்தான் அவர்களுக்கு நாம் அதிகமாகச் செலவழிக்கிறோம். கல்விச் சலுகைக்காகச் செலவழிக்கும் அத்தனையும் அந்தச் சமூகத்திற்கு மிகவும் நன்மை பயக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது என்பதை இத்தனை ஆண்டுகளிலும் நாம் பார்த்து வருகிறோம். கல்விச் சலுகை அளிக்கும் போது, ஒரு பையனுக்கோ ஒரு பெண்ணுக்கோ கல்வி அளித்து விட்டால் அந்தக் குடும்பமே முன்னேறுகிறது என்று நாம் பார்க்கிறோம். இப்படி ஆண்டு தலைமுறைக்குப் படிப்பு கொடுத்து விட்டால், மூன்றாவது தலைமுறையினர் 'பிற்பட்ட இனம்' என்று தங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு இப்படிப்பட்ட வசதிகளை எதிர் பார்க்க வேண்டிய சூழ்நிலையே இல்லாமல் போய்விடும். அந்த முறையை யோசித்துப் பார்க்கும்போது, கல்வி வசதியை இன்னும் அதிகமான பேருக்குக் கொடுக்க எதை எதைச் செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்வது மிக மிக அவசியம். இன்றைக்கு நாம் 50 சதவிகிதம் ஸ்காலர்ஷிப் வழங்கக்கூடிய நிலைமையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறோம். அதை இன்னும் அதிகரிக்க வேண்டும். பிற இனங்களுக்குச் செலவிடுகிற பணத்தைக் குறைத்தாவது இந்த இனத்திற்கு அதிகமாகச் செலவழித்தால் சமுதாயத்தில் மிகச் சிறந்த சேவை செய்தோம் என்ற பெருமைக்கு ஆளாக முடியும். 50 சதவிகித ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை இருப்பதை மாற்றி இன்னும் அதிகமாகக் கொடுக்க எதை எதைச் செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்ய முன்வரவேண்டும். குறிப்பாக அரசாங்கம் இதைக் கருணையோடு பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும்.

பணம் போதவில்லை என்று துணை மானியக் கோரிக்கையிலே கேட்கும்போது, அவர்கள் எப்படியும் நமக்குக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால், கடைசி நேரத்தில் துணை மானியக் கோரிக்கை வருகிற காரணத்தால், கொடுத்தும் பயன் இல்லாமல் போய்விடுகிறது என்பதைச் சில சமயங்களில் பார்க்கிறோம். மார்ச் 31-ந் தேதி பணத்தை வாங்கிக் கொடுக்கும்படி சொல்லும்போது, சில ஏழை மாணவர்கள் உரிய காலத்தில் பணம் கிடைக்காத காரணத்தால் மனம் ஒடிந்து கல்லூரியை விட்டே போகும்படி நேரிட்டிருக்கிறது. துணை மானியக் கோரிக்கையிலே ஒதுக்கிய பணம் அங்கே போய்ச் சேர்ந்து, மாவட்ட ஹரிஜன தல அதிகாரி இந்தப் பணத்தை அந்தப் பையனுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இல்லாமல் போகிறது ஒரு சில ஆண்டுகளில் அதைத் திருப்பியனுப்பியதையும் பார்த்தோம். 'எங்களால் கட்ட முடியவில்லை' என்று

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [26th March 1965]

பையன்கள் கல்லூரியை விட்டே போய்விட்டார்கள்' என்று சொல்லக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலையை மாற்றியமைக்க வேண்டும். இந்தப் பணத்திற்காக ஏங்கியிருக்கும் மாணவர்களுக்குக் காலம் தவறிப் பணத்தைக் கொடுப்பதால் எந்தவிதப்பயனும் இல்லை, காலம் தவறிக் கொடுக்கும்போது, இந்தப் பணம் முன்னமேயே வந்திருந்தால் படித்திருக்கலாமே என்று அந்த மாணவனுடைய மனம் வேதனைப்படுகிறது. ஆகையால், காலா காலத்தில் தொகை மாணவர்களுக்குப் போய்ச் சேரும் வண்ணம், முதலிலேயேவரவு செலவுத் திட்டத்தில் இதற்கு அதிகமான தொகையை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டால் துணை மானியக் கோரிக்கையில் கடைசி காலத்தில் கேட்கவேண்டிய நிலை இருக்காது. ஆக, முன்பே மொத்தச் செலவையும் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலேயே ஒதுக்கிவிட்டால் நலமாக இருக்கும். இது தவிரவும் உண்மையிலேயே மேற்கொண்டு மாணவர்கள் முன்வந்தால், துணை மானியக் கோரிக்கையிலும்கூட ஒதுக்கி நல்ல நிலைமையை ஏற்படுத்துவது அரசாங்கத்திற்குச் சிறந்ததாக இருக்கும்.

பிற்பட்ட இனத்தவராக இருந்தாலும், ஜாதியின் அடிப்படையில் கொடுத்தாலும், பொருளாதாரத் துறையிலும் பிற்பட்டவர்களாக இருந்தால்தான் உதவித் தொகைகள் கொடுக்கிறோம். காரணம், ஆண்டுக்கு ரூ. 1,800 வருமானத்திற்கு மேல் இருந்தால் சலுகைக் கிடையாது என்று இருக்கிறது. ரூ. 1,800 என்பது மிகக் குறைவான தொகையாகும். இந்தக் காலத்தில் ஆண்டுக்கு ரூ. 1,800 என்றால், மாதத்திற்கு ரூ. 150 சம்பளம் பெறுபவர்களாக இருப்பார்கள். இந்தத் தொகை மிகவும் குறைவானது. மாதம் ரூ. 200, ரூ. 250 என்று சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருப்பவராக இருந்தாலும் அவருக்கு நான்கு, ஐந்து பிள்ளைகள் பிறந்து விட்டால், அவர்கள் முன்னாக்குப் போக வந்தி இல்லை. பிற்பட்ட இனத்தவராக இருப்பவர்கள், இந்த நிலையில், அவர்கள் முற்போக்கு அடைய வழியில்லாமல் முடங்கிக் கிடக்கும் குடும்பங்கள் எத்தனையோ இருக்கின்றன. இதற்கு முன்னாலாவது மத்திய அரசாங்கத்திலே பொருளாதார நிலையைப் பார்க்காமல் பிற்பட்ட இனத்து மாணவர்களுக்கு உதவி செய்து வந்தார்கள். அங்கே இருந்து வந்து கொண்டிருந்த உதவியும் சென்ற ஆண்டு முதல் பொருளாதார அடிப்படையில் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுவிட்டது. அதன் காரணமாக பிற்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்த நடுத்தர வகுப்பு மாணவர்கள் மிகவும் அவஸ்தைப் படுகிறார்கள். ஆகையால், உபகாரச் சம்பளம் வழங்குவதற்கு ஆண்டு வருமானத்தொகையின் வரம்பை ரூ. 3,000 ஆக உயர்த்தினால் நலமாக இருக்கும். பல நடுத்தரக் குடும்பத்துப் பிள்ளைகள் அனுகூலம் பெற முடியும். அப்போதுதான் அவர்கள் முன்னேற்றம் அடைய முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும் மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கிற பணம் மிகமிகக் குறைவு. பொருளாதார அடிப்படையில் பார்த்துக் கொடுக்கும் போது ஆண்டுக்கு 420 ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடியவர்களோடு போய்ச் சேர்ந்து முடிந்துவிடுகிறது. அதற்கு மேற்பட்டவர்கள் யாருக்கும் போய்ச் சேரவில்லை. ஆகவே நமது அரசாங்கம்

26th March 1965] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

இன்னும் அதிகமாகக் கொடுத்தால்தான் நம் ராஜ்யத்தில் உள்ள பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் முன்னேற்றமுடியும் என்பதை மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொல்லி அதிகத் தொகை பெற வேண்டிய பொறுப்பு இந்த அமைச்சரவையைச் சேர்ந்தது. ஆகவே இன்னும் அதிக அளவில் அவர்களுக்குச் சலுகை அளிப்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டியது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கு வரும்போது அவர்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும் என்பதற்காகவேதான் பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவழித்துக் கொண்டு வருகிறோம். இந்த மானியத்திலே நில ஆர்ஜிதம் செய்து மனைக்கட்டு வழங்குவதற்காக என்று பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நில ஆர்ஜிதம் செய்வதற்காகப் பணம் ஒதுக்கக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. நாம் எத்தனை கோடிதான் பணம் ஒதுக்கி, நில ஆர்ஜிதம் செய்து அவர்களுக்குக் கொடுத்தாலும் எவ்விதப் பயனும் ஏற்படப் போவதில்லை. காரணம் அவர்கள் வீடுகள் கட்டிக்கொள்ளக்கூடிய நிலையில் இல்லை. ஆகவே நில ஆர்ஜிதம் செய்து மனைக்கட்டுகள் வழங்கினாலும் அவர்கள் ஏற்கத் தயாராய் இல்லை. கொடுத்தாலும் மனை கட்ட அவர்களிடம் வசதி இல்லை. ஏற்கெனவே 5,600 ஏக்கரா மனைக்கட்டுக்காக ஆர்ஜிதம் செய்திருக்கிறோம். ஒரு சில ஏக்கராக்களைப் பிரித்தும் கொடுத்திருக்கிறோம். பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்ட மனைக்கட்டுகளில் எவ்வளவு பேர் வீடுகள் கட்டிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். ஒருவர் கூட இன்னும் அந்த இடத்தில் வந்து வீடு கட்டிக்கொள்ளவில்லை என்றால் கடந்த எட்டாண்டு காலமாக 5,600 ஏக்கராக்களை, விவசாயத்திற்கும் பயன் படாத வகையில் ஆர்ஜிதம் செய்து பாழ் மனைக்கட்டாகப் போட்டு வைத்திருப்பதில் என்ன பயன் என்று பார்க்கவேண்டும். ஆகவே இதுபோல மேற் கொண்டும் நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்து போட்டுக் கொண்டே போவது சாலச் சிறந்ததாக இருக்குமா என்பதையும் அரசாங்கம் நன்கு யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். 5,600 ஏக்கராக்களை ஆர்ஜிதம் செய்து வெறும் தரிசாகப் போட்டிருப்பதைக் காட்டிலும், 1,000 ஏக்கராக்கள் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டு, அவற்றில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டு இன்றைய தினம் ஆயிரம் ஏக்கராக்களிலும் ஹரிஜன மக்கள் வந்து குடியேறிவிட்டார்கள் என்றால் தான் பயனுடையதாக இருக்குமே அல்லாது தரிசாகப் போகும் படியாக—மனைக்கட்டு கட்டிக்கொள்ள வசதி செய்து கொடுக்காது—நிலத்தை மட்டும் ஆர்ஜிதம் செய்து போட்டுக் கொண்டே போவதால் பயனில்லை என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

ராமநாதபுரம் வட்டாரத்தில் ஒரு கலகம் ஏற்பட்டபோது கலகத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்பதாக நாம் பணத்தை ஒதுக்கினோம். ஒதுக்கப்பட்ட பணத்திலேயே பல லட்சம் ரூபாய்களைத் திருப்பிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படி நாம் ஒதுக்குகின்ற பணம் எதற்காக ஒதுக்குகிறோமோ அதற்காகச் செலவிடப்பட வில்லை என்றால் பயனில்லை. அதுபோலத்தான் ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டு

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [26th March 1965]

வசதிகள் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் நில ஆர்ஜிதம் செய்யப்போய் இன்றைய தினம் அவை அந்த மக்களுக்கும் பயன்படாமல், விவசாயத்திற்கும் பயன்படாமல் கிடக்கின்றன என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே ஆண்டுதோறும் நாம் ஒதுக்குகின்ற பணத்தை மக்கள் எவ்வாறு உபயோகப்படுத்திக்கொள்கிறார்கள், அதனால் அவர்களுக்கு நடை முறையில் கிடைத்துள்ள வசதிகள் என்ன என்பதை விரிவான முறையில் பரிசீலனை செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லி, ஸ்காலர்ஷிப் தொகையையும் அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று கோரி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத்திலுள்ள தாழ்த்தப்பட்ட பிற்பட்ட மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக நாம் பல காரியங்களைச் செய்துவருகிறோம். குறிப்பாக வீட்டு மனை விஷயத்திலே ஏற்கெனவே நில ஆர்ஜிதம் செய்து, மனைகளும் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள இடங்களில்கூட இன்னும் பலரால் வீடுகள் கட்டிக் கொள்ள முடியவில்லை. பொருளாதார வகையில் அவர்கள் சக்தி அற்றவர்களாக இருப்பதால் வழங்கப்பட்ட மனைகள் எல்லாம் இப்போது பரம்பரைச் சேரிகளைப் போல காட்சி அளிக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சேரி ஒழிப்புத் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகிற நாம், இப்படி மனைக் கட்டுகள் வாங்கிக் கொடுக்கும் இடங்களில் சேரிகள் உண்டாக அனுமதிக்கக் கூடாது. மனைக்கட்டு வழங்குவதோடு அந்தந்த இடங்களில் வீடுகள் கட்டிக்கொள்ளவும் உதவிசெய்ய வேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்காக அதிகப்படியான தொகை ஒதுக்கவேண்டும்.

நகரசுத்தியாளர்கள் மலத்தை தலையில் எடுத்துச் செல்லும் நிலைமையை மாற்றவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதிகப்படியான பணம் ஒதுக்கி, உடனடியாக எல்லா இடங்களுக்கும் தள்ளுவண்டிகள் வழங்கவேண்டும்.

அதற்கடுத்தபடியாக நிலம் அற்ற ஹரிஜன ஏழை மக்களுக்கு பூமிதான அடிப்படையில் கொடுக்கப்பட்ட நிலங்கள், உச்ச ராமபுச் சட்டத்தின் காரணமாகக் கிடைத்துள்ள நிலங்கள், ஆகிய வற்றை இருபதாண்டு அல்லது முப்பதாண்டு தவணைகளில் கொடுத்து உதவுவதற்கு ஒரு புதிய திட்டத்தை அமைக்க வேண்டும். அவ்வாறு அமைப்பது பொருளாதாரத் துறையில் அவர்கள் முன்னேற்றம் அடைய உதவி செய்வதாக இருக்கும்.

ஹரிஜன இலாகாவில் பணி செய்கின்ற தாசில்தார்கள், ஸ்பெஷல் தாசில்தார்களாகவே இருக்கிறார்கள். நல்ல பணி ஆற்றுகிறவர்கள் கூட மூன்றாண்டுக் காலத்திற்குப் பிறகும் அங்கே பர்மனென்ட் செய்யப்படுவது கிடையாது. பர்மனென்ட் செய்யப்படவேண்டும் என்பதாக போர்டில் இருந்து உத்திரவு இருக்கிறது என்றாலும் அது இந்த இலாகாவைப் பொறுத்த வரையில்

26th March 1965] [திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

செல்லாதாம். அதன் காரணமாக நல்ல வேலை செய்கின்றவர்கள் கூட சந்தர்ப்பம் வரும்போது வேறு வேலைக்குப் போய் விடுகிறார்கள். ஆகவே அந்த இலாகாவில் வேலை செய்கின்ற தாசில் தார்கள், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் ஆகியவர்களை அங்கேயே ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குப் பிறகாவது பர்மனென்ட் செய்ய வேண்டும் என்பதாக இந்தச் சபையின் மூலம் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நம் நாட்டில் உள்ள பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகள் பண்ணைகள் ஆகியவற்றில் ஹரிஜனங்களுக்கு இவ்வளவு சதவிகிதம் என்று ஒதுக்கி வேலை கொடுப்பது என்று இருந்தால் பொருளாதாரத் துறையில் அவர்கள் நல்ல முன்னேற்றத்தை அடைய முடியும். அவ்வாறு கொடுக்க வேண்டுமென்று நேரடியாகப் போய்ச் சொன்னால் தொழிற்சாலை முதலாளிகள் தட்டிக் கழித்துவிடுகிறார்கள். ஆகவே லைசென்சு வழங்கும்போது சட்ட பூர்வமாக 20 சதவிகிதம் அல்லது 25 சதவிகிதம் அந்த இனத்தவர் களுக்காக ஒதுக்கவேண்டும் என்பதாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் மாணவர்களுக்கு சாப்பாட்டுக்காக 18 ரூபாய் கொடுப்பது போதாது. அதைக் கொஞ்சம் அதிகப்படுத்துவது அவசியம் என்பதாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நம் மாநிலம் முழுவதும் குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத் தைத் தீவிரமாக்க வேண்டும். நாம் செய்கிற காரியம் எதோ சமுத் திரத்தில் புரி கரைத்தமாதிரி தான் இருக்கிறது. ஹரிஜன நல இலாக்காவின் மூலமாக அங்கங்கே பிரசாரம் செய்து, சீரான குடும்பம்தான் பொருளாதாரத் துறையில் வசதியோடு சௌகரியமாக இருக்க முடியும் என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, இந்தத் திட்டத்தைத் தீவிரப்படுத்த வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து டைரெக்டர் ஆப் ஹரிஜன் வெல்பேர் ஆபீஸ் இப்போது மவுண்ட்ரோட்டில் உள்ளது. அதை சைதாப்பேட்டைக்கு மாற்ற இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இங்கே இருப்பது கனம் அங்கத் தினர்கள் அவர்கள் அங்கே போய்ப் பார்த்து வர வசதியாக உள்ளது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் போய்ப் பார்க்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை என்று சொல்லலாம். போய்ப் பார்க்காமல் பல காரியங்கள் ஆவதே கிடையாது. ஆகவே இங்கிருந்து டைரெக்டர் ஆப் ஹரிஜன் வெல்பேர் ஆபீசை சைதாப்பேட்டைக்கு மாற்ற வேண்டாம் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கிராமப்புற மக்களில் பெரும்பாலோர் ரீங் சினிமாக்கொட்டகைகளுக்கு வாரத்திற்கு ஐந்து நாட்களுக்கு மேல் சென்று பணத்தை வீணாக்குகிறார்கள். இந்த இலாகாவின் மூலமாக அவர்கள் அப்படிப் பணம் செலவு செய்வதைத் தடுக்க பிரசாரம் செய்து, அந்தப் பணத்தை மிச்சம் பண்ணி அவர்களுடைய நலத்திற்காகவே உபயோகப்படுத்திக்கொள்வதற்கான வழிகளைச் சொல்லவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்கேற்ற ஒரு திட்டம் அமைக்க வேண்டும்.

[திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்] [26th March 1965]

கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் பால் வழங்கும் சொஸைடிக்ஸ் முன்றுதான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மற்ற ஜில்லாக்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது இது மிகக் குறைவு. அதை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரிக்கிறேன். இந்த மானியத்தின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

11-00
a.m.

* திரு. காஞ்சி மணிமொழியார் : கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற ஹரிஜன நலத் துறையின் மானியத்தின்மீது, சர்க்கார் என்ன என்ன செய்யத் தவறியிருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்டுவதற்காக எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள், இங்கேயிருக்கிற ஐாதி ஹிந்துக்களிலே சிலர், இந்த சர்க்கார் ஹரிஜன மக்களைத் தங்களுடைய செல்லப்பிள்ளைகளாகக் கருதுகிறார்கள், எதைக் கேட்டாலும் செய்து கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்வதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால், இந்த நாட்டிலே பல ஆயிர மாயிரம் ஆண்டுக்காலமாக மிகவும் தாழ்த்தப்பட்டு, பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டு, கொடுமைப் படுத்தப்பட்டுள்ள அந்த மக்களுக்கு இந்தச் சர்க்கார் செய்திருப்பது எவ்வளவு என்று உண்மையாகக் கணக்குப் பார்த்தால் அப்படிச் சொல்லமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். நடப்பு ஆண்டிலே ஹரிஜன நலத் துறைக்கு எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்தால் 4 கோடியே 84 லட்சம்தான். மொத்தம் 1956-57-லிருந்து இன்றுவரை, அதாவது இந்த நடப்பு ஆண்டிலே ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதையும் சேர்த்து மொத்தம் 34 அல்லது 35 கோடி ரூபாய்தான் இந்த சர்க்கார் செலவழிக்கிறது. மொத்தத்திலே ஹரிஜன நலத்துறை என்று சொன்னால், ஹரிஜனங்கள் மட்டுமல்ல, ஆதிவாசிகள், பிற்பட்ட வகுப்பினர் எல்லோரும் அதில் அடங்குகிறார்கள். ஆகவே மொத்தத்திலே இந்த மூன்று பிரிவினர்களையும் சேர்த்துக் கணக்குப் பார்த்தால் ஒரு கோடிப் பேர்கள் இருக்கின்றார்கள். அந்த ஒரு கோடிப் பேருக்கும் மொத்தமாகப் பார்த்தால் 10 ஆண்டுக் காலத்திற்கு இந்த சர்க்கார் செலவழித்திருக்கிற தொகை 35 கோடி. அந்த வகையில் ஒரு ஆண்டிலே ஒரு மனிதனுக்கு என்ன செலவழித்திருக்கிறோம் என்று பார்த்தால் ஒரு ஆளுக்கு சராசரி ஒரு ஆண்டிற்கு ரூ. 1 அல்லது ரூ. 1-2 அனு தான் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, உண்மையாகக் கணக்குப் பார்த்தால் அவர்களுக்கு மிகவும் குறைந்த அளவில்தான் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, அதிகப்படியான அளவில் ஒன்றும் செலவழிக்கப்படவில்லை. ஏதோ ஹரிஜன நலத்துறைக்கு தனி இலாகா இருக்கிறது, அவர்களுக்கு ஹரிஜன பள்ளிகூடம் இருக்கிறது, ஹாஸ்டல் இருக்கிறது என்பதையெல்லாம் பார்த்தவுடன் அவர்களுக்கு கண்கள் உறுத்துகின்றன. ஆனால், உண்மையில் கணக்குப் பார்த்தால் அவர்களுக்குச் செலவழிக்கப்பட்ட தொகை மிகமிகக்

26th March 1965] [திரு. காஞ்சி மணிமொழியார்]

குறைவு. அவர்கள் எத்தனை ஆண்டுக் காலம் பிற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறார்கள்; எவ்வளவு காலம் கொடுமைப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் பார்த்தால் இந்தத் தொகை போதவே போதாது, இன்னும் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

அவர்களே, இன்னொன்றும் சொன்னார்கள். எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இன்னும் வெள்ளைக்காரனைப்பற்றியே பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலே நாங்கள் வெள்ளைக்காரனை மறந்துவிட்டோம். ஆனால் காங்கிரஸ் கட்சியில் இருப்பவர்கள் அடிக்கடி அதைப்பற்றிக் கூறி நினைவுபடுத்திக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சி வந்தபிறகுதான் இன்றைக்கு இவ்வளவு தொகை செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு காரியங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று பலர் சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்கு ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 1918-ஆம் ஆண்டில் நீதிக்கட்சி துவக்கப்பட்டவுடனே இந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட ஹரிஜன மக்களுக்கு, பொது ஸ்தாபனங்களிலே, அதாவது, ஜில்லா போர்டு, தாலூகா போர்டு, நகர மன்றம் ஆகிய ஸ்தாபனங்களில் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி அதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டது நீதிக்கட்சி என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக தீண்டாமையை ஒழித்து இன்றைக்கு எல்லோரும் ஒன்றாக வாழக் கூடிய நிலைக்கு கொண்டு வந்தது யார் என்றால் சுயமரியாதைப் பிரச்சாரம் செய்த பெரியார் ராமசாமி அவர்களும், அப்பொழுது அவருடன் இருந்த என்னைப் போன்ற சுயமரியாதைக்காரர்களும் தான். அப்பொழுது சுயமரியாதைப் பிரச்சாரம் செய்து வந்த பெரியார் ராமசாமி அவர்களை 'நுஷக் கரடி' என்றெல்லாம் காங்கிரஸ் காரர்கள் படம்போட்டிக் காட்டினார்கள். அந்த அளவுக்கு பெரியார் ராமசாமி அவர்கள் பாடுபட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக உழைத்து இருக்கிறார்கள். இல்லையென்று சொல்லமுடியுமா? அன்றைய தினம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் ஆலயத்திற்குச் செல்ல உரிமை இருக்கிறது என்று சொல்லி அவர்களையெல்லாம் கோவில்களுக்கு நாங்கள் அழைத்துக்கொண்டு போயிருக்கிறோம். அப்பொழுது எங்கனையெல்லாம் எதிர்த்தவர்கள் யார், எங்கள் மேல் வழக்குகள் தொடர்ந்தவர்கள் யார், என்பதையெல்லாம் நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்த நாட்டிலே உள்ள ஹரிஜனங்கள் எல்லோரும் முன்னுக்கு வரவேண்டுமென்பதில் எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் ஆவல் காட்டுகிறார்கள். ஆனால் அதையெல்லாம் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டிய கடமை இந்தச் சர்க்காருக்கு இருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சென்னை மாநகராட்சியை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அதற்கு 1962-ஆம் ஆண்டிலே தேர்தல் நடந்தது. காங்கிரஸ் இயக்கத்தின் சார்பிலே 86 வேட்பாளர்கள் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டார்கள். அதிலே ஆதி திராவிட இனத்தைச் சேர்ந்த வேட்பாளர்கள் 4 பேர்கள்தான். அப்படி நிறுத்தி வைக்கப்பட்ட அந்த நான்கு பேர்களும் தோற்றுப்போனார்கள். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக்

[திரு. காஞ்சி மணிமொழியார்] [26th March 1965]

கழகம் அப்பொழுது 83 வேட்பாளர்களை மட்டும் தான் நிறுத்தியது. நிறுத்திய 83 பேர்களிலே 10 பேர்களை ஆதி திராவிடர்களாகத் தேர்ந்தெடுத்து நிறுத்தினோம். அந்தப் பத்துப் பேர்களில் ஒன்பது பேர்கள் வெற்றி பெற்றார்கள். ஆகவே, எங்களால் என்ன என்ன செய்ய முடியுமோ, ஆதித் திராவிடர்களுக்கு உதவி செய்ய எப்பொழுதெல்லாம் வாய்ப்புக் கிடைக்கிறதோ அப்பொழுதெல்லாம் நாங்கள் செய்யத் தயாராய் இருக்கிறோம், செய்துகொண்டுதான் இருக்கிறோம். அதை இந்த ஆளும் கட்சி பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமே தவிர, அடிக்கடி அவர்கள் மட்டும் தான் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும், மற்றக் கட்சிக்காரர்கள் ஒன்றும் செய்வதில்லை என்றும் சொல்வது அவ்வளவு நல்லதல்ல என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக, நம்முடைய நாட்டிலே—இந்த நாடு மிகச் சிறந்த நாடு—பல பெரியவர்கள் தோன்றிய நாடு, அப்படிப்பட்ட இந்த நாட்டிலேதான் ஜாதி, குலம், பிறப்பு என்பவைகளும் தோன்றின. “ஜாதி, குலம், பிறப்பு என்னும் சுழிப்பட்டுத் தடுமாறி” என்று மாணிக்கவாசகர் கூறி இருக்கிறார். ஆகவே அந்தச் சுழியில் அகப்பட்டுத் தடுமாறும் நாடாக நம் நாடு இருக்கிறது. ஆகவே அந்தச் சுழியிலே இருந்து விடுபடுவதற்கு பலமான முயற்சி தேவைப்படுகிறது. இந்த நாட்டில் உள்ள அத்தனை பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கும், பொருளாதாரத் துறையிலே முன்னேறுவதற்கு இந்த ஆட்சி எத்தனையோ சஷதிகளைச் செய்து கொண்டு வருகிறது. அதைப் பாராட்டுகிறேன், வரவேற்கிறேன். அதேபோல் கல்வித் துறையிலே எவ்வளவு தூரம் பிற்பட்ட வகுப்பினர் அத்தனை பேரையும் முன்னேற்றம் அடையச் செய்ய வேண்டுமோ அவ்வளவும், செய்து வருகிறோம்.

ஜாதி ஹிந்துக்களுக்கும், ஆதி திராவிடர்களுக்கும் மனமாற்றத்தை ஏற்படுத்த முயற்சிக்க வேண்டும். அதற்காக முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்காகப் பிரச்சாரம் செய்யவேண்டும். சினிமாப் படங்கள் மூலம் அத்தகைய மனமாற்றத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும். மற்றவர்கள் அவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்கு கட்சி வேறுபாடின்றி வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும். முதலில் இந்த ஜாதி இந்துக்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தங்கள் கருத்துக்களை மாற்றிக்கொண்டு இறங்கி வந்ததைப்போல் இந்த ஹரிஜனங்களும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உயர்ந்த நிலைக்குப் போகவேண்டும் என்ற உணர்ச்சியைப் பெறுவதற்கான வாய்ப்புக்கள் கொடுக்கவேண்டும்; அப்படிச் செய்தால் பிற்பட்ட வகுப்பினர் முன்னுக்கு வந்துவிடுவார்கள் என்பதில் யாருக்கும் சந்தேகம் இல்லை. ஆகவே, இந்த மனமாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். சமுதாய சீர்திருத்தச் சங்கங்கள் பல இருக்கின்றன. அவைகளைப் பயன் படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். என்னைப் பொறுத்தவரையில் 1924-ஆம் ஆண்டில் நான் வாலாஜாபாத் இந்துமதப் பாடசாலையில் ஆசிரியராக இருந்தபொழுது அவர்களுடைய விருப்பம் இல்லாமலேயே, சுற்றி இருந்த சேரிகளுக்குச் சென்று, ஒவ்வொரு வாரமும் ஞாயிற்றுக்கிழமையன்று அவர்களிடையே பிரச்சாரம் செய்து, அவர்களுக்கு வேண்டிய துணிகளைக் கொடுத்து,

26th March 1965] [திரு. காஞ்சி மணிமொழியார்]

எண்ணெய் கொடுத்து உதவி எல்லாம் செய்திருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட உதவிகளைச் செய்பவர்களை எல்லாம் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். வேறு கட்சியில் இருக்கிறார்கள் என்பதற்காக கட்சி வேறுபாடு பார்க்காமல், எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் என்று பார்க்காமல் எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பையும் பெற்று எல்லாவிதமான முயற்சிகளையும் எடுத்து, இந்தப் பிற்பட்ட வகுப்பினர் அத்தனை பேர்களும் முன்னுக்கு வருவதற்குப் பாடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, சென்னையைப்பற்றிய இரண்டொரு கருத்துக் களைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். வெளி மாவட்டங்களிலே பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு வீடுகள் கட்டக்கூடிய மனைகளைக் கொடுக்கிறார்கள், புறம்போக்கு நிலங்களைப் பிரித்துக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் சென்னையைப் பொறுத்தவரையில் இந்த வேலைகளை ஹவுஸிங் யூனிட் செய்து வருகிறது. இன்றைக்கு நாம் குடிசைகளிலே வாழுகின்ற மக்களைப் பார்ப்போமானால் அவர்களுக்கு எந்த நேரத்திலும் காலி செய்வதற்கு நோட்டீஸ் வருகிறது. ஹவுஸிங் யூனிட் நோட்டீஸ் எப்பொழுது வந்து விடுமோ என்று பயந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அநேக இடங்களில் காலி செய்துவிட்டார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் வேறு இடத்தில் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களிடமிருந்து 3 ரூபாய் வாடகை கேட்கிறார்கள். அப்படிக்கொடுத்தாலும் 2 மைல் அல்லது 3 மைல் என்று தள்ளிக்கொண்டு போய் இடம் கொடுக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் அங்கிருந்து வேலைக்குப் போவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அப்படியும் அவர்கள் மறுபடியும் குடிசைகளுக்குத்தான் தள்ளப்படுகிறார்கள். குடிசைகளிலே வாழுகின்றவர்கள் எப்பொழுதும் குடிசைகளிலேயே வாழவேண்டுமென்று இந்த சர்க்கார் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறதோ என்னவோ தெரியவில்லை. அப்படிக்கொடுத்தாலும்கூட, அந்த மூன்று ரூபாய் வாடகையைக்கூட கொடுக்க முடியாத நிலையில் அவர்கள் காலி செய்துவிடுகிறார்கள். ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு புதூர் பகுதியில் இதைப்போல் சுமார் 60 பேர்களுக்கு காலி செய்யவேண்டுமென்று நோட்டீஸ் வந்தது. கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டுமென்ற நிலை ஏற்பட்டது. பின்பு நான் போய் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கட்டிவிடுவதற்கான ஏற்பாடு செய்து நோட்டீஸ் எல்லாம் வாபஸ் வாங்கச் செய்தேன். ஆகவே, மூன்று ரூபாய் வாடகை கொடுக்கக்கூட முடியாத நிலையில் உள்ளவர்களை, மாடி வீடு கட்டித் தருகிறேன், ரூ. 10½ வாடகை கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் யாராவது தரமுடியுமா? அப்படியே 10½ ரூபாய் கொடுத்து இருந்தால் 20 ஆண்டுகள் கழித்து அந்த வீடு சொந்தமாகும் என்றோ, அல்லது மூன்று ரூபாய் கொடுத்து இருந்தால் அந்த இடம் சொந்தமாகும் என்றோ எண்ணம் இருக்குமானால் அதைக் கொடுப்பார்கள்.

* திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு : கனம் தலைவர் அவர்களே, அவர் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற ஹரிஜன கிறிஸ்தவத் துறை மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதுவரையிலே நம்முடைய

[திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு] [26th March 1965]

சட்டசபையிலே பேசியவர்கள் எல்லாம், இந்த ஹரிஜன மக்களையார் உயர்த்தினார்கள், அவர்களை உயர்த்தியதில் யாருக்குப் பெரிய பாத்தியம் இருக்கிறது என்பதைப்பற்றியெல்லாம் தெரிவித்தார்கள். ஏதோ ஆளும் கட்சியிலே இருப்பவர்கள் எல்லாம் இதிலே பாத்தியம் கொண்டாடுகிறார்கள்; ஆனால் ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்காரர்கள்தான் முதலில் அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக பாடுபட்டார்கள், பெரியார் அவர்கள்தான் பாடுபட்டார்கள் என்றெல்லாம் எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர் தெரிவித்தார். அந்த ஹரிஜனங்களைத் தாழ்மையாக வைத்துக் கொண்டிருந்ததற்கு நாம் எல்லோருமே பொறுப்புத்தான். எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் அவர்களை உபயோகப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். அவ்வாறு உபயோகப்படுத்திக் கொள்வதிலே வேண்டுமென்றால் அவர்கள் முன்னோடியாக இருக்கிறார்கள் என்றால் அதைப் பற்றி நாம் கஷ்டப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை. பெரியார் அவர்கள் இந்த வேலையைத் துவக்குவதற்கு முன்பாக, வைக்கம் வீரராமாற்றப்பபட்டதற்கு பின்னர்தான் சுயமரியாதை இயக்கம் துவக்கும் நிலைமை இருந்தது என்பதை அரசியலில் நீண்டகாலம் அனுபவம் உள்ளவர்கள் அறிந்திருப்பார்கள்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் இந்த மாதிரி இலாகாவே இருக்கக் கூடாது என்றுதான் கூற விரும்புகிறேன். ஏழை மக்களை உயர்த்துகிற ஸ்தாபனமாக இருக்கலாம். ஒரு ஜாதியைக் குறித்து அவர்களுக்கு உதவி செய்கிறோம் என்ற நிலையை வளர்த்துக் கொண்டு போனோமானால், 'நான் உனக்கு நன்மை செய்திருக்கிறேன், அவன் உனக்குக் கெடுதல் செய்திருக்கிறான்' என்ற விவகாரம் இருந்து கொண்டேதான் இருக்கும். இந்த ஜாதியை ஒழிக்க வேண்டுமென்றால் இந்த ஜாதிப் பட்டத்தை அடியோடு எடுத்து விடுவது ரொம்ப நன்றாக இருக்கும். இந்த இலாகா ஜாதியை மேலும் மேலும் வளர்க்கின்ற இலாகா என்று நண்பர் ஒருவர் சொன்னார். தர்மஷ்டன் என்று பெயர் வாங்குவதற்காக ஏழைகளைக் கடுமையாக அதிகப்படுத்திக் கொண்டு, தர்மச் சத்திரத்தைக் கட்டிக் கொண்டு இருந்தது பழைய பழக்கம். இந்த மாதிரி ஜாதி ஒன்று இருந்தது என்பதே சமுதாயத்தை விட்டு மறைந்து விடவேண்டும். 'விட்டைக் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும்' என்று சொல்லி இவர்களுக்கு ஊரை விட்டு ஒதுக்குப் புறத்தில் வீடு கட்டிக் கொடுக்கப்படுகிறது. சென்ற சட்டசபையில் நான் சொன்னது மாதிரி இவர்களுக்கு ஊருக்குள்ளேயே வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். பரிட்சார்த்தமாக அரசாங்கம் இந்த ஊருக்குள்ளே வீடு கட்டும் பழக்கத்தை இப்பொழுதே எடுத்துக் கொண்டால் என்ன? அதிலே ஒன்றும் கெடுதல் வராது. தற்போது அவர்களைத் தனியாக ஒதுக்கக் கூடிய ஒரு நிர்ப்பந்தத்தை உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள். சலுகை கொடுத்தே ஒரு சமூகம் வளர வேண்டுமென்றால் அவர்கள் எப்போதும் சலுகைக்காகப் போராடக் கூடிய சமூகமாகவேதான் இருப்பார்கள். இப்போது கொடுக்கிற அரை ரூபாய் முக்கால் ரூபாயாகக் கொடு, பிறகு ஒரு ரூபாயாகக் கொடு என்று மேலும் மேலும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலையில்தான் இருப்பார்கள். ஆகவே, இந்தச் சலுகையை நிறுத்தி

26th March 1965] [திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு]

விடுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஹரிஜன் வெல்ஃபோர்டிபார்ட்மெண்ட் மூலமாக நடத்தப்படுகிற பள்ளிக்கூடங்களில் ஜாதி இந்துக்களை ஆசிரியர்களாகப் போடுங்கள். ஜாதி இந்துக்கள் பள்ளிக்கூடங்கள் என்று நினைக்கிற பள்ளிக்கூடங்களில் ஹரிஜனங்களை ஆசிரியர்களாகப் போடுங்கள். அப்படிப் போட்டால் ஜாதி தானாகவே எரிந்து, பிரிந்து, அழிந்து போட்டாஷ் ஆகப் பூமிக்குள் போய் எருவாகி சமுதாயம் செழிப்பாகிவிடும். இந்த இலாகா எவ்வளவு சீக்கிரமாக மறைகிறதோ அவ்வளவு சீக்கிரமாக இந்த தேசத்திற்கு நன்மை ஏற்படும். லீக் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அவர்கள் ஹரிஜனங்களுக்கு மாடு வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டும், தீண்டாமையைப் பற்றிப் பிரசாரம் பண்ண வேண்டுமென்று சொல்லி காங்கிரசுக்கு பலம் தேடுகிறார்கள் என்று எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் சொன்னார்கள். எங்கள் ஊரைப் பொறுத்தவரையில் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒருவருக்குக் கூட மாடு பெறும் சீட்டு விழவில்லை. எங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் மாடுகள் எல்லாம் அந்தக் கட்சிக்காரர்களுக்குத்தான் கொடுக்கிறார்கள் என்று எங்களைக் குற்றம் சொல்கிறார்கள். டெபுடி சேவக்குகள் எங்களைப் பற்றி பிரசாரம் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் எங்களுக்கு எதிர்ப் பிரச்சாரந்தான் செய்கிறார்கள். எங்கள் ஊரைப் பொறுத்தவரை இதை நான் நிரூபிக்க முடியும். அவர்கள் நம்முடைய ஆளாக இருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் இல்லவே இல்லை. அவர்கள் அவர்களுடைய ஆட்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். இனிமேல்தான் நம்முடைய ஆட்களாகப் போடுவதற்கு முயற்சிகளைச் செய்ய வேண்டும். சர்க்கார் ஊழியர்கள் எல்லாம் ஆளும் கட்சியை முதலாளி கட்சி என்றும் அவர்கள் தொழிலாளர் கட்சி என்ற உணர்ச்சி எல்லா இலாகாக்களிலும் இருப்பது போல் டெபுடி சேவக்குகளிடமும் இருக்கிறது.

ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்ட மனைக்கட்டு கொடுக்கும்போது பள்ளத்திலே கொடுத்து விட்டார்கள். இதற்கு மேலே இவர்களுக்குச் சடுகாட்டுக்குப் போவதற்குக் கூடத் தனி வழி. சடுகாட்டுக்குப் போவதற்கு எதற்காகத் தனி வழி? ஒரே வழியாக இருந்தால் என்ன? ஒரே வழியாக செய்தால் கொஞ்ச நாளைக்கு சச்சரவு இருக்கும். சண்டை சச்சரவு ஏற்படும். பிறகு எல்லாப் பிணங்களும் சேர்ந்து எரிய ஆரம்பித்துவிடும். வீடு கட்டிக் கொள்வதற்கு முன்பு 1,200 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டது. இப்போது அதைக் குறைத்து 400 ரூபாய்தான் கொடுக்கிறார்கள். கற்சுவர் வைத்துக் கட்டினாலே நல்லபடியாக இருக்க முடியும்தில்லை. மண் சுவர் வைத்துக் கட்டினால் பலமாக இருக்க முடியாது; பல பேருடைய கிண்டலுக்கும் கேலிக்கும் தான் வழி இருக்கும். ஆகவே, கட்டிக் கொடுக்கிற வீடுகள் குறைவாக இருந்தாலும் நல்ல முறையில் கட்டிக் கொடுக்கும் வகையில் அதிகப் பணம் கொடுக்கவேண்டும்.

திட்டை சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னது மாதிரி இது ஒரு இலாகாவின் வேலை அல்ல. இது ஒரு தேசியப் பிரச்சினை. உணவுப் பிரச்சினை எவ்வளவு முக்கியமானதோ அவ்வளவு முக்கியமானது ஹரிஜனப் பிரச்சினை. இதை வளர்த்துக் கொண்டே போனால்

26th March 1965] [திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு]

‘நான் தெய்வம், நீ தெய்வம்’ என்ற முறையில் ‘நாங்கள் செய்தோம், நாங்கள் செய்தோம்’ என்று ஒவ்வொரு கட்சியும் சொல்லும் நிலை ஏற்பட்டுக் கொண்டதான் இருக்கும். இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமையைப் போக்க அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்க வேண்டும். ஹரிஜன டெபுடி சேவக்குகள் ஜாதி இந்துக்களிடம் வேலை செய்ய வேண்டும். ஜாதி இந்து டிபுடி சேவக்குகள் ஹரிஜன மக்களிடம் வேலை செய்ய வேண்டும். ஒன்றை நாம் நிச்சயமாக மனத்தில் கொள்ள வேண்டும். புள்ளி விவரம் போட்டு, தலைக்கு இவ்வளவு செலவு செய்திருக்கிறோம் என்று பார்க்கும் கணக்கு இல்லாமல், ஏழை மக்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்களுக்குத் தான் எல்லாச் சலுகைகளும் என்ற நிலைமை இருந்தால் ‘ஹரிஜனங்களுக்குச் சலுகைகள் கொடுக்கிறார்கள்’ என்ற துவேஷம் வராமல் இருக்க வழி பிறக்கும். இந்த இலாகாவை சர்வ ஏழைகளுக்கும் பணியாற்றுகிற இலாகாவாக மாற்றுவது நல்லது. நூறு வீடுகள் கொடுப்பதாக இருந்தால் பத்து வீடுகள் ஜாதி இந்துக்கள் இருக்கும் பகுதியில் கொடுக்கவேண்டும். நம்முடைய மந்திரி அவர்கள் விவசாய இலாகாவுக்கும் மந்திரி. அவர்களுடைய பொருளாதார நிலைமையை உயர்த்தாவிட்டால் ஜாதியை ஒழிப்பது கஷ்டம். அவர்கள் எல்லாம் விவசாயிகள். அவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கவேண்டும். இந்த விஷயத்தில் மந்திரி யால் பாராட்டப்படுகிற எங்கள் ஜில்லா கலெக்டராலேயே ஹரிஜனங்களுக்கு தரக்கூடிய நிலம் கொடுப்பதிலே கஷ்டம் இருக்கிறது என்றால், மற்ற ஜில்லாக்களின் நிலைமை எப்படி இருக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வைத்து கோயில் நிலங்களை எல்லாம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். ஜாதி ஒழிப்பு என்று சொல்லிக் கொண்டு ஸ்திரமாக இந்த இலாகாவை வைத்துக் கொண்டிருப்பது தான் ஜாதி ஒழிப்புக்குப் பாதகமாக இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. பி. ஆர். சீனுவாச படையாச்சி : சபைத் தலைவர் அவர்களே, நம் உள்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிற இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். தென் ஆற்காடு ஜில்லா குறிப்பாக ஹரிஜனங்கள் அதிகமாகவுள்ள ஜில்லா. அந்த ஜில்லாவில் உள்ள ஹரிஜனங்களுக்கு எல்லா வகையிலும் எப்படியாவது பணம் கொடுப்பதை அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும். குறிப்பாக ஹரிஜனங்களுக்கு மாடுகள் வாங்குவதற்கு, கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு மான்யங்கள் கொடுப்பதில் நாம் இன்னும் அதிக அக்கறை காட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் பல தாலுகாக்களில் கிணறுகள் வெட்டும்படியான வாய்ப்புகள் இருக்கிறது. சில தாலுகாக்களில் ட்யூப் வெல்ஸ் போட வேண்டிய வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. ஆகவே கிணறு வெட்டுவதற்குக் கொடுக்கப்படும் மான்யத்தை ட்யூப் வெல்ஸ்க் காகக் கொடுக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தென் ஆற்காடு ஜில்லாத் தலைநகராக

26th March 1965] [திரு. பி. ஆர். சீனுவாச பட்டையாச்சி]

இருக்கும் நகரத்தில் இப்போதுதான் ஆர்ட்ஸ் காலேஜ் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. அங்கு மாணவர்களுக்குப் படிக்க அவசியமாக ஒரு ஹாஸ்டலை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். அதை உடனடியாகச் செய்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடலூர் நகரத்தில் அதிகக் காலனிகள் இருக்கின்றன. அது முனிசிபல் எல்லையில் இருப்பதால் அந்தக் காலனிகள் எல்லாம் மிகவும் நெருக்கடியான நிலையில் இருக்கிறது. நம் அமைச்சர் அவர்கள் அந்தக் காலனிகளை நேரில் வந்து பார்த்தார்கள். அவர்கள் இருக்கும் இடம் மிகவும் பின்தங்கிய இடமாக இருக்கிறது. மிகவும் நெருக்கடியான நிலையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குச் சுகாதார வசதி மிகவும் கம்மியாக இருக்கிறது. அப்படிச் சுகாதார வசதிக் குறைவாக இருப்பதினால் இப்போது இரண்டு மூன்று மாதங்களாக முனிசிபல் நகரத்தில் அம்மை நோய் மிகக் கடுமையாகப் பரவி 200 குழந்தைகளுக்கு மேல், 100 ஆண்களுக்கு மேல் இறந்து விட்டார்கள். சுகாதார வசதிக் குறைவு காரணமாகத் தான் பெருவாரியான ஹரிஜன மக்கள் இறக்கும் நிலை ஏற்பட்டது. ஆகவே கூடிய சீக்கிரத்தில் நகரங்களில் மனைகளை வாங்கிக் கொடுக்க 12 வருடங்களில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 50 ரூபாய் என்ற நிலையில் 500 ரூபாய்க்கு மனை வாங்கிக் கொடுக்கும் திட்டத்தை நகரசபைகளில் ஏற்படுத்த வேண்டும். அதோடு புறம்போக்காக இருக்கக் கூடிய இடங்களில் அவர்கள் இருந்து வாழ்வதற்கு வகை செய்ய வேண்டும். ஹரிஜனங்கள் இருக்கும் காலனிகளில் சுகாதார வசதி கம்மியாக இருக்கிறது. அவர்களுக்குக் குளிப்பதற்கும், மல ஜலம் கழிப்பதற்கும் முனிசிபல் நகரத்தில் ஆண்களுக்கு 5 இடம், பெண்களுக்கு 5 இடம் என்றாவது கட்டாயம் கட்ட வேண்டுமென்று முனிசிபல் நகரங்களுக்குக் கட்டளையிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் பின்தங்கிய சமூகத்தினரான வன்னியரும், மீனவர்களும் அதிகமாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சாதாரணமாகப் பல கிராமங்களில் அவர்கள் மதங்கள் மாறி விடுகிறார்கள். கிராமம் கிராமங்களாக மதங்கள் மாறி விடுகிறார்கள். அப்படிச் சாதாரணமாகப் பல கிராமங்களில் மதங்கள் மாறுவதினால் பிற்காலத்தில் அவர்கள் மிகவும் கஷ்ட நிலையை அடைந்து விடுகிறார்கள். சாதாரணமாக 30 ரூபாய்க்கு ஒரு வேலைவாய்ப்புக் கொடுப்பதால், அப்படி அவர்கள் திட்டமிட்டுச் செய்வதால் ஏழை கிராம மக்கள் எல்லாம் வேறு மதங்களில் சேர்த்து விடுகிறார்கள். ஆகவே அந்தப் பிரசாரத்திற்கும் இடம் கொடுக்காமல் அதை நிறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, டெபுடி சேவகர்கள் பற்றி எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் சொன்னார்கள். சாதாரணமாக ஒரு தாலுகாவிற்கு ஒரு டெபுடி சேவகர் என்று நியமித்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மாதம் 100 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் ஒரு மாதம் சுற்றி வந்தால் தான் அந்த 100 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்களுக்குப் பிரயாணப்படியே 40 ரூபாய்க்கு மேல் ஆகிறது. ஆக அவர்களுக்கு 60 ரூபாய்தான் மிச்சமாகிறது. டெபுடி சேவகர்கள் தாலுகாவிற்கு ஒருவராவது நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாடுகள் கொடுப்பது, கிணறுகள் வெட்ட மான்யம் கொடுப்பது இவை ஏதோ கங்கிரஸ்காரர்களுக்குத்தான் கொடுக்கிறார்கள்.

[திரு. பி. ஆர். சீனுவாசு படையாச்சி] [26th March 1965]

என்று சொல்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சிக்காரர்களும் அதில் மெம்பர்களாக இருக்கிறார்கள். போன வருடம் அந்த மீட்டிங்குச் சென்றபோது எதிர்க்கட்சியில் உள்ள மெம்பர்தான் சீட்டு எடுத்தார். சீட்டை எடுக்கும்போது எதிர்க்கட்சியிலுள்ள மெம்பர்களுக்குத்தான் அதிகமாக வீட்டில் வாய்ப்பு கிடைத்தது. ஆகவே ஒரு கட்சியை அவர்கள் குறை கூறக் கூடாது. இந்த மான்யத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள பணத்தை இன்னும் அதிகமாகத் தென் ஆற்காடு ஜில்லாவிற்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் 6,071,372 ஆதித் திராவிடப் பெருங்குடி மக்கள் இருப்பதாகவும், அவர்களிலே ஆண்களுடைய தொகை 3,048,822 இருப்பதாகவும், பெண்கள் 3,022,505 பேர்கள் இருப்பதாகவும் கணக்கெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கணக்கை நான் குறிப்பிடக் காரணம், அகில இந்தியாவிலும்—என்—தென்னாட்டிலேயும் அதிகமாக ஆதித் திராவிடப் பெருங்குடி மக்கள் வாழ்கிற இடம் எது என்று சொன்னால் தமிழ் நாடு என்பதனைப் புள்ளிவிவரங்கள் கணக்கிட்டுக் காட்டுகிறது. அதைப்பற்றி நாம் பெருமைப்பட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அப்படித் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற ஆதித் திராவிடப் பெருங்குடி மக்கள் எந்தெந்த வட்டாரத்தில் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்பதைக் கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால் தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலும், தஞ்சையில் அடுத்த படியாகவும், செங்கல்பட்டில் மூன்றாவதாகவும் அதற்கு அடுத்தபடியாக மற்ற மாவட்டங்களிலும் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தென்பண்ணையும் பாலாறும் பாயும் பகுதிகளிலும், காவேரி டெல்டா பகுதிகளிலும் ஏராளமாக ஆதித் திராவிடப் பெருங்குடி மக்கள் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். தொழில் வளர்ந்து வருகிற வட்டாரங்களில் ஆதித் திராவிடப் பெருங்குடி மக்கள் இருக்கிற தொகையைக் கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால் அதிகமாக இல்லை—விசைய வட்டாரங்களில்தான் இருக்கிறார்கள். இதை நான் குறிப்பிடக் காரணம் ஆதித் திராவிடப் பெருங்குடி மக்களுக்காக நாம் பல காரியங்களைச் செய்து கொண்டு வருகிறோம். அந்தக் காரியங்களைச் செய்வதில் யார் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்பதில் ஒரு போட்டி உணர்ச்சி நம்மிடத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அத்தப் போட்டி உணர்ச்சியை நம் அமைச்சர் திரு. கக்கன் அவர்கள் வர வேற்பார்கள் என நான் கருதுகிறேன். ஆனால் போட்டி உணர்ச்சி எதிர்க்கட்சியிலிருந்து வருகிற நேரத்தில் இயற்கையான அவர்களது அடக்க சபாவத்தைக் கூட மீறிக் கொஞ்சம் ஆத்திரம் வருகிறது அவர்களுக்கு. அது வராமல் நாம் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தினருக்கு நன்மை வழங்குவதற்கு, எல்லாத் துறைகளிலும் எல்லோரும் பாடுபட்டு வருவதைப் பார்த்து அவர்கள் பெருமைப்படவேண்டும். இப்பிரச்சனை சமுதாயத்தில் உள்ள சாபக் கெடு என்ற கருதப்படும் அளவிற்கு இருந்த பிரச்சனை. சகுதன எதிர்க்கட்சி எல்லாம் சாய்க்கப்பட்டு இன்று சங்கராச்சாரியார் முதல் சாதாரண ஆட்கள் வரையில் இந்தப் பிரச்சனைக்குப் பரிகாரம் காண வேண்டுமென்ற நிலையில் மாற்றம் ஏற்பட்டிருப்பது உள்ளபடியே நாம் பிரார்த்திக்கூடிய விஷயமாகும் யார் இப்பிரச்சனையைக்

26th March 1965] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

குறைப்பதற்குப் பாடுபட்டார்கள், எவரால் இப்பிரச்சனை குறைந்து கொண்டு வருகிறது என்பதைப்பற்றி நாம் விவாதிப்பதற்குப் பதில் காலம் அருமையான மாற்றத்தை இந்த நாட்டிலே உண்டு பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தச் சூழ்நிலைக்கு ஆளும் கட்சியினரும், எதிர்க்கட்சியினரும் மற்றவர்களும் சேர்ந்து உதவப் போகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறோம். தீண்டாமைபற்றிக் குறிப்பிடும்போது அதை ஒழிக்க டெபுடி சேவக்லைஸ் வைத்திருக்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இதுபற்றி கடந்த ஆண்டு நம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்ன நேரத்தில் “டெபுடி சேவக்குகளை எடுத்து விட்டு நல்ல முறையில் பிரசாரம் செய்வதற்காக புது முறையைக் கையாளலாம் என்ற ஒரு முடிவிற்கு அரசாங்கம் வந்திருக்கிறது” என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். இப்படிப்பட்ட முடிவுகளை நான் வரவேற்கிறேன். ஆளும் கட்சி பல திட்டங்களைப் போடுகின்றன. ஆனால் அந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு 11-30 a.m. பலன் அளிக்காமல் போவதற்குக் காரணம், ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்திருக்கிறவர்களை ஆதரிக்க வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக வில புதிய உத்தியோகங்களை ஏற்படுத்துவதும், இதனால் அந்தந்த கிராமங்களிலும் நகரங்களிலும் கட்சிச் சார்ச்சைகள் எழும்புகின்றதையும் நாம் பார்க்கின்றோம். இன்றைக்கு டெபுடி சேவக் களாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றவர்களில் யார் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், பழங்குடி மக்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. குறிப்பாகத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் பார்த்தால் டெபுடி சேவக்குகளால் கட்சிப் பிரச்சனைகள்தான் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட கட்சிப் பிரச்சனைகளை அதிகமாக்குவதற்குத்தான் இந்த டெபுடி சேவக்களின் சேவை இருக்கின்றனவே தவிர நல்லமுறையில் நாடகத்தை நடத்துவதற்கோ, வில்லுப் பாட்டுகளை அமைப்பதற்கோ பயன்படுவதாக இல்லை. இதை ஏன் நான் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் தீண்டாமைப் பிரச்சாரத்தை நல்ல முறையில் செய்யவேண்டும். அதிலும் முக்யமாக அரசியல் பற்றற்ற முறையில் செய்யவேண்டும். இதில் என்னுடைய யோசனை என்னவென்று சொன்னால், இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பத்திரிகையில் பார்த்தேன், அதாவது சத்தியமூர்த்தி பவனில் சத்திய சபை என்று ஒன்று ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று. அதைப் பார்த்து உண்மையிலேயே நான் மகிழ்ந்தேன், அந்தச் சபையில் கனம் காமராஜ் அவர்களும், திரு. கிருபானந்தவாரியார் அவர்களும் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்ட நேரத்தில் மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. அப்பேர்ப்பட்ட பெரியவர்களைக் கொண்டு, இந்தச் சமுதாயப் பிரச்சனைக்கு சேவை செய்வார்கள்; சத்யசபை சன்மார்க்க சேவையில் ஈடுபடும் என்று நினைத்தேன். ஆனால் அதுவும் வழக்கம்போல் அந்தச் சபையும் அரசியல் சபையாக இன்றைய தினம் ஆகிவிட்டது. இதை நான் குறிப்பிடுகின்ற நேரத்தில் திருவையாற்றில் கதாகாலக்ஷேபம் செய்வதற்காக ஒரு பயிற்சிக் கல்லூரி நடைபெற்று வருவதாகச் சொல்லப்பட்டது. தீண்டாமை ஒழிப்புக்காக நல்லமுறையில் பயிற்சியை அளிப்பதற்கு அந்தக் கல்லூரியில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். திரு. கிருபானந்த

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [26th March 1965]

வாரியார் போன்றவர்களை இந்தத் துறையில் பயன்படுத்திப் பிரச்சாரம் செய்ய ஏற்பாடுகள் புரிய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தத் துறையில் நாம் செய்கின்ற நன்மைகள் போதாது, பெற்றுள்ள சாதனைகள் கொஞ்சம் என்பதனை, மத்திய உள்நாட்டு அமைச்சர் நந்தா அவர்களும் சட்ட அமைச்சர் சென் அவர்களும் எடுத்துக் கூறியிருப்பதை நாம் அறிவோம். சமுதாயச் சாபக் கேடான இப்பிரச்சனைக்கு நாம் எப்படிப் பரிகாரம் காணப் போகின்றோம் என்பது சிக்கலான பிரச்சனை. பெரிய சாக்கடையில் ஏதோ சந்தன அத்தரைத் தெளித்துவிட்டால் மட்டும் பிரச்சனை தீர்ந்துவிடாது. திட்டவட்டமாக இதற்கு முடிவு செய்யவேண்டும். கடந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் நாம் 21 கோடி ரூபாய் அளவில் செலவழித்திருக்கிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் மிகப் பெருமையோடு எடுத்துக் கூறினார்கள். உள்ளபடியே அது பூரிப் படைய வேண்டிய விஷயம்தான். ஆனால் 21 கோடி ரூபாய் செலவழித்ததினால் ஏற்பட்ட பலன் என்ன என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இதை நான் குறிப்பிடுகின்ற நேரத்தில் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இதற்காக குறைந்தது 50 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு ஒதுக்கியாக வேண்டும். இப்படி ஒதுக்கப்படுகின்ற நேரத்தில் முதலில் நாம் செய்ய வேண்டிய காரியம், தாழ்த்தப்பட்ட பெருங்குடி மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதில் நல்லதொரு வரையறையை ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். இன்றைய தினம் இருக்கின்ற நிலைமையில் தாழ்த்தப்பட்ட பெருங்குடி மக்கள் வீடுகளைப் பார்த்தால், பெரிய நகராக இருந்தாலும் சரி, கிராமங்களாக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் எத்தகைய கஷ்டங்களுக்கிடையே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். தாழ்த்தப்பட்ட பெருங்குடி மக்களுக்கு எல்லாக் கட்சியினரும் சேர்ந்து நன்மை செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னால், அவர்களுக்கு சமுதாயத் துறையில் நல்லதொரு நிலைமையை உண்டிபண்ண வேண்டுமென்று சொன்னால், அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கு நல்லதொரு வழிகாட்டவேண்டுமென்று சொன்னால், உடனடியாக அவர்களுக்கு நல்ல வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுக்க நாம் முன் வர வேண்டும். இதற்காக நாம் பல திட்டங்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். என்னுடைய மைலாப்பூச் தொகுதியை எடுத்துக் கொண்டால், பல இடங்களில் இன்றைக்குத் தாழ்த்தப்பட்ட பெருங்குடி மக்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். 1960-ல் ஆழ்வார்ப்பேட்டையில் ஒரு கோவாப்ரட்டிங் சொசைட்டி கனம் அமைச்சர் கக்கன் அவர்கள் கரங்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு ஒவ்வொரு வருடமும் இதற்கான மான்யக் கோரிக்கை வருகின்ற நேரத்தில் எல்லாம் இதைப்பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 1962-63-ல் இதைப்பற்றிச் சொல்லியிருந்தார்கள்.

“நல்லான் வீதி ஹரிஜன ஊர் வீட்டு மனைக் கூட்டுறவுச் சங்கம், விமிடெட், சென்னை-18.

26th March 1965] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

ஆழ்வார்பேட்டை ஹரிஜன வீட்டு மனைக் கூட்டுறவுச் சங்கம் லிமிடெட், சென்னை-18.

லலிதா ராமசாமி வீட்டுமனைக் கூட்டுறவுச் சங்கம், லிமிடெட், மைலாப்பூர், சென்னை."

இது 1962-63-ம் ஆண்டுக்கான மான்யக் கோரிக்கையின்போது அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது. அதையேதான் 1964-ல் மான்யக் கோரிக்கையின் போதும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்

"நல்லான்வீதி ஹரிஜன வீட்டு மனைக் கூட்டுறவுச் சங்கம், லிமிடெட், சென்னை-18.

ஆழ்வார்பேட்டை ஹரிஜன வீட்டு மனைக் கூட்டுறவுச் சங்கம், லிமிடெட், சென்னை.

லலிதா ராமசாமி வீட்டுமனைக் கூட்டுறவுச் சங்கம் லிமிடெட், மைலாப்பூர், சென்னை." இது 1964-ல் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பது. இந்த ஆண்டில் அதைப்பற்றி சொல்லவில்லை. இவ்விதம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, அதைச் சரிவரச் செயல்படுத்த ஏன் முன் வரவில்லை? மைலாப்பூர் தொகுதியை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால், ஏராளமான இடங்களில் தாழ்த்தப்பட்ட பெருங்குடி மக்கள் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். பக்கிம்காம் கால்வாய்ப் பக்கத்தில் தாதர்போர்டு, கிலேட்டர்புரம், பல்லக்கு மான்யம், அடையாது, அருணாசலபுரம், கோட்டூர், மீனம்பாளபுரம் என்ற இடங்களில் எல்லாம் தாழ்த்தப்பட்ட பெருங்குடி மக்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், இந்த இடத்தை அமைச்சர் கக்கன் அவர்கள் வந்து அவசியம் பார்க்க வேண்டும். அங்கே வாழ்கின்ற மக்கள் உள்ளபடியே சாக்கடையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஹவுசிங்கோர்டு மூலம் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படவில்லை என்று கனம் மணிரொழியார் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஹவுசிங் போர்டா ரிட்டத்தில் கேட்டால் அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள்? என்று கனம் மணிரொழியார் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஹவுசிங் போர்டாரிட்டத்தில் கேட்டால் அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள்? அவர்கள் கட்டுகின்ற வீடுகள் எப்படியிருக்கின்றன? 10, 15 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அதில் யார் வாழ முடியும்? இரண்டு அறைகள் கூட இல்லாமல் வீடுகளைக் கட்டிக்கொண்டு அதற்குப் 10 ரூபாய் வாடகை தரவேண்டும் என்று கேட்டால் யாரால் கொடுக்கமுடியும்? அந்தத் திட்டத்தைப் பார்த்தால், அதே 'பிளிந்த் ஏரியா'வில் இதைவிட இன்னும் நல்ல அறைகளோடு வீடுகள் கட்டலாம். இதைப்பற்றி ஹவுசிங் போர்ட் அதிகாரிகளிடத்தில் கேட்டால் அவர்கள் நல்ல பதிலை சொல்லுகின்றவர்களாக இல்லை. இன்றைக்கு ஆசைக்காக வீடுகளைக் கட்டியிருக்கிறோம் என்று சொன்னால் அதில் போய் யார் வாழ்வார்கள் எதிர்காலத்தில், என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். முக்கியமாக சென்னை மாநகரத்தைப் பொறுத்தளவில், தாழ்த்தப்பட்ட பெருங்குடி மக்களுக்கு நல்லமுறையில் சேவை செய்ய வேண்டும் என்ற ஆர்வமுடையவர் டைரக்டராக வந்திருப்பதைப் பார்த்து நான் மகிழ்கிறேன். அவர்களுடைய சேவை வெறும் மேஜையோடு நின்றுவிடக் கூடாது. சமுதாயப் பணியாற்றுகின்ற

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [26th March 1965]

வர்கள் யாரெல்லாம் இருக்கிறார்களோ, அவர்களை எல்லாம் அழைத்து, அரிஜனங்கள் எங்கெல்லாம் இருக்கிறார்களோ, பிற்பட்டவர்கள் எங்கெல்லாம் இருக்கிறார்களோ, அங்கெல்லாம் போய்ச் சேவை செய்வதற்கான நல்ல திட்டங்களைப் போட வேண்டும். இதைக் குறிப்பிடுகின்ற நேரத்தில் மைலாப்பூரில் ஆண்டவனுக்குச் சொந்தமான ஏராளமான இடங்கள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. குயில் தோட்டம் என்ற ஒரு இடம் இருக்கிறது, அதில் இருந்து கொண்டிருக்கின்ற அரிஜனங்களை வெளியேற்ற வேண்டுமென்று முயற்சி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை எடுத்து ஏலம் போட்டு இன்னும் அதிகப் பணத்தை பெருக்குவதற்கு அறநிலைய பாதுகாப்புப் போர்டார் ஆசைப்படுகிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட இடங்களை அரிஜன நல இலாகா சர்வே செய்து அந்த இடத்தில் அரிஜன மக்களுக்கு இருப்பதற்கு, குறைந்த பணத்தைக் கொடுத்து வாங்கி, வீடுகள் கட்டிக் கொள்வதற்கு, அந்த இடத்தை எடுத்து கோ-ஆபர்ட்மென்ட் சொசைட்டி மூலமாக வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதை ஏன் நான் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் இது மிக மிக முக்கியமான காரியம். எதையாவது திட்டம் போட்டு நடத்த வேண்டும் என்றால், படிப்படியாகத் திட்டத்தைப் போட்டுச் சரிவர நிறைவேற்றவேண்டும். வீடுகட்டும் திட்டங்களைப் போட்டு, இரண்டு ஆண்டு காலத்திற்குள் வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். அதல்லாமல், மெஷின்களைக் கொடுக்கிறோம், சேலையைக் கொடுக்கிறோம் என்று அவர்கள் திருப்திக்காக மட்டும் சொல்லிவிடுவதோடு நின்றுவிடாமல், இரண்டு ஆண்டு காலத்திற்குள் வீடுகளை எல்லாம் கட்டிக் கொடுப்பது, பின்னால் அடுத்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு நில மில்லாத விவசாயிகளுக்கு நிலங்களைப் பட்டா செய்து கொடுப்பது. அடுத்த இரண்டு ஆண்டு காலத்திற்கு அவர்களுக்கு வேண்டிய தொழில்களை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது, இப்படி படிப்படியாகத் திட்டங்களைப் போட்டு நிறைவேற்ற வேண்டுமே ஒழிய, வெறும் திருப்தியை பெறவேண்டும் என்ற நினைப்பில் மட்டும், காங்கிரஸ் அரசாங்கம் பல நன்மைகளைச் செய்திருக்கிறது என்ற ஆசையைக் காட்டுவதற்காக மட்டுமில்லாமல், கொடுக்கப்படுகின்ற பலன் யாருக்குப் போய்ச் சேருகின்றது என்பதை கனம் அமைச்சர்கள்கள் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குத் திட்டங்களைப் போட்டு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்ற அரசாங்கத்தின் உணர்ச்சியை நான் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில் இந்த இலாகாவில் பணியாற்றுகின்ற அதிகாரிகள், சேவா உணர்ச்சியுடன், வெறும் மேஜைக்கடியில் மட்டும் உட்கார்ந்து சேவை செய்யக் கூடிய இலாகா அல்ல--இது--மக்களுடைய நன்மைக்காகப் பணியாற்றுகின்ற இலாகா இது என்பதை உணர்ந்து இத் துறையில் சேவை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக நான் சொல்ல விரும்புவது, ஒவ்வொரு ஆண்டும் அரிஜன வாரம் கொண்டாடப்படுகிறது. இந்த அரிஜன வாரம், கொண்டாடுகின்ற வாரமாக மட்டும் இருந்துவிடாமல், அதில் எல்லாக் கட்சிக்காரர்களையும் அழைக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு

26th March 1965] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

மாவட்டத்திலும் இதற்காக மாநாடு போடலாம், அதில் வைணவர்கள், சைவர்கள், கதாகாலட்சேபம் செய்கின்றவர்கள், சினிமாத் தாரர்கள் இவர்களை யெல்லாம் அழைக்க வேண்டும். அமைச்சர் கக்கன் அவர்கள் விரும்புவார்களேயானால் எங்கள் கட்சியில் இருக்கின்ற சினிமா நடிகர், சினிமாத் தயாரிப்பாளர்கள் இவர்களை அழைத்து, 2,000 அடியிலோ, அல்லது 3,000 அடியிலோ சினிமாப் படம் எடுத்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டால், அவ்விதம் எடுத்துத் தருவதற்கும் தயாராக இருக்கிறோம் என்று கூறிக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. பி. பழனி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் உள்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட ஹரிஜனங்கள், பிற்பட்டோர் நலக் கோரிக்கையை வரவேற்று, ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

எனக்கு முன் பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல ஹரிஜன முன்னேற்றம், பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தோர் நலன் என்பது அரசியல் கட்சிகளுக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு தேசியப் பிரச்சனை ஆகும். நாடு அடிமைப்பட்டிருந்த அன்று, நம் அண்ணல் காந்தியடிகள் தலைமையில் போராடிக் கொண்டிருந்த அந்தக் காலத்திலேயே விடுதலைக் கிளர்ச்சியோடு சமூக சேவை என்ற பெயரால் சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கு, சமுதாய வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய முயற்சிகள் அண்ணல் காந்தியடிகளால் ஆரம்பிக்கப் பட்டு, அதற்காகவும் அவர்கள் உழைத்த காரணத்தினால் இன்று ஓரளவுக்குத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குச் சமுதாயத்தில் சம அந்தஸ்து கிடைத்திருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகை ஆகாது. உலக வரலாற்றிலேயே விடுதலைக் கிளர்ச்சியோடு சமூக சேவையை இணைத்துப் பிணைத்துக் கொண்டு சென்ற பெருமை அண்ணல் காந்தியடிகளைச் சேரும். மாமேதை பெர்னாண்டோ அழகாக எழுதுகிறார் 'ஒரு மனிதன் நடக்கும்போது வலது காலும், இடது காலும் மாறி வருகின்ற மாதிரி காந்தியடிகள் சமூக சேவையையும் சேர்த்துக்கொண்டு வந்தார்' என்று சொல்லுகிறார். நாட்டின் விடுதலைக்குப் பிறகு காந்திய வழியில் செல்லுகிற நம் காங்கிரஸ் அரசாங்கம், ஹரிஜன முன்னேற்றத் திற்குப் பல்வேறு புரட்சிகரமான, புதுமையான திட்டங்களைத் தீட்டி, அவர்களை முன்னேற்றப் பாதையில் அழைத்துச் செல்லுகிறது என்று சொன்னால் அது மிகை ஆகாது. குறிப்பாக, நம் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் இந்த ஹரிஜன மக்கள் முன்னேற்றம், பிற்பட்டோர் நலன் என்ற இந்தப் பிரிவினை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற மதிப்புக்குரிய அமைச்சரைப் பற்றிச் சென்ற முறை இந்த மன்றத்தில் வீற்றிருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள் குறிப்பிட்ட வாசகங்களை இங்கே படித்துக் காட்ட நான் ஆசைப்படுகிறேன். 'இந்த நல்ல ஹரிஜன முன்னேற்றத் துறையை நடத்துவதற்கு இப்போது உள்ள அமைச்சரை விட அந்தக் கட்சியிலே வேறு ஒருவர் இருக்கிறார் என்ற நம்பிக்கையின் பேரிலோ அல்லது எங்கள் கட்சியில் அதை எடுத்து நடத்தக் கூடியவர் இருக்கிறார் என்ற முறையிலோ குற்றங்களை எடுத்துச் சொல்ல நான் முன்வர

[திரு. கே. பி. பழனி] [26th March 1965]

வில்லை' என்று அன்று மான்யக் கோரிக்கையில் பேசிய திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் என்று சொன்னால், இந்த அளவுக்கு ஏற்ற பணியை இனிது நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகிறார் என்று நன்றாக இதிலிருந்து தெரிகிறது.

குறிப்பாக, இன்னும் நல்ல முறையில் இந்தத் துறையின் பணியினைச் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக ஒரு சில கருத்துக்களை இங்கு நான் எடுத்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

எனக்கு முன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல, ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்த சகோதரர்கள் ஊரை விட்டு குறிப்பிட்ட இடத்திலே இன்னும் தனித்து வாழ்ந்து கொண்டிருப்பது சமுதாயத்தின் சாபக்கேடு என்று சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். இவைகளைச் சிந்தித்துப் பார்த்து சேரி இணைப்புத் திட்டம் என்ற திட்டத்தை வகுத்து, ஜாதி ஹிந்துக்கள் வாழும் கிராமங்களையும் ஒதுக்கப்பட்டு தனித்து வாழும் இடத்தையும் ஒன்றாகச் சேர்க்கக் கூடிய ஒரு இணைப்புத் திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

எங்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் எனக்கு முன் பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் சுட்டிக் காட்டியது போல ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட நிலங்கள் அத்தனையும் பள்ளமான நன்செய் நிலமாக இருக்கிற காரணத்தினால், விசேஷ சலுகை வழங்கி அவைகளை உயர்த்திக் கொடுப்பதற்கான திட்டத்தை அரசாங்கம் வகுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்று வீடு கட்டுகிற திட்டத்தின் அடிப்படையில் வீடு ஒன்றுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. குறைந்தபட்சம் இரண்டாயிரம் ரூபாயாவது கொடுத்தால்தான் சின்னஞ்சிறிய ஒரு வீட்டையாவது நல்ல முறையில் உறுதியாக அமைக்க முடியும் என்று அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லி அது குறித்துச் சிந்திக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் எல்லாத் துறையிலும் மேலத் தஞ்சை, கீழத் தஞ்சை என்ற இரண்டு பிரிவு இருப்பது போல, ஹரிஜன நலப் பணியைச் செய்வதற்கு இரண்டு மாவட்ட ஹரிஜன நல அதிகாரியை நியமனம் செய்தால்தான் ஹரிஜன நல வேலை சரியாக, சிறப்பாக நடக்கும் என்று அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் 12 தாலுகாக்களில் ஹரிஜன நல வேலைகளைக் கவனிக்க நான்கே தாசில்தார்கள் இருக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிற காரணத்தினால், அவர்கள் அவர்களுடைய பணியைத் துரிதமாகவும், முறையாகவும் செய்ய இயலாத ஒரு சிரமம் இருக்கிறது. குறைந்தபட்சம் ஒரு தாலுகாவிற்கு ஒரு தாசில்தார் என்ற முறையில் சட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

மதம் மாறிய கிரிஸ்தவர்களாக உள்ளவர்களுக்கு, ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தவர்களுக்கு மாநில அரசாங்கத்தின் சலுகைகள் அத்தனையும் கிடைத்த போதிலும் மத்திய

26th March 1965] [திரு. கே. பி. பழனி]

அரசாங்கச் சலுகைகளை அவர்கள் பெற இயலாத நிலைமை இருக்கிறது. இந்த அவல நிலையை மாற்றி அமைத்து கிரிஸ்தவ வகுப்பைச் சேர்ந்த ஹரிஜனங்களுக்கும் மத்திய அரசாங்கச் சலுகைகள் அத்தனையும் கிடைக்கக்கூடிய அளவுக்கு அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதி ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நியாய வாரச் சட்டம், பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் போன்ற பல வகைச் சட்டங்களை உருவாக்கிய போதிலும், பாதிக்கப்பட்ட ஹரிஜன வகுப்பைச் சார்ந்தவர்கள் வாதாடி நீதியை நிலைநிறுத்த அவர்களிடத்தில் வசதி இல்லாமல் வறுமையால் வாடுகின்ற காரணத்தினால், அவர்களுக்கு இலவசமாக சட்ட உதவி கொடுத்து நீதியை நிலைநிறுத்தும் வாய்ப்பினை உருவாக்கித் தந்தால் தான், எட்டிலே உருவாக்கியிருக்கின்ற சட்டங்களின் சுவையை அவர்களால் அனுபவிக்க இயலும் என்று சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

மற்றொன்று, உண்மையிலேயே ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் சமுதாய அந்தஸ்து ஏற்பட்டபோதிலும் அவர்கள் நல்ல முறையில் வாழ வேண்டுமென்றால், அவர்களுக்குப் பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்படவேண்டும். பொருளாதார சமத்துவம் என்று ஏற்படுகிறதோ அன்றுதான் சோஷலிச சமுதாயத்தைக் காண இயலும் என்ற காரணத்தினாலும், நிச்சயமாகப் பொருளாதார வளர்ச்சிக்காக அரசாங்கம் வழங்குகிற லைசென்ஸ், ப்ரமிட் போன்றவைகளில் ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு முதல் சலுகை கொடுக்க வேண்டும் என்றும், இதைக் குறித்து அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துச் செயலாற்ற வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. வெ. எல்லம் நாயடு : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் உள் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து எனது கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஹரிஜன நல இலாகா என்று இருப்பதை எடுத்துவிட வேண்டுமென்றும், அது அப்படியே தொடர்ந்து இருக்க வேண்டுமென்றும் பல உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். எப்படியிருப்பினும், ஏழை மக்களுக்குச் சேவை செய்வதற்கென்று ஒரு இலாகா அவசியம் என்று கருதப்படுகிறது. அது ஹரிஜன நல இலாகா என்று இருந்தாலும், ஏழைகள் நல இலாகா என்று இருந்தாலும், இந்த இலாகா தன்னுடைய பணியைச் செய்து வந்திருக்கிறது, தொடர்ந்து செய்து வரக் கூடிய அமைச்சரைப் பெற்றிருக்கிறது. அதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

பள்ளிகள் மாணவர்களுக்குக் கல்வியைத் தரமாகப் போதிக் கவும், அவர்கள் நிலையை உயர்த்தவும் செயல்பட்டு வருகின்றன. அப்படிச் செயல்படுகிற பள்ளிகளுக்குப் பல கிராமங்களில் கட்டடங்கள் இல்லை. பள்ளிக் கட்டடங்கள் உள்ள இடங்களில் மாணவர்கள் குறைவாக இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக ஹரிஜன

[திரு. வெ. எல்லம் நாயுடு] [26th March 1965]

மாணவர்கள் 75 சத விகிதம் இருந்தால்தான் அவர்களுக்கு உணவு வழங்கப்படும். குறைவாக இருந்தால் அங்கு மதிய உணவு போடப்படுவதில்லை. அதை மாற்றி 75 சத விகிதம் என்பதை 50 சத விகிதம் இருப்பினும் கூட மதிய உணவு வழங்க வேண்டும், கட்டடங்கள் அவசியம் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியில் பல பள்ளிகள், ஆதிவாசிகள் பள்ளிகள், ஹரிஜன பள்ளிகள் பஞ்சாயத்து யூனியனால் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. அந்தப் பள்ளிகளை அரசாங்கமே ஏற்றுக் கொண்டு ஹரிஜன நல இலாகாவினால் நடத்துவது நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். காரணம் என்ன என்றால் பள்ளிகளுக்குக் கட்டடங்கள் இல்லை, ஆசிரியர்களை அடிக்கடி மாற்றி விடுகிறார்கள், அதனால் மாணவர்கள் நல்ல முறையில் பயிலவும் முடியவில்லை. அந்தக் குறையைப் போக்கி கல்வி வசதியை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக எல்லா உறுப்பினர்களும் சொன்னார்கள், ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டு மனைகள் கொடுப்பது, வீடு கட்டிக் கொடுப்பது பற்றி நானும் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்க ஒதுக்குப் புறங்களை நாடிப் போவதைக் காட்டிலும் நூற்றுக்கு ஐம்பது பேர்கள் மற்றவர்களும் வாழ வசதி செய்து கொடுத்தால் ஏழைகள் அங்கு வந்து வாழ ஒப்புக்கொள்வார்கள் அப்போதானான் இவர்கள் சமுதாயத்தில் தீண்டப்படாதவர்கள் என்ற நிலை குறைந்து வரும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, ஏழைகளுக்கு 50 சத விகிதம் இடங்களைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பசன்க் கிணறுகளுக்கு 1,500 ரூபாய் கொடுக்கிறோம். இரண்டு ஏக்கருக்குக் குறையாமல் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். விவசாயத்திற்கு 2,000 ரூபாய் என்று இருந்ததை 5,000 ரூபாயாக உயர்த்தியிருக்கிறோம். இவர்களுக்கும், இன்றைக்கு அகவிலைக் கெல்லாம் உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால், 2,000 ரூபாய் ஆக உயர்த்திக் கொடுப்பது நலமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஏக்கரைக் கூட குறைத்து இரண்டு ஏக்கர் என்று இருப்பதை 1½ ஏக்கர் இருக்கிறவர்களுக்குக் கூடக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

போக்குவரத்து வசதி. பல இடங்களில் ஆதிவாசிகள் வசிக்கிற இடத்திற்கு நடந்து கூடப் போக முடியாது. உள் துறை அமைச்சர் அவர்கள்கூட சென்ற மாதம் வந்தபோது பார்த்தார்கள். அந்த இடங்களுக்கெல்லாம் அவசியம் ரோடு வசதி செய்து கொடுத்து, போக்குவரத்து வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பாலமலை என்ற இடத்திலே ஆதிவாசிகள் அதிகமாக வசிக்கிறார்கள். அங்கே ஒரு சிறந்த வைஷ்ணவ ஸ்தலம் இருக்கிறது. யாத்ரிக்கர்கள் வந்து போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, ரோடு பழுது பார்க்கும் வேலையையும், ரோடு செப்பனிடும் வேலையையும் இந்த இலாகா ஏற்றுக் கொண்டு செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மலைவாசிகள் வசிக்கின்ற இடம். அரிஜனங்கள் மனைக்கட்டுகள்

26th March 1965 [திரு. வெ. எல்லம் நாயுடு]

கேட்டு 10, 12 வருஷங்கள் ஆகியும் அவர்களுக்கு இடம் வாங்கிக் கொடுக்கப் படவில்லை. காரணம் என்னவென்று சொன்னால், எல்லாம் முடிந்த பிற்பாடு அவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போகிறார்கள். கோர்ட்டில் இருக்கிறது. நாங்கள் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஹரிஜனங்களுக்காகவோ அல்லது மற்ற பொது உபயோகத்திற்காகவோ, அல்லது அரசாங்க காரியத்திற்காகவோ அரசாங்கம் விரும்பிக் கேட்கும் நிலங்கள் சம்பந்தமாக எந்த விதமான காரணத்தைக் கொண்டும் கோர்ட்டுக்குப் போக முடியாது, காலம் கடத்த முடியாது என்ற அளவுக்கு நிலைமை இருக்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டுமானால் சட்டத்தை மாற்றவும் வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

ஹரிஜனங்களைப் போலவே பிற்பட்ட வகுப்பினர்கள் சமுதாயத்தில் இருக்கிறார்கள். கூலரத் தொழிலாளர்கள், சலவைத் தொழிலாளர்கள், மற்றும் மண்பாண்டத் தொழிலாளர்கள், கொல்லர்கள், தச்சர்கள் ஆகியோர்கள் கிராமங்களில் வசிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்தவிதமான சலுகைகளும், வீட்டு வசதிகள் போன்றவைகளும் கிடைக்கவில்லை. அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதி வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டும். சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கு டோபி காது அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும். அதே மாதிரி கொல்லர், தச்சர் போன்ற தொழிலாளிகளுக்குப் பட்டரைகள் அமைத்துக் கொடுத்து, அரசாங்கம் அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. பி. ஜயராஜ்: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இன்று கனம் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற மானியத்தை வரவேற்று, என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வருகிறேன். சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு ஹரிஜன மக்களுக்காக நமது அரசாங்கம் பல வழிகளில் நலன் செய்து, அதன் மூலம் அவர்கள் சுக வாழ்வு வாழ்வதற்கும், நல்ல முறையில் சௌகரியமாக இருப்பதற்கும் வழி வகுத்துக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, தஞ்சை ஜில்லாவில் ஹரிஜன மக்களுடைய பிரச்சனை குடியிருப்புப் பிரச்சனைதான். அதில் மிகவும் அதிகமான தொந்தரவு இருக்கிறது. கடந்த 10, 15 ஆண்டுகளாக ஹரிஜனங்களுக்காக அரசாங்கம் மனைக்கட்டுகள் வழங்கியும், மனைக்கட்டுகள் எவ்வளவு தூரம் ஹரிஜன மக்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது என்பதைப்பற்றி அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். எனக்கு என்னால் பேசிய கனம் உறுப்பினர் அம்மையார் அவர்கள் 5,000 ஏக்கர் ஹரிஜன மக்களுக்காகக் கொடுக்கப்பட்டும், அதில் வீடுகள் கட்டப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். எந்த ஜில்லாவில், எவ்வளவு மனைகள் கொடுக்கப்பட்டு, எவ்வளவு வீடுகள் கட்டப்படவில்லை என்பதை என்னால் புரிந்துக்கொள்ள முடியவில்லை. எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் 100-க்கு 2 வீடுகள் ஒரு சமயம் கட்டப்படாமல் இருக்கலாமே தவிர, மற்றபடி அத்தனை மனைகளிலும் ஹரிஜன மக்கள் வீடுகள் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சபையில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. பி. ஜயராஜ்]

[26th March 1965]

ஹரிஜன மக்களுக்கு மனை வழங்குவதில் காலதாமதம் ஏற்படுவதற்கான காரணம் என்ன என்பதை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும். தஞ்சை ஜில்லாவிலே 12 தாலுகாக்கள் இருக்கின்றன. ஹரிஜன நலனுக்காக ஸ்பெஷல் தாசில்தார்கள் நான்கு தாசில்தார்கள் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு தாசில்தார் மாதம் ஒன்றுக்கு 5 அவார்டுகள் பாஸ் செய்ய வேண்டும். நான்கு தாசில்தார்களும் சேர்ந்து 20 அவார்டுகள் பாஸ் செய்ய வேண்டும். அப்படிக்கணக்குப் பார்த்தால், வருஷம் ஒன்றுக்கு 240 மனைகள்தான் வழங்குவதற்கு அவர்கள் வேலை செய்ய வாய்ப்பு இருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கிற மொத்த பெட்டிஷன்களின் எண்ணிக்கை 2,500-க்கு மேல் இருக்கும். தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், இந்த நிலைமையில் பெடிஷன் போட்டவர்களுக்கு கெல்லாம் மனைக்கட்டுகள் வங்குமுவதற்கு இன்னும் 13, 14 ஆண்டுகள் பிடிக்கும். அதோடு கூட இதற்கு இடையிலே 10 ஆண்டு காலத்தில் வருகிற மனுக்கள் எத்தனை இருக்கும், அதையெல்லாம் யார் பரிசீலனை செய்வது என்பதையும் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். ஆகையினால் ஒரு தாலுகாவுக்கு ஒரு ஸ்பெஷல் தாசில்தாராவது போட வேண்டும். தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில், எங்கே அதிகமாக மனைப் பிரச்சனை இருக்கிறதோ, அங்கெல்லாம் தனிப்பட்ட திட்டம் போட்டு 2, 3 ஆண்டுகளுக்குள் ஹரிஜன மக்களுடைய குடியிறப்பு பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். இல்லை யென்றால், தொடர்ந்து 20 ஆண்டுகள் ஆனாலும், மனைப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியாது. இதற்காக ஒரு கமிட்டி போட்டு தஞ்சை ஜில்லாவையும், மாகாணம் பூராவையும் சுற்றினார்கள். அவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட பட்டங்கள் என்ன, அவைகளின் மூலம் ஹரிஜனங்களுடைய பிரச்சனைகளைச் சீக்கிரம் தீர்த்துவிட முடியுமா என்பதையும் அரசாங்கம் கவனித்து, ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹரிஜன நல இலாகாவினால் நடத்தப்படும் பாடசாலைகள் கிட்டத்தட்ட 854 பாடசாலைகள் இருக்கின்றன என்று புள்ளி விவரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, இந்த மாநிலம் பூராவும் ஹரிஜனங்களுக்காக இரண்டு உயர்நிலைப் பள்ளிகள்தான் இருக்கின்றன என்று தெரிய வருகிறது. ஹரிஜன நல இலாகா வினால் நடத்தப்படுகிற உயர் தொடக்கப் பள்ளியை (ஹையர் எலி மெண்டரி ஸ்கூல்) உயர்நிலைப் பள்ளியாக மாற்றுவதற்கு அவர்கள் முயற்சி செய்து, பொது மக்களும், மற்றவர்களும் மகஜர் கொடுத்தால், வேண்டுகோள் விடுத்தால், அதை அரசாங்கம் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். புதியதாக ஹரிஜன நல இலாகாவினால் பாடசாலைகள் ஆரம்பிக்கப்படா விட்டாலும் கூட, விஸ்தரிப்பு முறையிலே உயர் தொடக்கப் பள்ளியை உயர் நிலைப் பள்ளியாக்குவது பற்றி அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, மனைக்கட்டு விஷயத்தில், தஞ்சை ஜில்லாவில் நத்தஞ்சாரி மனைகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. மிராசுதார்கள் அனுபவ ரீதியில்தான் அவைகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு நாங்கல், பட்டா இல்லை. அந்த மனைகளை அரசாங்கம்

26th March 1965] [திரு. பி. ஜயராஜ்]

பணம் கொடுக்காமலேயே எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஜாரி மனையென்று சொன்னால் அது அரசாங்க மனையாகத் தான் இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் இதைக் கவனித்து, ஜாரி மனையாக இருப்பவற்றை அரசாங்கமே ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கு முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின்சாரம் வழங்குவதற்காக ஒவ்வொரு ஆண்டும் நிதி ஒதுக்கப் படுகிறது. எங்கள் பகுதியில் போழக்குடி, பில்லூர், உபயவேதாந்த புரம் ஆகிய இடங்களில் ஹரிஜனத் தெருக்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே வழியில் போஸ்டுகள் போடப்பட்டு ஹரிஜனத் தெருக்கள் வழியாக மின்சாரம் எடுத்துச் செல்லப்பட்டாலும், ஹரிஜனத் தெருக்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்படவில்லை. எந்தெந்த ஊரில் மின்சாரம் வழங்கப்படுகிறதோ, அப்பொழுது வழியில் உள்ள ஹரிஜனத் தெருக்களுக்கும் மின்சாரம் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று சமீபத்தில் அரசாங்கம் உத்தரவிட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே, ஊர்களுக்குச் சென்று கொண்டிருக்கிற மின்சாரத்தை வழியில் இருக்கிற ஹரிஜன மக்களுக்கும் பயன்படுத்தி வழங்குவதற்கு அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பால் வழங்கும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் எல்லா ஜில்லாக்களிலும் காணப்படுகின்றன. தஞ்சை ஜில்லாவில் 2, 3 சங்கங்கள் இருக்கின்றன. ஹரிஜனங்கள் மட்டும் சேர்ந்து வைத்திருக்கிற சங்கமாக இருந்தால் தான் அரசாங்கம் அதற்கு ஸப்ஸிடி வழங்குகிறது. ஜாதி இந்துக்களும், ஹரிஜனங்களும் சேர்ந்திருக்கிற பால் வழங்கும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு அந்த மாதிரி அரசாங்கம் ரூ. 125, 150 கொடுப்பதில்லை. ஆகவே, ஜாதி இந்துக்களும், ஹரிஜனங்களும், மற்றவர்களும் சேர்ந்து ஏற்படுத்தி இருக்கிற கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் அரசாங்கம் பணம் கொடுப்பதற்கு முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டு ஹரிஜன மான்யக் கோரிக்கையின் மீது நான் பேசும்பொழுது ஹரிஜனங்கள் எப்படி எப்படி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், என்னென்ன காரணத்தினால், அவர்களுக்கு அரசாங்கம் துரிதமாக எல்லா வசதிகளையும் செய்துத் தரவேண்டும் என்று பேசியிருக்கிறேன். ஒரு ஆண்டு காலமாகியும் அதன் பேரில் ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. ஜாதி இந்துக்களுக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கும் இரண்டரக கலந்து வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று சிலர் சொன்னார்கள். என்னைப்பொறுத்தவரையில், அவர்களுக்குத் தனியாகவே வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பது தான் நல்லது என்று நினைக்கிறேன். ஜாதி இந்துக்களையும் ஹரிஜனங்களையும் ஒன்றாக விட்டு, வீண் தொந்தரவு கொடுக்கக் கூடாது. அவர்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வழங்குவதற்கே ஜாதி இந்துக்கள் ஆட்சேபிக்கிறார்கள். மனைகள் கொடுக்கக் கூடாது என்று பல மகஜர்கள் கொடுக்கிறார்கள். எங்கேயாவது புறம்போக்கு நிலம் இருந்தால், நஞ்சையாக இருந்தாலும் அந்த நிலங்களை ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். மாயவரம் தாலுகாவில் கந்தமங்கலத்தில் 1954-ம் ஆண்டில் கொடுக்கப்பட்ட மனையில் இதுவரையில் வீடு கட்டப்படவில்லை. ஜாதி இந்துக்கள்

[திரு. பி. ஜயராஜ்] [26th March 1965]

வீடு கட்டமுடியாமல் தடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக அமைச்சர் அவர்களுக்கும், மத்திய சர்க்காருக்கும், தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆர்.டி.ஓவும் நேரில் வந்து விசாரணை செய்தார். ஆனால், இந்தப் பிரச்சனை இன்னும் தீர்த்தபாடிಲ್ಲ. இது சம்பந்தமாக மகஜர்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த மனைகளில் ஜாதி இந்துக்கள் வீடுகள் கட்டிக் கொண்டுவிட்டார்கள். பட்டா கொடுக்கப்படாவிட்டாலும், அவர்கள் அங்கே வீடுகள் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் அரசாங்கம் கவனித்து, ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த இலாகா ஹரிஜன நல இலாகாவாக இருக்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். ஹரிஜன நல இலாகா இல்லையென்றால், ஹரிஜனங்கள் முன்வருவதற்கு முடியாது. அரசியல் சட்டப்படி மத்திய சர்க்கார் அளவிலே 10, 15 ஆண்டு காலம் ஹரிஜனங்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும், சலுகைகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஆகவே இன்னும் 10, 20 ஆண்டுகளுக்கு இந்தச் சலுகைகளைக் கொடுத்துக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்கிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஹரிஜன நல இலாகா இல்லையென்று சொன்னால் ஹரிஜன சமுதாயம் முன்னேற முடியாது. அவர்களைக் கவனிப்பார் இல்லை என்று ஆகிவிடும். ஹரிஜன நல இலாகா இல்லாவிட்டால் அவர்களைக் கவனிக்க முடியாது, அவர்களைப் பற்றி சிந்தித்து அவர்களுக்கு நல்ல காரியங்கள் செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் படைத்தவர்கள் இருக்க முடியாது.

12-0-)
noon. * திரு. நா. ராஜாங்கம்: மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கடந்த ஆண்டு நான் இந்த மானியத்தின் பேரில் பேசும்போது, இதை ஹரிஜன நல இலாகா என்று சொல்லுவதை விட்டு, ஏழைகள் நல இலாகா என்று சொல்ல வேண்டும் என்று வலியுறுத்திச் சொன்னேன். ஹரிஜன நல இலாகா என்று சொல்வதாக இருந்ததால்தான் தன்னுடைய பிரச்சினைகளைக் கவனிக்க என்று ஒரு துறை இருக்கிறது என்று இருக்கும் என்று சில கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். ஹரிஜன நல இலாகா என்று இருந்ததால்தான் சலுகைகள் கிடைக்கும், அனுதாபம் இருக்கும் என்று சொன்னால், ஏழைகள் என்றால் அனுதாபம் காட்ட மாட்டார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பது அவசியம். இந்த நாட்டிலே இப்பொழுது ஹரிஜனங்களை அவமதிப்பதோ அல்லது தொந்தரவு செய்வதோ கிடையாது, அன்றைக்கு ஒரு சூழ்நிலை நாட்டில் இருந்தது. அதைக் கொண்டு ஹரிஜனங்கள் முன்னேற வேண்டும், அவர்கள் நல்வாழ்வு வாழ வேண்டும், பொருளாதாரத்தில் முன்னேற வேண்டும் என்று இருந்தது. அப்படிப் பட்ட சூழ்நிலை இன்றைக்குத் தேவையில்லை என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. ஆகவே, அடுத்த ஆண்டு ஹரிஜன நல இலாகா என்பதை மாற்றி, ஏழைகள் நலத் துறை என்று மானியக் கோரிக்கை வரவேண்டும் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படி உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

26th March 1965] [திரு. நா. ராஜாங்கம்]

எதற்கெடுத்தாலும் அன்னிய ஆட்சி, அன்னிய ஆட்சி என்று சொல்லக் கூடாது என்று சில கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் இந்த ஹரிஜன நல இலாகா என்பதே அவர்கள் காலத்தில் ஏற்பட்டதுதான். நாம்தான் இந்த இலாகாவை இப்பொழுது ஏற்படுத்தி விட்டோம் என்பதல்ல. தீண்டாமை ஒழிப்பை நாம்தான் கொண்டு வந்தோம் என்று சிலர் இப்பொழுது நினைக்கிறார்கள். ஆனால், தீண்டாமை ஒழிப்புக்கு ஆங்கிலேயர்கள் நடவடிக்கைகள் எடுத்திருப்பார்கள். ஆனால், அன்றைக்கு நாட்டின் துரோகிகள் அப்படி அதை ஒழிக்கக் கூடாது என்று நினைத்ததால் தான் அவர்களால் தீண்டாமையை ஒழிக்க முடியவில்லை. அவர்கள் மதத்திலும், ஜாதியிலும் தலையிடக் கூடாது என்று அவர்களுடன் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டு விட்டதன் காரணமாக அவர்களால் ஒழிக்க முடியவில்லை. அவர்கள் செய்ய வேண்டும் என்று முற்பட்டிருந்தால் செய்திருக்க முடியும்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் யாரோ உடன்படிக்கை செய்து கொண்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் யார்? என்று சொல்லுமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. நா. ராஜாங்கம்: எஸ். சொல்லுகிறேன். விக்டோரியா மகாராணி காலத்தில், விக்டோரியா சாஸனத்தில், அப்படிச் செய்து கொண்டு இருந்தார்கள். அப்பொழுது இருந்த மகா ராஜாக்களும், சிற்றரசர்களும், அவர்களிடம், நீங்கள் ஆள்வதாக இருந்தால், நாங்கள் சொல்லுகிறபடி, பிரிட்டிஷார் ஜாதி, மதம் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களில் தலையிடக் கூடாது என்று உடன்படிக்கை செய்து கொண்டார்கள். ஆகையினால், அவர்கள் மதத்தில் தலையிட முடியவில்லை. ஆகவே அவர்களால் தீண்டாமையை ஒழிக்க முடியவில்லை. ஆனால், தீண்டாமையை உருவாக்கினது யார்? இந்த நாட்டு மக்கள் தானே அதை உருவாக்கினார்கள். உயர்ந்த ஜாதியில், உயர்ந்த ரகத்தில், உயர்ந்த மட்டத்தில் இருந்தவர்கள் அன்றைக்குச் செய்தார்கள். அந்தப் பாவத்தை இன்றைக்குக் கழிக்கிறார்கள். மக்களில் 20 சத விகிதம் இருக்கும் பெரும் மக்களுக்கு இப்பொழுது ஒதுக்கியிருக்கும் தொகை மிக மிகக் குறைவு. குறைந்த பட்சம் இருப்பதில் ஒரு பங்கு ரெவினியூ வையாவது ஒதுக்க வேண்டும். அப்படி அதிகத் தொகையை ஒதுக்கி அவர்களுக்கு வேண்டியவற்றைச் செய்ய வேண்டும். யார் இந்தக் காரியத்தைச் செய்தார்களோ, அவர்கள்தான் இன்றைக்கு அதற்கு கொடுக்க வேண்டும். திருட்டுச் சொத்தைத் திருப்பிக் கொடுப்பது போல, அன்றைக்கு அவர்களுக்கு எந்த நன்மையையும் இல்லாமல் செய்தவர்கள், அபகரித்தவர்கள் இன்றைக்குக் கொடுக்க வேண்டும். மதுரைக் கோவிலை ஹரிஜனங்களுக்குத் திறந்து வைத்த போது, ராஜாஜி அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்? "இந்து சாஸ்திரங்கள், உபநிஷதங்கள், கோவில்கள் எல்லாம் ஹரிஜனங்களுக்குத்தான் ஏற்பட்டன. நீங்கள் இவ்வளவு நாட்களாக அனுபவித்து வந்தீர்கள். இப்பொழுது கோவிலைத் திறந்து விடுகிறீர்கள் என்றால், அது தர்மத்திற்கு அல்ல. நீங்கள் இவ்வளவு

[திரு. நா. ராஜாங்கம்] [26th March 1965]

நாளாகத் திருடி வைத்திருந்தீர்கள். அதை இப்பொழுது திருப்பிக் கொடுக்கிறீர்கள். ஆகவே, நீங்கள் உங்கள் பாவத்தைக் கழிக்கிறீர்கள், அவ்வளவுதான்” என்று மதுரைக் கோவிலை திறந்து வைத்தபோது பேசியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அப்படித் தாழ்த்தப் பட்ட மக்களை ஒதுக்கி வைத்ததற்காக இப்பொழுது அந்தப் பாவத்தைக் கழிக்கிறீர்கள். எண்ணம் சுத்தமாக இருக்க வேண்டும்.

கனம் சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் பாவத்தைக் கழிக்கிறீர்கள், கழிக்கிறீர்கள்’ என்று யாரைப் பற்றி சொல்லுகிறார்கள்?

திரு. நா. ராஜாங்கம் : அன்றைக்கு ஹரிஜன மக்களைக் கொடுமைப்படுத்திய, இம்சைப்படுத்திய உயர்ஜாதி மக்களைச் சொல்லுகிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : அப்படித் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. நா. ராஜாங்கம் : ஆகவே, அந்த மக்களுக்கு எல்லா வசதிகளையும், நன்மைகளையும் மனப்பூர்வமாகச் செய்யவேண்டும். இன்னும் ஹரிஜன மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய பல காரியங்கள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது மனை கட்டிக் கொடுப்பதை புதிதாகச் செய்கிறோம் என்கிறோம். மனை வழங்குவது ஆங்கிலேயர்கள் காலத்தில்கூட இருந்தது. இன்றைக்கு புதிதாக அவர்களுக்கு, மாடு வாங்கிக் கொடுப்பது, கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுப்பது, பாசன வசதி செய்து கொடுப்பது போன்ற பணிகளை நமது சர்க்கார் நல்ல முறையிலே செய்து வருகிறார்கள். தாலுகா அளவில் 12 கிணறுகள் என்று இன்றைக்குச் செய்து கொடுக்கிறார்கள். அங்கே கிட்டத்தட்ட 300 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. வசதி உள்ள கிராமங்கள் அந்தக் கிணறுகளை எடுத்துக் கொண்டுவிடுகிறார்கள். மற்றவர்களுக்கு இல்லாமல் போய் விடுகிறது. அப்படியில்லாமல் எல்லோருக்கும் பாசன வசதிக்குக் கிணறு கொடுப்பதில் தராளமாக இருக்க வேண்டும். அதே போல, உழவு மாடுகள் கொடுப்பதில், சேரிக்கு ஐந்து ஷோடி மாடுகள் என்று நிதி உதவி செய்யவேண்டும்.

12-16
P.M.

* **திரு. ஏ.டி. ஏ. பி. செளந்தரவேல் :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றையதினம் சபைமுன் இருக்கும் ஹரிஜன நலத் துறை மானியத்தின் மீது இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது இந்த இலாகாவில் கொடுத்திருக்கும் மானியம் மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. ஹரிஜனங்களை எவ்வளவு நல்ல முறையிலே உயர்த்த வேண்டுமோ, அதற்கு ஏற்ப அந்த அளவிலே மானியக் கோரிக்கை கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. ஹரிஜனங்களுக்குத் தனிக் கிணறும், தனி மயானமும் கொடுப்பதைக் கைவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது நம் நாட்டில் தீண்டாமை ஒழியவில்லை என்று ஒரு சிலர் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் உண்மையிலேயே தீண்டாமை கிட்டத்தட்ட 99 சத விகிதம் நல்ல முறையிலே ஒழிக்கப் பட்டுவிட்டது. நகரங்களை எடுத்துக் கொண்டால், ஹரிஜனங்கள் ஜாதி இந்துக்கள் என்கிற பிரச்சினை அங்கே இல்லை. ஒரு சில கிராமங்களில் இருந்தாலும், அதுவும் மிகக் குறைவுதான், ஆகவே, ஹரிஜனங்களுக்குத்

26th March 1965] [திரு. ஏடி. ஏ. பி. சௌந்தரவேல்]

தனிக் கிணறும், தனி மயானமும் அமைக்க வேண்டாம், அந்தத் தொகையை வேறு வகையில் செலவு செய்தால் உதவியாக இருக்கும்.

நகர சுத்தித் தொழிலாளர்களுக்கு, வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்கிற திட்டம் இந்தத் துறையில் வந்திருக்கிறது. நகர சுத்தித் தொழிலாளர்களுக்கு அவசியம் வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. மதுரை ஜில்லாவிலே, போடிநாயகனூர் நகர சபையைப் பொறுத்தவரை, நாலு ஆண்டு களுக்கு முன்பே, வீடு கட்டவேண்டும் என்று பல தடவைகள் எழுதியும், இடங்கள் கொடுக்கப்பட்டும், இன்னும் கட்டமுடியவில்லை. அதிலே சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மலை ஜாதியாருக்கு ரோடு போடவேண்டும். ஏன் தொகுதியில் அகமலை என்கிற மலை இருக்கிறது. அங்கே மலைவாசிகள் நிறைய இருக்கிறார்கள். அங்கே சர்க்கார் கவனம் செலுத்தி, அந்த மலை வாசிகளுக்கு . . . (கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா: தோட்டத் தொழிலாளிகளா?) தோட்டம் இல்லை. சாதாரண ஏழை மலை வாசிகள். அவர்களுக்கு ரோடு அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஹரிஜனங்களுக்குக் கட்டிக் கொடுக்கப்படும் வீடுகளை அவர்களால் பராமரிக்க முடியவில்லை. ஆகவே அவர்களுக்குப் பராமரிக்க வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதோடு 1,000 ரூபாய்க்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பதை, 2,000 ரூபாய் என்று உயர்த்தி ஒரு நல்ல வீடாகக் கட்டிக் கொடுக்க வசதி செய்தால், அவர்கள் அதைப் பராமரிக்க முடியும், அதைச் சுத்தமாக வைத்துக் கொள்ளவும் முடியும்.

ஒவ்வொரு இடத்தில் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கும் இடங்களில் ஹரிஜன ஹாஸ்டல்கள் நிறுவப் பட்டிருக்கின்றன. அந்த ஹாஸ்டல்களிலே பின் தங்கிய வகுப்பினரும் சேர்ந்து படிக்க ஒவ்வொரு ஹாஸ்டலுக்கும் ஒரு ஹாஸ்டல் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

எங்களுடைய பகுதி, போடிநாயகனூரில், மீனாட்சிபுரம் என்று இருக்கிறது. அங்கே 250 ஹரிஜன வீடுகள் இருக்கின்றன. அங்கே தீ விபத்து ஏற்பட்டு, பல வீடுகள் எரிந்து விட்டன. ஆகவே, அவர்களுக்குக் காலாகாலத்தில் தகரம் கொடுத்து வீடு கட்ட வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. ஓ. சீனிவாச ரெட்டியார்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அரிசன நல இலாகா மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூற நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

கிராமப் புறங்களில் அரிசனங்கள் வீடு கட்டிக்கொண்டு வசிப்பதற்கான வீட்டு மனைகள் இல்லாத பெருங்குறை இருக்கிறது. எந்த ஊருக்குச் சென்றாலும் வீட்டு மனை இல்லாத குறை தான்

[திரு. ஓ. சீனிவாச ரெட்டியார்] [26th March 1965]

சொல்கிறார்கள். பல இடங்களில் ஒரு சென்ட் நிலத்தில் மூன்று நான்கு பேர்கள் கூட வீடு கட்டிக் குடியிருக்கும் நிலையில் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இந்த நிலையைக் குறித்து ஜில்லா வெல்பேர் ஆபீசருக்கு மூன்று வருஷங்களாக எழுதியும் இதுவரை ஒரு தகவலும் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, அரிசன மக்களுக்கு வீட்டு மனை வழங்குவதற்கான ஏற்பாட்டை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சில இடங்களில் அரிசனக் காலனிக்கும், ஊருக்கும் இடையே ரோடுகள் இல்லாமல் பட்டா நிலத்தில் வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. பட்டாதாரர் தகராறு செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, அரிசன நல இலாகாவின் அரிசனக் காலனிக்கும் ஊருக்கும் இடையே ரோடு போடுவதற்கு வேண்டிய நிலத்தை மட்டும் வாங்கிக் கொடுத்துவிட்டால், பஞ்சாயத்து யூனியனிலே அந்த ரோடைப் போட்டுக் கொடுத்து விட முடியும். ஆக, ரோடு போடுவதற்கான நிலத்தை வாங்கிக் கொடுக்க ஆவன செய்யுமாறு அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

அடுத்து மின்சார வசதியை எடுத்துக் கொண்டால், சில அரிசனக் காலனிக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் சில காலனிகளுக்குச் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. அரிசனங்கள் வசிக்கக்கூடிய இடங்களுக்கு மின்சார விட தரிப்பை அரிசன நல இலாகாவின் செய்து கொடுத்து விட்டால் பராமரிக்கும் பொறுப்பை அந்தந்தப் பஞ்சாயத்துக்கள் எடுத்துக் கொள்ளலாம். அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

300 ஜனத்தொகைக்கு மேற்பட்ட, அரிசனக் காலனிக்கு அரிசன நல இலாக்கா மூலமாக ரேடியோ வாங்கிக் கொடுத்து விட்டால், பராமரிக்கும் பொறுப்பைப் பஞ்சாயத்து எடுத்துக் கொள்ளும். சில பஞ்சாயத்துக்களில் ரேடியோ வாங்கி வைத்துக் கொள்வதற்கான நிதி வசதி போதுமானதாக இல்லாததால், அவர்களே ரேடியோ வாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே நான் அரிசன நல இலாகாவின் ரேடியோ வாங்கி வழங்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

பாசனத்திற்கான கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுக்கிறோம். அதை விவசாயிகள் நல்ல முறையில் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். கபிலை வைத்துத் தண்ணீர் இறைப்பதற்கு வேண்டிய மாடுகளை வைத்துக் கொள்வதற்கு விவசாயிகளுக்கு வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. கபிலை ஓட்டுவதற்கும், விவசாய வேலை செய்வதற்கும் தனித்தனியாக மாடுகள் வாங்கி வைத்துக் கொள்ளக்கூடிய நிலையில் சாதாரண அரிசன விவசாயிகள் இல்லை. அதனால், மின்சார மோட்டார் பம்பு செட் வைத்துக் கொடுத்து பத்து ஆண்டுத் தவணையில் கடன் தொகையை வசூலித்துக் கொள்ளும் ஏற்பாட்டைச் செய்வது நலமாக இருக்கும். இதன் மூலம் அவர்கள் விவசாயம் செய்வதற்குச் சௌகரியமாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

26th March 1965] [திரு. ஓ. சீனிவாச ரெட்டியார்]

என்னுடைய தொகுதியில் ஆலஞ்சேரி காலனி நல்ல முறையில் கட்டப்பட்டு அமைச்சர் அவர்களால் திறக்கப்பட்டது. அது தரிசுப் புறம்போக்கில் கட்டப்பட்டு, காலனியும் திறந்து வைக்கப் பட்டுவிட்டது. ஆனால், நிலம் ஜாரி செய்து பிரித்துக் கொடுக்கப் படவில்லை. தாசில்தார் ஆபீசில் சொன்னாலும் கவனிக்கவில்லை. அரிசன நல அதிகாரி அலுவலகத்தில் சொன்னாலும் கவனிக்கவில்லை. நிலத்தை ஜாரி செய்து பிரித்துக் கொடுக்கும் பொறுப்பு ரெவினியூ இலாகாவைச் சேர்ந்திருந்தாலும், அரிசன நல இலாகாவைச் சேர்ந்திருந்தாலும், எந்த இலாகாவாவது அதைக் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. ஏ. கூ. காரியப்ப கவுண்டர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் கோரிக்கையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

அரிசனங்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்கு நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்வதில் மிகவும் கஷ்டம் இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியாகிய நம்பியூர் தொகுதியில் கீழ் பவானி வாய்க்காலுக்குக் கீழ் உள்ள இடத்தில் நிலம் உரம்பினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வாய்க்கால் ஆரம்பித்து சுமார் பத்து வருஷம் ஆகிறது. அந்தப் பகுதியில் அரிசனங்களுக்கு நிலம் இன்னும் ஒதுக்கிக் கொடுக்கப் படவில்லை. இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு என்னுடைய கடத்தூர் கிராமத்தில் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யும்படி சிபார்சு செய்து கவர்ன்மெண்டுக்கு வந்தும் இன்னும் முடிவு பெறவில்லை. கவர்ன்மெண்டிலிருந்து கவர்ன்மென்ட் அச்சாபீசுக்கு 4 (1) (ஏ) நோடிபிகேஷன் போடுவதற்கு அனுப்பி ஒரு வருஷம் ஆகியும் இன்னும் நோடிபிகேஷன் கெஜட்டில் வரவில்லை.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

இதேபோல் உக்கிரம், உத்தண்டியூர் கிராமங்களிலும் உரம்பால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நிலம் இன்னும் ஆர்ஜிதம் செய்யப்படவில்லை. அதனால் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கோவை ஜில்லாவில் கோவை கிழக்குப் பிரிவு என்று இருக்கிறது. அதில் நான்கு தாலுக்காக்கள் இருக்கின்றன. அதில் ஒரே இடத்தில் ஈரோட்டில் டெவலப்மென்ட் தாசில்தார், ரீஹாபிலிடேஷன் தாசில்தார், அரிஜனத் தாசில்தார் என்று இருக்கிறார்கள். இப்படி இருப்பதை ஒவ்வொரு தாலுகாவிற்கும் தனியாக ஒரு தாசில்தார் போட்டு, இந்த மூன்று இலாகா செய்யும் காரியங்களையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து அவரிடத்திலே கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். அதே போல், ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டரும் ஒவ்வொரு தாலுகாவிற்கும் போடப்பட்டுருக்கிறார். உரம்பால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு இடங்களை அக்வயர் செய்வதற்கு இலாகா வேறு இருக்கிறது. அரிசனங்களுக்கு அதனால் வேலை சீக்கிரமாக நடப்பதில்லை. ஜில்லா அரிசன நல இலாகாவினரே உரம்பால் பாதிக்கப்பட்ட அரிசனங்களுக்கும் சேர்த்து காரியங்களைச் செய்தால்,

[திரு. ஏ. கூ. காளியப்ப கவுண்டர்] [26th March 1965]

கூடிய சீக்கிரம் வேலை நடைபெறும் என்று நான் நினைக்கிறேன். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரிசனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்திருந்தாலும் அவை மிகவும் பழுதுபட்டிருக்கின்றன. சில அரிசனங்களிடமிருந்து வெட்டி வேலை வாங்கிக் கொண்டு, லோனும் வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். அதனால் அரிசனங்கள் சரியாக லோனைக் கட்ட முடியாமல் மிகவும் தவிக்கிறார்கள். அதனால், இதுவரைக்கும் அரிசனங்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்காகக் கொடுத்த லோனை write off செய்து விடும்படி நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது தாளவாடி போன்ற மலைப் பிரதேசங்களில் மலை வாசிகள் அவரவர் ஊர்களுக்குப் போவதற்கான தடம் காட்டிலாகாவைச் சேர்ந்ததாக இருக்கிறது. பஞ்சாயத்தோ, பஞ்சாயத்து யூனியனோ ரோடு போட முடிவதில்லை. அதனால், அந்தத் தடங்களையெல்லாம் காட்டிலாகாவிலிருந்து பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு ஒப்படைத்து ரோடு அமைத்துக் கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கும் விஷயத்தில், வேளாளர் என்ற வகுப்பில் பல பிரிவுகள் இருந்தாலும், தொழு வேளாளர் என்ற பிரிவினருக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கிடைக்கிறது. அதே போல் முதலியார் என்ற வகுப்பில் பல பிரிவுகள் இருந்து, அதில் ஒருசிலருக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கிறார்கள். பிற்பட்டவர்கள் என்று இப்படிப்பட்ட உயர் வகுப்புகளிலும் இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட வகுப்பினர்களில், பிற்பட்டவர்கள் என்று சொல்லி ஸ்காலர்ஷிப்பை முற்பட்டவர்களும் வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். இதனால், உண்மையிலேயே அரிசனங்களாகவும், பிற்பட்ட வகுப்பினராகவும் இருப்பவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆக, குறிப்பிட்ட வருமானத்திற்குக் குறைவானவர்களுக்குத்தான் இத்தகைய பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கான ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கவேண்டும் என்று நிர்ணயம் செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒருவர் உத்தியோகத்தில் சேரவேண்டுமென்றால் அந்தத் தொகுதி எம்.எல்.ஏ. இடம் சர்ட்டிபிகேட் வாங்கி விடுகிறார்கள். அதே மாதிரி, பின்தங்கிய வகுப்பினர் என்பதற்கு எம்.எல்.ஏ. இடம் சர்ட்டிபிகேட் வாங்கினால் போதும் என்று ஏற்பாடு செய்வது நலம். அவ்வாறு செய்யவேண்டும் என்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரிசனங்கள் தங்களுடைய வீடுகளுக்குப் போக ரோடு வசதி இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்த தடத்தை அகவையர் செய்யவேண்டும் என்றால், அந்த அதிகாரம் ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசருக்குத்தான் இருக்கிறது. அந்த அதிகாரத்தையும் அரிசன நல இலாகா அதிகாரிக்குக் கொடுத்தால் சௌகரியமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்து என் உரையை முடிக்கிறேன்.

26th March 1965]

திரு. கோ. சி. மணி : தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் அரிசன நலத்துறைக்காக கோரப்பட்டுள்ள மானியக் கோரிக்கையின் மீது எங்கள் தரப்பில் தரப்பட்டிருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த இலாகா தேவையானதா, தேவையற்றதா, இது யாராலே கொண்டுவரப்பட்டது, யார் நிர்வகித்து வருகிறார்கள் என்பதைப் பற்றி எல்லாம் கவனிக்காமல் இந்த இலாகா நிறைவேற்றியுள்ள திட்டங்களையும், நிறைவேற்ற இருக்கிற திட்டங்களையும் நாம் ஆழ்ந்து கவனிக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். குடி இருப்புக்கு அரிசனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வழங்குவது, இணைப்புச் சாலைகளைப் போட்டுத் தருவது, அவர்கள் வசிக்கக் கூடிய பகுதியில் குடி தண்ணீர் வசதியைச் செய்வது தருவது, இன்னும் விளக்கு வசதிகள் ஏற்படுத்தித் தருவது, மயானத்திற்கு ரோடு அமைத்துத் தருவது அவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு படிப்புக்கு உபகாரச் சம்பளம் வழங்குவது ஆகிய பல காரியங்களில் இந்த இலாகா ஈடுபடுகின்ற தன்மையை எடுத்துக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தன் உரையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் நடத்திருக்கிற வேலைகளை நாம் எண்ணிப் பார்க்கிறபோது, நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள திட்டங்களை ஆராய்ந்து பார்க்கிறபோது 10 சதவீதம் கூட நாம் வெற்றி பெற்றிருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. அதற்கு மிக மிக முக்கியமான காரணம் ஒதுக்கித் தருகிற பணம் மிகக் குறைவு. அந்த இலாகாவில் பணி புரிகிற அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கை, அவர்களுக்குத் துணை புரிகிற அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கை மிக மிகக் குறைவு, என்பதைக் கண்டு கொள்ளலாம். குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால் கும்பகோணம், மாயூரம், சீர்காழி ஆகிய மூன்று தாலுகாக்களுக்கும் ஒரு தாசில் தார்தான், ஒரு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்தான் இருக்கிறார்கள். இரண்டு மாதத்திற்கு முன்னால் கும்பகோணத்திற்கு ஒரு தனித் தாசில்தார் நியமனம் செய்யப்படப் போவதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அது எந்த அளவில் இருக்கிறது என்று புரியவில்லை. அலுவலர்களை அதிகமாக நியமித்தாலன்றி நில ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுக்கும் திட்டம் பலனுள்ள வகையில் செயல்பட வழியில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதுவரையிலும் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் மனைக்கட்டு வழங்கவேண்டும் என்று கோரி வந்த மனுக்கள் எத்தனை குடிதண்ணீர்க் கிணறுகள் வேண்டுமென்று கோரி வந்த மகஜர்கள் எத்தனை என்பதை எல்லாம் கணக்கெடுத்துப் பார்த்து, அவைகளில் எத்தனை நிறைவேற்றப்பட்டு இருக்கின்றன. இன்னும் எவ்வளவு நிறைவேற்றப்பட இருக்கிறது என்பதை நிர்ணயித்துக்கொண்டு அதிக அதிகாரிகளைப் போட எவ்வளவு அவைகளை நிறைவேற்ற நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக அரிசன மக்கள் வாழக் கூடிய பகுதியில் இருந்து, மயானத்திற்குப் போவதற்கு இணைப்புச் சாலை இல்லாத பணியிடங்கள் இருக்கின்றன, அதனால் ஏற்படுகிற கலவரங்களையும் நாம் அறிவோம். சென்ற ஆண்டில்கூட இந்த மன்றத்தில் குறிப்பிட்டேன். என்னுடைய தொகுதியில் கதிராமங்கலம்

[திரு. கோ. சி. மணி] [26th March 1965]

பக்கத்தில் மயானத்திற்கு பிணத்தை எடுத்துக்கொண்டு போகும் போது ஏற்பட்ட தகராறு பெரிய கலவரமாகி, மூன்று நாட்கள் அங்கேயே டி.எஸ்.பி. அவர்கள் முகாம் போட்டிருந்தார்கள். மூன்றுநாட்கள் பிணம் எரிக்கப்படாமல் அழுகிக் கொண்டு கிடந்து முடிவில் அந்த இடமும் இல்லாது, இந்த இடமும் இல்லாது நடுவில் ஓரிடத்தில் கொளுத்த வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அது இன்னமும் சரியாகத் தீர்ந்தபாடிಲ್ಲ. வேறு விதமாக அந்த வழக்கு—கிரிமினல் குற்றமாக நீதிமன்றத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு அதில் சம்பந்தப்பட்ட அரிசனங்களுக்கு தலா 50 ரூபாய் அபராதம் விதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது அதேபோல கும்பகோணம் தாலுகாவில் பறட்டை என்ற ஊரில் மயானத் திற்குச் செல்லும் பாதை சம்பந்தமான தகராறு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பாதை வேண்டும் என்பதற்காக ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டும், கல்லுபோட்டு, கட்டி முயற்சி எடுக்கப்பட்டும் இன்னும் அது சம்பந்தப்பட்ட பேப்பர்கள் எங்கே இருக்கின்றன என்றே தெரியவில்லை. வேலை பூர்த்திபெறாமல் இருக்கிறது. சம்பந்தில் போய்க் கேட்டபோது, கும்பகோணத்திற்கு தனித் தாழில்தார் போட இருக்கிறார்கள். இனி அவர்களிடத்தில் போய்த்தான் கேட்க வேண்டும். இந்த பைபர்கேஷன் காரணமாக எங்கு இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அதையும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பார்த்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து டெபுடி கிராம சேவக்குகள் பற்றிச் சொன்னார்கள். 97 பேர்கள் தான் இன்றைக்கு இருக்கிறார்கள் என்றும், அதுவும் அவர்கள் மார்ச் 31 ஆம் தேதியில் இருந்து வேலையில் இருந்து நீக்கப்படப்போவதாகவும் தெரிவித்தார்கள். இந்த அமைச்சர் அவர்களேதான் முன்பு அவர்களை நியமித்தார்கள். எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி பாஸ் செய்தவர்கள், பைல் ஆவார்கள், வேறு வேலையில் இருந்து கிராம சேவக் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக வந்தவர்கள் ஆகிய இவர்களுடைய எண்ணிக்கையும் மிகக் குறைவு. இன்றைக்கு வேலை இல்லை என்பதாக இவர்களை வீட்டிற்கு அனுப்புவதற்குப் பதிலாக இப்படிப்பட்டவர்களை வேறு இலாகாவிற்கு மாற்றி யாவது அவர்களுக்கு நல்ல பரிகாரத்தைத் தேடித்தரவேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(மணியடிக்கப்பட்டது)

* SRI S. NANJUNDA ROW : Mr. Deputy Speaker, Sir, our country is wedded to the concept of creating a casteless and classless society. To-day's demand for the grant of Rs. 4,83,74,300 is intended for a very good cause. But, when we consider the problems facing us and this Department, the question arises whether money alone is going to achieve the removal of untouchability. When we think of that problem, I consider that the Government should not be held responsible for any of the shortcomings of this Department. It is not money alone that is going to achieve the result. The mental change of the forward classes of Hindus is very much essential. Unless the forward classes change their mind, removal of untouchability will not be a reality in this land.

26th March 1965] [Sri S. Nanjunda Row]

Gandhiji, when he started his freedom movement, gave the philosophy of Sarvodaya. He brought in the teachings of "Unto This Last" written by Ruskin. He said that the good of the individual is contained in the good of all, that a lawyer's work has the same value as the barber's or a cobbler's inasmuch as all have the same right of earning their livelihood from their work and that a life of labour, i.e., the life of the tiller of the soil and the handicraftsman is the life worth living. According to this philosophy, a lawyer's work or a cobbler's work should be followed in the same way. If anybody says such a thing, nobody will even pay heed to this, and the establishment of Sarvodaya order or a social order is not going to be in the vicinity.

Then I wish to state that every pie that has been asked for under this Demand is being spent well. No amount is being wasted. The amount is mostly spent on education, housing, drinking water supply and many other useful amenities for the welfare of the Harijans. So far as education is concerned, I have nothing to say except to point out that only about 22,000 students are being educated in the Government hostels. There are lakhs of students who deserve accommodation in the hostels. I wish to plead strongly that hostel accommodation should be provided even for elementary school children belonging to the Harijan community.

With regard to drinking water-supply, everybody knows—the House knows and the country knows—that we cannot even find a single village where both the caste Hindus and the Harijans take water from the same well. This is a challenge which the country, as a whole, should accept and unless there is co-existence and there is tolerance, removal of untouchability will not take place. With regard to the removal of untouchability, I have a suggestion to make. It has been mentioned so often that eating of dead animals should be banned and that then only a sense of equality can be achieved so far as the villages are concerned. I wish to say another thing. So, far as the rural life is concerned, untouchability cannot be easily removed. Only in urban and industrial localities, the atmosphere of untouchability can be easily forgotten. I would suggest that all Harijan youths and youngmen should be given more and more technical education and they should come away to towns so that untouchability could be removed. We know under what conditions we are tackling the problem of removal of untouchability. Even in America, the Civil Rights Programme is going on and two eminent men Dr. Martin Luther King and Mr. Ralph Bunche led the procession of the Civil Rights marchers last week. It has appeared in the Press. They also say that the cause of America is the cause of the world. It is stated "The outpouring of participants from every section of the nation was compared by Dr. King to the famous Dandi march of Mahatma Gandhi". I am pointing this out to show that even in America they believe in Gandhian methods, but we forget Gandhian methods. When untouchability is discussed here, nobody remembers Gandhi and everybody talks of so many other things.

[Sri S. Nanjunda Row] [26th March 1965]

12-30 p.m. Sir, I want to refer to one more important point before concluding my speech. In that connection, I also want to make a request. It may be that the Brahmins may have forgotten the Vedas. Also, it may be that the Upper Caste people may have forgotten Hinduism. But, let not the Harijans forget Mahatma Gandhi. They must remember that it was only the Gandhian method which served as a non-violent solution to the problem of removal of untouchability.

In this connection, I wish to refer to another aspect also. So far as the Harijans are concerned, I feel that it is not merely elementary education or secondary education that is going to remove untouchability or that is going to solve this difficult problem of removal of untouchability. In my view, the Harijans should be given adequate opportunities to study Sanskrit. Nowadays, in the materialistic society, we find that even the Brahmins and the high caste people are slowly forgetting our Vedas. Some of them are forgetting our religion also. This factor must be taken note of. Our Harijan friends should kindly realise the fact that it is because of the great effort of Mahatma Gandhi and it is because of their following the Gandhian methods, they have come to their present status. So, they should not forget Gandhiji. They should not forget our religion. They should be given ample opportunities for the study of Sanskrit. They should also be given opportunities for studying our Vedas.....(The time bell was rung).

Sir, I may be given one or two minutes more.

MR. DEPUTY SPEAKER: I am sorry. It is not possible.

* திரு. சி. சிவசுப்பிரமணியன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய ஹரிஜன நல இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்து இருக்கக்கூடிய இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன். நான் இங்கு நிற்பது நம்முடைய உலகத் தந்தை மகாத்மா காந்தியடிகள் கொடுத்த திட்டத்தின் காரணமாகத்தான். காந்தியடிகள் திட்டம் கொடுக்கவில்லையென்று சொன்னால், இந்த இலாகாவே அமைந்திருக்காது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இங்கு பலர் பேசினார்கள், இந்த இலாகா தேவையில்லை என்று கூறினார்கள். ஜாதி இந்துவைச் சேர்ந்தவர்கள் பலர் இந்த இலாகா தேவையில்லை என்று சொன்னார்கள் என்றால் உண்மையிலேயே அவர்கள் பொறுமையுள்ளவர்களாக இருக்கலாம், காரணம் இந்த இலாகா மூலம் அரசாங்கம் ஹரிஜன மக்களுக்கு அதிக சலுகை செய்கிறது என்பதுதான். ஆனால், ஆதி திராவிட சமுதாயத்திலே பிறந்தவர்களாக இருக்கக்கூடியவர்கள் உண்மையிலேயே அப்படிச் சொன்னால் அதற்காக என்னுடைய வருத்தத்தை நான் உதவி சபாநாயகர் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்கள் ஒன்றை நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும். அவர்கள் எந்த அடிப்படையிலே (ரிசர்வ்ட் சீட்) இந்த சட்ட சபைக்கு அங்கத்தினர்களாக வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை மறந்துவிடுகிறார்கள். காந்தியடிகளும், காங்கிரஸ் அரசாங்கமும்

26th March 1965] [திரு. சி. சிவசுப்பிரமணியன்]

இல்லையென்று சொன்னால் நிச்சயமாக நம்முடைய சமுதாயம் வளர்ச்சி அடைந்திருக்காது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எனக்கு இப்பொழுது வயது 49. நான் அந்தக் காலத்தில் படித்த நிலைமை என்ன என்பதைச் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். நான் படிக்கும்பொழுது, பள்ளிக்கூடத்திலே படிக்க வில்லை. ஜன்னலிலே படித்தேன். அதாவது ஆசிரியர் உள்ளே சொல்லிக்கொடுத்துக்கொண்டு இருப்பார். நான் வெளியிலே ஜன்னலுக்கருகே உட்கார்ந்து கொண்டு படிப்பேன். ஆகவே, அந்தக் காலத்தில் எப்படிப் படித்தேன் என்பதை பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். ஆனால் இன்றைக்கு நம்முடைய பிள்ளைகள் எப்படிப் படிக்கிறார்கள் என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே, இந்த இலாகாவை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கூறினால் அதற்காக நான் மிகவும் வருத்தமடைகிறேன். இந்த இலாகாவை எடுத்து விட்டால் இந்தச் சமுதாயம் வாழுமா? நல்லாழ்வு கிடைக்குமா? வாழ வழி இருக்குமா என்பதையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த இலாகா இல்லையென்று சொன்னால் என்னைப் போன்ற ஊழியர்கள் நாட்டில் நடமாட முடியுமா? என்னைப் போன்ற ஊழியர்கள் இந்தச் சட்டசபைக்கு, ஏன் பஞ்சாயத்துப் போர்டுக்குக்கூட வாழமுடியுமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் இந்த இலாகாவை நடத்தி வருகிறார்கள். பல எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் வெளியில் பேசி இருக்கிறார்கள். தமிழக அரசாங்கத்திலே ஒரு அரிஜன், கக்கன் அமைச்சராக இருக்கும்பொழுது நாங்கள் ஏன் இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்குப் பேசி இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களில் ஒரு சிலர் இங்கு அரிஜனங்களுக்குப் பரிந்து பேசுவது போலப் பேசுகிறார்கள். ஆகவே, அதை அமைச்சர் அவர்கள் மனதில் வைத்துக்கொண்டு எவ்வளவு அதிகமாகப் பணம் கொடுக்க முடியுமோ, அந்த அளவுக்கு கோடிகோடியாக ஒதுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது ஒதுக்கியிருப்பது போதாது. எங்களுடைய அமைச்சர் அவர்கள் எங்களுடைய சமுதாயத்திலே பிறந்தவர்கள். ஆகையால் இந்த இலாகாவை அவர்கள் நடத்தி வருவதால் நிச்சயமாக அதிகமான பணத்தை ஒதுக்குவார் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது. இன்னும் நாங்கள் அரசியலிலே உயரவில்லை, பொருளாதாரத்திலே உயரவில்லை, கல்வியிலே உயரவில்லை, எல்லாவற்றிலும் உயரவேண்டுமானால் இன்னும் அதிகமான அளவில் பணத்தை ஒதுக்க வேண்டும். ஆகவே, இந்த இலாகாவும் அதிக நாட்கள் இருக்க வேண்டும். ஹரிஜன சமூகம் நல்ல வளர்ச்சியை அரசியல் பொருளாதாரம் கல்வித் துறையிலே எப்பொழுது பெறுகின்றதோ அந்த நாள் வரை இருக்கவேண்டுமென்று நான் உதவி சபாநாயகர் மூலமாக அரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக லீகைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். லீக்கின் சார்பிலே பிரச்சாரம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். லீக் என்று ஒன்று இருந்தால்தான் ஹரிஜன மக்களுக்கு நல்ல சேவை செய்வதற்கு வழி ஏற்படும். ஆகவே லீக்கின் மூலமாக அரசாங்கத்தின் திட்டத்தை மக்களுக்கெல்லாம் எடுத்துக் கூறுவதற்கு லீக்கினால் தான் முடியும்.

[திரு. சி. சிவசுப்பிரமணியன்] [26th March 1965]

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் சிதம்பரத்தில் நத்தனூர் உயர்தர பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அங்கு ஏராளமான பணத்தை சர்க்கார் போட்டு அது நல்ல முறையில் நடைபெற்று வருகிறது. அதற்கு சென்னையில் இருக்கக்கூடிய MC. ராஜா ஹாஸ்டலில் டிட்டி தாசில்தார் கிரேடிட் ட்யூட்டர்-கம்-வார்டனாக போட்டிருப்பதைப் போல் சிதம்பரம் அரசாங்க நத்தனூர் உயர்தர பள்ளி ஹாஸ்டல்களுக்கு பி.இடி. படித்தவர்களை டெபுடி தாசில்தார் கிரேடிடே ட்யூட்டர்-கம்-வார்டனாகப் போடவேண்டுமென்று நான் நம்முடைய அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ட்யூட்டர்-கம்-வார்டனுக்கு அதிக பவரும் கொடுக்க அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மணி அடிக்கப்பட்டது)

ஒரே ஒரு வார்த்தை. ஒவ்வொரு வருடமும் இந்த ஹரிஜன தினம் கொண்டாடுகிறோம். இந்த விழா தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் அதிகமாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. எங்கள் ஜில்லாவைச் சேர்ந்த கலெக்டர் அவர்கள் எங்களுடைய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர். அவர்கள் நிச்சயமாக இந்த ஹரிஜன தின கொண்டாட்டத்திலே கலந்துகொண்டு, அரசாங்கத்தினுடைய நல்ல திட்டங்களையெல்லாம் ஹரிஜன மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறி நல்ல முறையிலே திட்டத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள ஹரிஜன மக்களை ஊக்குவிக்கிறார் என்று கூறி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஆ. துரையாசன் : சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நடைபெறுகின்ற விவாதத்திலே என்னுடைய கட்சிக் காரர் கொடுத்து இருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைத் தங்கள் மூலம் அமைச்சரவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். இந்த ஹரிஜன நலத் துறை, கிராமங்களைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு கட்சிப் பிரச்சாரக்கூட்டமாகவே நடைபெற்று வருகிறது என்று இங்கு பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் அதை மறுத்தார்கள். ஆனாலும், இந்த மானியக் கோரிக்கையின் கொள்கை விளக்கப் புத்தகத்தில் அட்டையிலே அரிசன மக்களுக்கு நம்முடைய சர்க்கார் என்ன என்ன வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறது என்பதைப் படமாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே காளைமாட்டுச் சின்னமும் பொறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் தரலாம், மாடுகள் ஹரிஜனங்களுக்கு வாங்கிக் கொடுத்தோம் அதனால் அவைகளைப் போட்டிருக்கிறோமென்று. ஆனால் அவர்கள் ஏன் இரண்டு மாடுகளையும் காளை மாடுகளாகப் போடவேண்டும், அதில் ஒரு எருமை மாட்டையும் காளை மாட்டையும் போட்டிருக்கலாம். பசுமாடு போட்டிருக்கலாம், இரண்டையும் எருமை மாடுகளாகப் போட்டிருக்கலாம். ஆனால் இரண்டையும் காளை மாடுகளாகப் போட்டிருப்பதால் கட்சிப் பிரச்சாரத்திற்காகத்தான் இதைப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : காளை மாடு ஒன்று, எருமை மாடு ஒன்று என்று வாங்கிக் கொடுப்பதில்லை. இரண்டும் காளை மாடுகளாகத்தான் ஜோடியாக வாங்கிக் கொடுக்கிறோம். எருமை மாட்டிற்குப்

26th March 1965] [திரு. பூ. கக்கன்]

பதில் காளை மாட்டைப் போட்டால் நல்லது. ஆகவே, குற்றமுள்ள நெஞ்சு குறுகுறு என்றிருக்கும் என்பதுபோல், படத்தில் ஏதாவது தவறு சொல்லவேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. ஆ. துரையாசன் : இதைக் குறிப்பாகக் கட்சிப் பிரச்சாரத் திற்காகத்தான் போட்டார்கள் என்ற ஐயத்தின்பேரில் இதை எடுத்துக்காட்டுவதில் தவறில்லை என்று நினைக்கிறேன். இந்த ஹரிஜன நல இலாகா வேண்டுமா, வேண்டாமா என்ற சர்ச்சைகளுக்கு மத்தியிலே, பொதுவாக இந்த மானியத்திற்கு ஒதுக்கப் பட்ட தொகை போதாது என்று எல்லோருமே ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். ஆகவே, அந்தத் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகையை அதிகமாக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பின் தங்கிய வகுப்பினர் பட்டியலிலே, தமிழ் நாட்டிலே தஞ்சை, திருச்சி, இராமநாதபுரம் ஆகிய மாவட்டங்களிலே இருக்கின்ற வல்லம்பர் என்ற வகுப்பு சேர்க்கப்படாமலே இருந்து வருகிறது. அதனால் அவர்கள் எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் அடையமுடியாத சூழ்நிலை இருந்து வருகிறது. ஆகவே, அந்த வல்லம்பர் என்ற வகுப்பைப் பின்தங்கிய வகுப்பினரின் பட்டியலிலே சேர்க்கவேண்டுமென்று மத்திய அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்லவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தீண்டாமை இன்னும் கிராமப் புறங்களிலே ஒழிந்தபாடிಲ್ಲ. ஆகவே, இந்தத் தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டத்தைச் சற்றுக் கடுமையாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தீண்டாமை என்று யார் பேசினாலும், தீண்டத்தகாதவர் என்று யார் சொன்னாலும், அவர்களுக்குக் கடுங்காவல் தண்டனை விதிக்கவேண்டுமென்று செய்தால்தான் நாம் விரும்புகின்ற ஒரு நல்ல சமுதாயத்தை உருவாக்க முடியுமென்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். என்னுடைய வட்டாரத்தில், மீமிசல் அருகில் 48 வீடுகள் கட்டுவதற்கு 52,000 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டது. அந்த வீடுகளைக் கட்டிய நாளில் இருந்து யாருமே குடி வரவில்லை. அந்த வீடுகள் பாழடைந்து கிடக்கின்றன.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : அந்த வீடுகள் ஹரிஜன இலாகாவில் இருந்து கட்டப்பட்டவை அல்ல. அவை புயலால் பாதிக்கப்பட்ட போது கட்டப்பட்ட வீடுகள். இந்த மானியத்திலிருந்து அந்த வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. துரையாசன் : சமீபகாலமாக வீடுகள் கட்டித் தருவதற்காக ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கித் தருகிறார்கள். இந்த ரூபாய் போதாது என்பதை அரசாங்கம் சிந்திக்கவேண்டும். சாதாரண கூரை வீடு கட்டவேண்டுமென்று சொன்னால் கூட 500 ரூபாய்

[திரு. ஆ. துரையாசன்] [26th March 1965]

லிருந்து 700 ரூபாய் வரை செலவாகும். ஆகவே, இந்தத் தொகையை இரண்டாயிரம் ரூபாய் அளவுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடியிருப்பு மனைகளுக்காக நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்வதைப் பற்றி ஆராய பழைய மந்திரி பரமேஸ்வரன் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு கமிட்டி இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அந்தக் கமிட்டி எங்கே சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறது, என்ன அறிக்கைகளைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. எங்கள் பகுதிக்கு அந்தக் கமிட்டி இதுவரை வந்ததில்லை. அந்தக் கமிட்டி நல்ல முறையில் செயல்பட சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அறந்தாங்கி வட்டாரத்தைப் பொறுத்தவரை மேற்பனைக்காடு என்ற கிராமத்தில் பத்து ஏக்கர் புறம்போக்கு நிலத்தை ஹரிஜனங்கள் உழுது கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலத்தை அவர்களுக்கே கொடுக்க வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்து, அவர்களுக்குச் சாதகமாக போர்டு ஆப் ரெவின்யூவில் இருந்து கூட உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். கடந்த ஆறு மாதங்களுக்கு முன்பு நீர்ப்பிடிப்பு சம்பந்தமாக இருப்பதால் அதைக் கொடுப்பதற்கில்லையென்று பி.டபிள்யூ.டி.-ல் இருந்து உத்தரவு வந்திருக்கிறது. அந்த நிலத்தை அவர்களுக்குக் கொடுப்பதால் நீர்ப்பிடிப்புக்கு இடைஞ்சல் எதுவும் இல்லை. தென்னமாரி கிராமத்தில் 250 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அதிலே 20 ஏக்கர் நிலத்தைக் கேட்கிறார்கள். அந்த இடம் மாட்டு மந்தைக்குத் தேவை என்று சொல்லி கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். நிலம் அங்கு அதிகமாக இருக்கும்போது ஹரிஜனங்களுக்கு 20 ஏக்கர் நிலத்தைக் கொடுப்பதிலே ஒன்றும் குறைந்து விடாது. அவ்வாறு அதிகமாக நிலம் இருக்கும் பகுதியில் ஹரிஜனங்களுக்குக் கொஞ்சம் நிலத்தைக் கொடுக்க சட்டத்தில் சில மாறுதல்கள் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஹரிஜன நலத் துறை மானியத்தை வரவேற்று சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஹரிஜனங்களுக்கும், பிற்பட்டவர்களுக்கும் வாழ்க்கை வசதி செய்து கொடுப்பதற்காக திட்டமிட்டுப் பல வேலைகள் மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றன. விவசாயம் செய்பவர்களுக்கு நிலம் கொடுப்பதும், கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுப்பதும், மாடுகள் கொடுப்பதும், விவசாயக் கருவிகள் கொடுப்பதும் ஆகிய காரியங்களைச் செய்து வருகிறோம். தொழில் செய்பவர்களுக்குத் தொழிலுக்குரிய கருவிகள் வாங்கிக் கொடுக்கிறோம். கல்வித் துறையிலே பள்ளிக்கூடங்களை வைத்து, இலவச உணவு கொடுத்து உதவி செய்கிறோம். மேல் படிப்புக்குப் பொருள் உதவி செய்கிறோம். இவ்வாறு திட்டமிட்டுச் செய்த காரியங்களால் பிற்பட்ட சமூகத்தினருக்கும், ஹரிஜன சமூகத்தினருக்கும் அதிகப் பலன் கிடைத்திருக்கிறது என்பதைக் கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம். கொடுத்திருக்கும் உதவி போதாது என்று சொல்லலாம். ஆனால் கொடுக்கப்படுகிற உதவியானது மிக நல்ல முறையில் மேற்கொள்ளப்

26th March 1965] [திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு]

பட்டிருக்கிறது, மக்களால் கையாளப் பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் அறிந்திருக்கிறோம். ஹரிஜன சமூகத்திற்கும் மற்ற சமூகத்திற்கு இடையிலே வேறுபாடுகள் அதிகமாகத் தோன்றாமல் மக்களை நல்ல முறையில் நடத்திச் செல்லும் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் நாம் கொடுக்கும் இந்த உதவி போதாது. நம்முடைய பொருளாதாரம் அதிகமாக இடம் கொடுக்கவில்லை என்ற காரணத்தாலே இந்த அளவிலே உதவி செய்து வருகிறோம்.

ஒன்றை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நம்முடைய நாடானது வெகு காலமாக சமூக ரீதியிலே அமைக்கப்பட்டு விட்டது. எந்த உதவியை யாருக்குக் கொடுத்தாலும் அந்தந்த சமூகமானது தாங்கள் அனுஷ்டித்து வந்த கொள்கையைக் கொண்டு அந்த ரீதியிலேயே அந்தப் பொருளாதாரத்தை உபயோகப்படுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். உதாரணமாக, ஒரே தரமான பொருளாதாரத்தை நாலு சமூகத்தாரிடம் கொடுத்து அவர்கள் அதைக் கையாள்வதைப் பொறுத்த வேறுபாட்டை உணர முடியும். பத்து ஏக்கர் நிலத்தை ஒரே சமயத்தில், நாயுடு சமூகத்தைச் சேர்ந்தவருக்கும், மறவர் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவருக்கும், நாடார் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவருக்கும், ரெட்டியார் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவருக்கும் கொடுத்து அவர்கள் நான்கு பேரும் விவசாயம் செய்தார்களானால் அவர்கள் விவசாயம் செய்வதிலே வித்தியாசத்தைப் பார்க்கிறோம். நான்கு பேரும் விவசாயம் செய்து அந்தப் பொருள்களை அனுபவிப்பதிலே வித்தியாசத்தைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே, ஹரிஜனங்கள் முன்னேற வேண்டுமென்றால், பிற்பட்ட சமூகத்தினர் முன்னேற வேண்டுமென்றால், வெகு நாட்களாக இருந்து வருகிற சமூக ரீதியான போக்கை மாற்றி அவர்களுக்கு வேறு நோக்கம் உண்டாகும்படி செய்ய வேண்டும். பக்கத்தில் இருக்கும் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவன் தன்னைப் போல் வசதி கிடைக்கும்போது எப்படி அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறான் என்பதை ஆராய்ந்து அவர்களும் தங்களுடைய பொருளாதாரத்தை பயன் படுத்திக் கொள்ள அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கவேண்டும். குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கிறோம், கட்டிடங்கள் கட்டிக் கொடுக்கிறோம், பள்ளிக்கூடங்களை ஏற்படுத்தித் தருகிறோம் என்று சொன்னால் அதனால் ஏற்படக்கூடிய பலனை அந்த மக்கள் உணரச் செய்யவேண்டும். இவற்றின் பயன் என்ன என்று பார்க்க வேண்டும். 'பூடிஷிடி வால்யூ' என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள். என்றைக்கு இதை அந்த மக்கள் புரிந்து கொள்கிறார்களோ அன்றைக்கு இந்தச் சமூகம் நிச்சயமாக முன்னேறிவிடும் என்று சொல்வேன். நாம் பள்ளிக்கூடங்களைக் கட்டியிருக்கிறோம்; அங்கே பிள்ளைகள் இருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் இல்லை. வாஷெலிப் பெட்டிகள் உட்கார்ந்து கேட்பதற்கு ஆள் இல்லாமல் கிடக்கின்றன. விவசாயத்திலும் அதே மாதிரிதான். பல நாட்களாக, பரம்பரையாகச் செய்து வந்த முறையிலேயே விவசாயத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். அடுத்தவர்கள் விவசாயத்திலே

[திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு] [26th March 1965]

முன்னேறி இருக்கிறார்களே, அவர்களைப் போல் ஏன் நாமும் விவசாயம் செய்யக்கூடாது என்ற எண்ணத்தை அவர்களிடத்திலே உண்டாக்கவேண்டும். இன்று பொருளாதாரத்தில் வருமானம் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. வந்த வருமானத்தை செலவு செய்யும் நிலைமையில் இருக்கிறார்களே தவிர, அதிகப்படியான வருமானம் முதலீட்டில் போய் சேரக்கூடிய நிலைமை ஏற்படவில்லை. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக கல்வியிலே மக்களுக்குக் கவனம் செல்லவேண்டும். 'அறிவுடை ஒருவனை அரசன் விரும்புவான்' என்ற பழமொழி இருக்கிறது. கற்றவனை எந்த இடத்திலும் மேலே வருக என்று சொல்வார்கள். 'அ' முதல் 'எம்.ஏ.' வரை படிப்பதற்கு வசதிகள் எல்லாம் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருந்தும் ஹரிஜன மக்கள் அதிலே அக்கறை செலுத்தாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதிலே அக்கறை காட்டி தங்களை முன்னேற்றிக் கொள்வதற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு இந்தத் துறையிலே பிரசாரம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். மணி : மதிப்புக்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஹரிஜன நலத் துறை மானியக் கோரிக்கையின் பேரில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கை வரவேற்கப்பட வேண்டியதுதான். நம்முடைய அமைச்சரவையைப் பற்றி அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்ன கருத்தை எடுத்து ஆளுநர் கட்சி உறுப்பினர் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார். ஆனால் எங்களுக்கு ஒரு பயம் இருக்கிறது. இந்தப் பொறுப்பு எங்கள் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த அமைச்சரிடம் இருப்பதால் ஒரு பயம் இருக்கிறது. அவர்கள் ஏதாவது எங்களுக்காகச் செய்தால் கூட தவறாக எண்ணிக் கொள்வார்களே என்ற பயம் இருக்கிறது. கடந்த 17 ஆண்டு காலமாக நம்முடைய அரசாங்கம் பின் தங்கியவர்களுடைய நலத்திற்காகப் பல காரியங்களைச் செய்து வருகிறது. ஆனாலும் ஒரு அரசு முக்கியமாகச் செய்யவேண்டிய வசதிகள், உண்ண உணவு, உடுக்க உடை, இருக்க இடம், இந்த முன்றையும் ஒரு அரசு செய்து கொடுக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியம். 'காங்கிரஸ் ஆட்சி வந்த பிறகு தாழ்த்தப்பட்டவர்களை முன்னுக்குக் கொண்டு வந்து விட்டோம்' என்று சொல்வதை என்னைப் பொறுத்தவரை ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. இன்னும் அவர்கள் முன்னுக்கு வர வேண்டியது ஏராளமாக இருக்கிறது. கொடுத்திருக்கக்கூடிய புத்தகத்தில் கல்வி, உணவு, உடை, குடிதண்ணீர் போன்ற வசதிகள் எல்லாம் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். இதுதான் காந்தியார் கண்ட கனவு.

இதை இந்த அரசு செய்தால் நாட்டு மக்கள் போற்றுவார்கள். ஆனால் இதைச் செய்யவில்லை. ஹரிஜன நல டிப்பார்ட்மெண்ட் ஆமை வேகத்தில் போகிறது. அந்த இயந்திரம் சரிவர வேலை செய்யவில்லை என்று குற்றஞ்சாட்டுகிறேன். கல்வியைப் பொறுத்த

26th March 1965] [திரு. எஸ். மணி]

வரையில் ஆங்காங்கு பள்ளிக் கூடங்கள் கட்ட வேண்டும். என் தொகுதியில் எவ்வளவு கட்டப் பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்தால் 10, 15 தான் இருக்கும். பஞ்சாயத்து கட்டடம், ஹரிஜன தெருவில் உள்ள வீடுகள் இவற்றைப் பார்த்தால் வருத்தமாக இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து கட்டடம் கீற்றுக் கொட்டகையில் இருக்கிறது. அதை எல்லாம் நல்ல முறையில் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். போன தடவை கூட சொன்னேன். மதிய உணவு விஷயத்தில் தலைமை ஆசிரியருக்கும் வார்டனுக்கும் இடையே தகராறு ஏற்படுகிறது. மதிய உணவை கண்ட்ராக்டுக்கு விடக் கூடாது. தலைமை ஆசிரியர்களிடம் அந்தப் பொறுப்பைக் கொடுக்க வேண்டும். வீடு கட்டும் திட்டம் இருக்கிறதே, அது ஒரு பெரிய பிரச்னை. அந்தத் திட்டம் இருக்கிறதா இல்லையா என்று திட்டவட்டமாகச் சொல்லவேண்டும். தொகுதிக்குள் துழைய முடிபனில்லை. வீடு கட்டப் போகிறார்கள் என்று சொன்னீர்களே என்ன ஆயிற்று என்று கேட்கிறார்கள். நிலம் வேண்டும் வீடு கட்ட என்று கேட்டு மூன்று வருடங்கள் ஆகியும் இன்னும் பதில் இல்லை. ஆகவே வீடு கட்டிக் கொடுக்கப் போகிறீர்களா அல்லது மனை கொடுக்கப் போகிறீர்களா என்பதைச் சொல்லவேண்டும். வீடு இல்லாதவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் அல்லது நிலம் கொடுக்க வேண்டும். இதைப்பற்றி ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

திரு. செ. கோ. விஸ்வநாதன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த ஹரிஜன இலாகா மான்யக் கோரிக்கையின் மீது நான் என் கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். பொதுவாக இந்த இலாகா மூலம் ஹரிஜன மக்களுக்கும் பின் தங்கிய மக்களுக்கும் மேலும் அதிகமான வசதிகள் செய்து கொடுக்க இந்த நிதி பற்றாது என்று பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். அதை நான் ஆதரிக்கிறேன். குறிப்பாக ஹரிஜன நல இலாகாவில் இப்போதிருக்கிற நிர்வாகத்தில் இருக்கிற தட்டுப்பாடுகளை, காலதாமதத்தை போக்க புது முறை ஒன்றை நாம் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தால் நிச்சயமாக அந்தக் காலதாமதத்தை நீக்க முடியும் என்று கருதுகிறேன். பொதுவாக பஞ்சாயத்து யூனியன் அபிவிருத்தி அதிகாரிகள் என்று ஈ.ஓ. அக்ரிகல்ச்சர், ஈ.ஓ. கோவாப்பரேஷன் என்று பல அதிகாரிகளை நியமித்திருக்கிறார்கள். அதேபோன்று ஈ.ஓ. ஹரிஜன் வெல்பேர் என்று ஒரு அதிகாரியை பஞ்சாயத்து யூனியன் அமைப்பில் அமைத்து அந்தந்த வட்டாரத்திலுள்ள ஹரிஜன மக்களின் குறைகளை நேரடியாக உணர்ந்து செயல்படுவதற்குத் துணையாக பல அதிகாரிகளை பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் அமர்த்தினால் அந்த வட்டாரத்தில் உள்ளவர்கள் மாவட்ட தலைநகரில் உள்ள அதிகாரிகளைப் பார்க்காமல் அந்தந்த வட்டாரப் பிரச்சனைகளை வீடு கட்டும் மனையிலிருந்து ஹரிஜனங்களுக்கு கொடுக்கக் கூடிய அத்தனை வசதிகளையும் பெற வழிவகை இருக்கும் என்பதால் வட்டார யூனியன் அமைப்பில் இத்தகைய அதிகாரிகளை நியமிக்கும் ஒரு திட்டத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். அடுத்து செங்கல்பட்டில் ஹரிஜன மாணவர் விடுதி ஒன்று கட்ட கடந்த ஐந்தாண்டுகளுக்கு முன்பாகவே அதற்காக இடம் ஒதுக்கப்பட்டு இதுவரை அந்நகர்

[திரு. செ. கோ. விஸ்வநாதன்] [26th March 1965]

கட்டடம் கட்டப்படாமல் தனியார் துறையில் ஒரு இடத்தை வாடகைக்கு எடுத்து நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த விடுதியை உடனடியாக அரசினர் கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பால் வழங்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பற்றிய புள்ளிவிவரத்தைப் பார்த்தால் மாவட்டங்களில் 20, 30 என்ற எண்ணிக்கைதான் இருக்கிறது. ஆகவே ஹரிஜன மக்களின் நன்மையைக் கருதி கிராமங்களில் அதிகப்படியான பால் வழங்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைத்துத் தருவதின் மூலம் அவர்கள் பொருளாதார முன்னேற்றம் ஓரளவிற்கு மேம்படும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே அதிகப்படியான பால் வழங்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைக்க அரசாங்கம் முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கிராமங்களில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்தக் கிராம கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் ஹரிஜன மக்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுப்பது என்பது இன்றுவரை இல்லை என்றே கருதுகிறேன். ஆகவே கோவாபட்டை மெம்பர்ஸ் என்ற முறையில் கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்களில் ஹரிஜனங்கள் பிரதிநிதித்துவம் பெறவும் கூட்டுறவுச் சங்கம் மூலம் கிடைக்கிற பலன்களை கிராமங்களிலுள்ள ஹரிஜன மக்கள் பெறவும் வகை செய்ய வேண்டும். அடுத்து, நகரசுத்தித் தொழிலாளர்கள் பற்றிப் பல புள்ளிவிவரங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏறக்குறைய எல்லா நகரசபைகளிலும் அங்குள்ள நகரசுத்தித் தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதில் காலதாமதம் ஆகிறது. செங்கல்பட்டு நகரத்தில் ஏறக்குறைய 10, 15 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் இன்றைய தினம் 10, 15 வீடுகள்தான் கட்டி முடித்திருக்கிறார்கள். அதேபோல் பல நகரசபைகளில் நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்று நூற்றுக்கணக்கான நகரசுத்தித் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த வீடு கட்டும் திட்டத்தை விரைவாகவும் நல்லமுறையிலும் அமைத்துத் தருவதால் அவர்களுக்கு ஒரு நன்மை செய்ய முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன். அடுத்து, ஹரிஜனங்கள் அல்லாத பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் என்று சொல்கிற மற்றவர்களுக்கு இப்போது கல்விச் சலுகை மட்டும் தான் அளிக்கப்படுகிறதே தவிர மற்றப்படி மாடு வழங்குவது, வீட்டு மனை வழங்குவது போன்ற திட்டங்கள் அவர்களுக்கு கிடையாது. ஆகவே இந்த இலாகா ஒரே இலாகாவாகவே இருந்தாலும் ஹரிஜன மக்களுக்கு அளிக்கப்படுகிற உரிமைகள், அவர்களுக்காக அமைக்கப்படுகிற திட்டங்கள் பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கும் அளிப்பதன் மூலம் சமூகத்தில் அவர்களையும் ஒரு நல்ல நிலைக்கு உயர்த்த முடியும் என்று கருதுகிறேன். ஹரிஜனங்கள் இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் அவர்கள் பொருளாதாரத்தை வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்களா என்று பார்க்கும்போது நிச்சயமாக இல்லை. கொடுக்கிற பணம், ஏறக்குறைய ஒவ்வொரு ஹரிஜனுக்கும் 33 பைசாதான் கிடைக்கிறது என்று திட்டங்கள் போடுகிற நேரத்தில் சொல்கிறார்கள். நபர் ஒன்றுக்கு 33 பைசா என்றால் ஹரிஜனங்கள் எந்த அடிப்படையில் முன்னேற முடியும்? என்று கேட்கிறேன். ஆகவே, இந்த மான்யக் கோரிக்கைக்கு அளிக்கும் தொகையை அடுத்த ஆண்டிலாவது அதிகரிக்க வேண்டும். அதன் மூலம் பரவலாக

26th March 1965] [திரு. செ. கோ. விஸ்வநாதன்]

ஹரிஜன மக்கள், பிற்பட்ட இனத்தவர் அனைவரும் எல்லா வசதிகளையும் பெற முடியும். குறிப்பாக வீட்டு மனை, உழவு மாடுகள், விவசாய நிலம் எல்லாம் பெற வேண்டிய வகைகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே உள்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன். கடவுளின் குழந்தைகள் என்று தேசப் பிதா மகாத்மா காந்தி அடிகளால் போற்றப்பட்டு வந்த இந்த சமுதாயத்தை நாடு சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு காங்கிரசின் குழந்தைகள் என்று நாம் ஏற்றுக்கொண்டு இந்த மாநிலத்தில் நம் அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் சீரிய முறையில் இந்த இலாகாவைப் பரிபாலித்து ஹரிஜனங்களுக்கு வேண்டிய பல சலுகைகளைச் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதில் யாதொருநிதமான சந்தேகமும் இருக்க முடியாது. எனக்கு முன்பு பேசிய எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் ஒருவர் அட்டைப்படத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அட்டைப்படத்தில் ஏதோ இரண்டு மாடுகள் இருக்கின்றன, இது காங்கிரஸ் கட்சியின் சின்னம் என்று சொன்னார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியின் சின்னம் நுகத்தடியில் பூட்டிய இரண்டு மாடுகள். இதில் நுகம் இல்லை. இரண்டு மாடுகள் தான் இருக்கின்றன. அருண்டவன் கண்ணுக்கு இருண்டதெல்லாம் பேய் என்று சொல்வதைப் போல் மாட்டைப் பார்த்தவுடனேயே அவர்களுக்கு இம்மாதிரி மிரண்டு போகும் நிலை இப்போது வேண்டாம். மாட்டைப் பார்த்து மிரளும் நிலை 1967-ல் வரப்போகிறது, மாடும் உங்கள் மேல் பாயப்போகிறது, அப்போது மிரளலாம் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்த படியாக வீட்டு வசதி பற்றி முக்கியமாக இந்தச் சமயத்தில் நாம் கவனிக்க வேண்டும். எழுபது லட்சம் ஹரிஜனங்களைக் கொண்ட நம் மாநிலத்தில் அவர்கள் வீட்டு வசதியை எந்த அளவிற்கு நாம் தீர்த்திருக்கிறோம் என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். ஆண்டு ஒன்றுக்கு சுமார் 700, 800 என்று வீடுகள் கட்டிக் கொண்டு வருவது எந்த அளவில் இந்த வீட்டு வசதிப் பிரச்சனையை ஹரிஜனங்கள் மத்தியில் தீர்க்க முடியும் என்பதை நாம் ஆலோசித்துப் பார்த்து வீடுகளை அதிகமாகக் கட்டிக் கொடுத்து உதவுவேண்டும். இப்போது வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதை நிறுத்தி வைத்திருக்கிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறிக் கொண்டு வருகிறார்கள். நிலம் மட்டும் கொடுத்தால் போதும் என்று சொல்கிறார்கள். நிலத்தைக் கொடுத்து விட்டு வீட்டைக் கட்டிக் கொள்ளுங்கள் என்றால் எந்த ஹரிஜனுக்கும் அந்த வசதி இல்லை, அவர்களால் அப்படி வீடு கட்டிக் கொள்ள முடியவே முடியாது.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : நீலகிரி ஜில்லாவைப் பொறுத்த மட்டில் வீடு கட்டுகிற திட்டம் எப்போதும் உண்டு. அதில் சந்தேகமே கிடையாது. அங்கத்தினர் அவர்கள் கவலைப் படவேண்டாம்.

[26th March 1965]

1-30
p.m.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்திக்கொள்கிறேன். இந்த நிலையில், வீட்டுவசதிகளை எங்கள் ஜில்லாவுக்குச் செய்து கொடுப்போம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் அங்குள்ள சில கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நிலகிரி ஜில்லாவில் வீடு கட்டுவதற்கு சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்களில் ஒரு சென்ட் கூட கொடுக்கக்கூடாது என்று கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். பூமியில்லாதவர்களுக்கும் அரிஜன மக்களுக்கும் அவர்கள் வாழ்வதற்குரிய ஒரு ஏக்கர் பூமியையாவது தரவேண்டுமென்று கேட்டால், அவ்விதம் கொடுக்க வேண்டாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடத்திலும் கூறியிருக்கிறோம். பயிரிடக்கூடிய புறம்போக்கு நிலங்களை பிற்பட்டவர்களுக்கு ஒரு ஏக்கர் வரையிலும் கொடுப்பதற்கு அவர்கள் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிராமங்களில் தீண்டாமை ஒழிப்பு என்பது எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்பதை நாம் யோசிக்கவேண்டும். நகரப்புறங்களில் வேண்டுமானால் ஓரளவுக்கு இது ஒழிந்திருக்கிறது என்றாலும், கிராமப் புறங்களில் இன்னும் தீண்டாமை ஒழிக்கப்படவில்லை. கிராமங்களில் தீண்டாமை இன்னும் பரவலாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், எந்த அரிஜனங்களின் துணிகளையாவது, சலவைத் தொழிலாளிகள் வாங்கிக்கொண்டுபோய் சலவை செய்து கொடுக்கிறார்களா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இப்பேர்ப்பட்ட நிலைமையில் தீண்டாமை ஒழிப்புக்கு சட்டங்களைப் போட்டு அதன் மூலமாக தீண்டாமையை ஒழித்துவிடலாம் என்று நினைத்தால் அது எந்த நேரத்திலும் முடியாத காரியம். ஆகவே மனமாற்றம் ஏற்பட நாம் தீவிரமாக உழைக்க வேண்டும்.

ஒரு சமுதாயம் முன்னேற்றம் அடையவேண்டுமென்றால், முக்கியமாக கல்வியில் முன்னேற்றம் அடையவேண்டும். அரிஜன சமுதாயமாக இருந்தாலும் சரி, மற்ற எந்தச் சமுதாயமாக இருந்தாலும் சரி, கல்வி முன்னேற்றம் பெறவேண்டியது தான் முக்கியம். ஆகவே கல்விக்காகப் பல ஸ்டீக்கணக்கான ரூபாய்களை ஒதுக்கி கல்வித் திட்டங்களைச் செயலாற்றுவதற்கு சர்க்கார் முன் வர வேண்டும். ஸ்காலர்ஷிப் சம்பந்தமாக பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்குக் கொடுப்பதில், இப்போது வர வர பேக்-வர்ட் கிளாஸ் என்ற இனத்தில் கொடுக்கப்படுகின்ற தொகை மிகவும் குறைந்து கொண்டே வருகிறது. பேக்-வர்ட் கிளாஸில் ஒவ்வொரு வருடமும் சில ஜாதிகள் சேர்ந்துகொண்டேயிருக்கின்றன. இதன் காரணமாக பரம்பரையாக இருக்கிறவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் குறைந்து கொண்டுவருகிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இதனுடைய காரணத்தைக் கண்டு பிடித்து இதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்ற ஜாதிகள் ஒன்றிரண்டைத் தள்ளிக்கொண்டு வருவதற்கு ஏற்ற வழிமுறைகளை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு,

26th March 1965] [திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்]

எங்களுடைய ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் எவ்வளவோ சொல்லவேண்டியிருக்கிறது, அவற்றையெல்லாம் சொல்வதற்கு இப்போது நேரம் இல்லை, இதில் எல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் தீவிர கவனம் செலுத்தி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மணியடிக்கப்பட்டது)

* திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தகுதிமிக்க சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தில் என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த கனம் அங்கத்தினர் திரு. பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற வெட்டுப்பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுப்பிரேரணையின் நோக்கம், இந்தத் துறைக்கு இன்னும் அதிக பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்த வேண்டும் என்பது தானே தவிர, நாங்கள் ஏதோ வேறு விதமாக, எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று நினைப்பது சரியல்ல. இங்கே பேசிய பல கனம் அங்கத்தினர்கள், தீண்டாமை ஒழிப்பைப்பற்றி பேசுகின்ற நேரத்தில், தீண்டாமையைப் போக்குவதற்கு பாடுபட்டவர்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் பெருமையுடனும் பூரிப்புடனும் சொல்லிக்கொள்வேன், தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த அளவில், தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்காக காங்கிரஸ்காரர்கள் எந்த அளவுக்குப் பணியாற்றினார்களோ, அதை விடத் துணிவாகவும், வேகமாகவும், முன்னால் திராவிடர் கழகத்தினராக இருந்தபோதும் சரி, இப்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினராக இருக்கும் போதும் சரி பணியாற்றியிருக்கிறோம் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதன் அறிகுறியாக நடந்திருக்கின்ற பல தேர்தல்களைப் பார்த்தால் தெரியும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகட்டும், ஊராட்சிமன்ற உறுப்பினர்களாகட்டும், மாநகராட்சி மன்ற உறுப்பினர்களாகட்டும், காங்கிரஸ் கட்சியைவிட எங்கள் கட்சியில், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரைச் சேர்ந்தவர்கள் அதிகமாக வந்திருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்த அளவில், எதிர்காலத்தில் இன்னும் நிச்சயமாக இப்போது இருப்பதை விட இன்னும் அதிகமாக வருவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல, இப்போது நம்முடைய அமைச்சர் ஒருவர் இருப்பதைப்போல் இல்லாமல் எதிர்காலத்தில் இன்னும் இரண்டு அரிஜன மக்களை அமைச்சர்களாக எங்களால் ஆக்கமுடியும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். 1967-ல் மாடு எங்கள் மேல் பாயும் என்று கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் சொன்னார். எங்களைப் போன்றவர்கள் மாட்டை அடக்கிப் பழக்கப்பட்டவர்கள். அதுவல்ல இப்போது பிரச்சனை. இந்தப் பிரச்சனையை 67-ல் பார்த்துக்கொள்ளலாம். பாய வருகின்ற மாடுகளை எவ்வாறு அடக்க வேண்டும் என்பது எங்களைப்போன்ற விவசாயிகளுக்கு நன்கு தெரியும்.

இந்த மான்யத்தின்மீது நாங்கள் பேசுவதற்கு காரணம், இந்த மான்யத்திற்கு இன்னும் அதிகத் தொகை ஒதுக்கவேண்டும் என்பதுதான். முக்கியமாக இதில் கல்விக்காக, லட்சக்கணக்கான

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [26th March 1965]

ரூபாய்களைக் கொடுக்கவேண்டும். உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கக் கோரி விண்ணப்பம் அனுப்பப்பட்டிருக்கிற பட்டியலைப் பார்த்தால் இன்னும் 100-ல் 30, 40 பங்கு மாணவர்கள் உபகாரச் சம்பளம் வாங்காமல் கஷ்டப்படுவதாகத் தெரிகிறது. இதற்கு வேறு ஏதாவது ஒரு துறையிலிருந்து பணத்தை எடுத்தாவது, 4 அல்லது 5 லட்சம் ரூபாயை எடுத்து, கல்விக்கான உபகாரச் சம்பளத்தை கொடுத்தால், அதை எங்கள் கட்சி முழுமனதோடு வரவேற்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்னும் பல இடங்களில் உபகாரச் சம்பளம் கிடைக்கவில்லை என்றும், ஆகவே கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்றும் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. அதையும் துரிதமாகக் கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஹரிஜன நல இலாகா பள்ளிகளில், ஆசிரியர்கள் மாவட்டம் தோறும் பரவலாக மாற்றப்படுகிறார்கள், இதன் காரணமாகப் பல ஏழை ஆசிரியர்கள் பல தொல்லைகளுக்கு ஆளாகிறார்கள். அவர்களுடைய குறைந்த வருமானத்தில் தங்கள் குடும்பத்தை நடத்த முடியாமல் கஷ்டப்படவேண்டியிருக்கிறது. முன்பு மாவட்ட மன்றத்திலே பணிபுரிந்த ஆசிரியர்கள் இப்போது பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குப் பணியாற்ற வந்த பின்னால், யூனியனுக்குள்ளேயே பல இடங்களுக்கும் மாற்றக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. குறைந்த அளவு அரிஜன பள்ளிகளில் பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்களை, எந்தெந்த வட்டாரத்தில் அவர்கள் பணியாற்றுகின்றார்களோ, அதே வட்டாரத்திற்குள்ளேயே மாற்றுகின்ற அளவிலாவது வழிவகை செய்வது நல்லது. மேலும், ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற சம்பளம் இப்போது சிறந்த முறையில் கொடுக்கப்படுகின்றது என்பதை அறிந்து, அரிஜனத் துறை அமைச்சர் அவர்களையும், அரிஜனத்துறை அதிகாரிகளையும் நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். முன்னால் சம்பளம் மிக மிகக் காலந்தாழ்ந்து கிடைத்து அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்த நிலைமை மாறி, இப்போது ஒவ்வொரு மாதமும் இரண்டாம் தேதிக்குள் கிடைக்கிறது என்று கேள்விப்பட்டபோது நான் பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைந்தேன், அதற்காக நான் என் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதைப்போலவே கனம் கார்ச்சா கவுடர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் பேக்-வர்ட் கம்யூனிட்டியில் வர வர அதிகமாக இனம் சேர்ந்துக் கொண்டே வருவதால், பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுவதாகத் தெரிகிறது. அதைச் சற்றுக் குறைப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல கிறிஸ்துவர்களாக மதம் மாறியவர்கள் விஷயத்திலும் அக்கறை காட்டி அவர்களுக்கும் சலுகை வழங்க வேண்டுகிறேன்.

வீடு கட்ட மனை வழங்கப்படுவதில், அடிமனை மட்டும் வழங்கப்படுகின்ற காரணத்தால் பல நிலங்கள் தரிசாகக் கிடக்கின்றன. இதை நல்ல முறையில் துரிதமாக வீடுகள் கட்டுவதற்குக் கடன் உதவி செய்து கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப்போலவே பல இடங்களில் வீடுகளைக் கட்டுவதற்கு மனைகளை வாங்கி பின்னால் மனைகள் சரியல்ல என்று சொன்ன காரணத்தினால் பூமி தரிசாக கிடைக்கிறது.

26th March 1965] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

குறிப்பாக எனது தொகுதியில் விரகாலூர் என்ற இடத்தில் ஐந்து ஏக்கர் நிலத்தை வீடு கட்டுவதற்காக எடுத்தார்கள். இப்போது அந்த இடம் வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அதற்குப் பதிலாக இன்னும் நிலத்தைத் தேடிக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள். எடுக்கப்பட்ட நிலத்தை என்ன செய்வது என்று இன்னும் தெரியாத நிலைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் அந்த ஊர்த் தலைவர் அதில் உழுது பயிர் செய்ததால் அதை எதிர்த்து வழக்கு போடப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் இதுபோல் எவ்வளவோ நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இதையும் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜாதி ஒழிப்பு ஏற்படவேண்டுமானால், உண்மையில், அக்ரகாரங்கலிலும், சாதி இந்துக்கள் வாழும் பகுதிகளிலும் காலி மனை இருக்கின்ற இடங்களில் அரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படவேண்டும். அதைப்போலவே விவசாயத்தில் கஷ்டப்பட்டு, வேலை செய்து கொண்டிருக்கின்ற அரிஜன மக்களுக்கு அவர்கள் பல காலம் பயிர் செய்கின்ற நிலங்களைப் பட்டா செய்து கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். இதில் அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து பட்டா வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து விளம்பரத்தைப் பொறுத்தவரையில், முக்கியமாக டெப்யூடி சேவக்களை எடுத்ததைப்பற்றி நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். இவர்கள் போனதினால் தான் பல சண்டை சச்சரவுகள் ஊரில் ஏற்பட்டது. அதே நேரத்தில் இப்போது சுமார் 100 பேர்களுக்கு வேலையில்லாமல் போய்விடுகிறது. அவர்கள் இப்போது கஷ்டப்படுவார்கள் என்பதையும் நாம் பார்க்கவேண்டும். அதற்கும் ஏதாவது வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கிற விஷயத்தில், பல கிராமங்களில் மேல்மட்ட தொட்டியிலிருந்து குழாய் மூலம் தண்ணீர் வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் சேரிகளுக்கு வழங்கப்படவில்லை. அதேபோல், பல இடங்களில் கிராமங்களுக்கு மின்வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சேரிகளுக்கு இல்லை. இதை முன்பே நான் கூறியிருக்கிறேன். இப்பொழுது உடனடியாகக் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுகிறேன். இப்பொழுது, அரிசன கிராமங்களுக்கு முதலில் மின்சார வசதி செய்து கொடுத்தால் தான், குடித்தெருக்களுக்கு மின்சாரம் வழங்க வேண்டுமென்று உத்தரவு இருக்கிறது. ஆனால் இதற்கு முன்பு போடாத இடங்களுக்கெல்லாம் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. சா. கணேசன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஹரிஜன நலத் துறை பற்றி வந்திருக்கிற மானியத்தை நான் வாழைக்கிறேன். அதே காலத்திலே அதிலே மேற்கொள்ளப்பட்ட வேண்டிய குறைகளையும், இருக்கிற அல்லது தவிர்க்கப்பட வேண்டிய குறைகளையும் தங்கள் மூலமாக நான் சமர்ப்பிக்க விரும்புகிறேன்.

[திரு. சா. கணேசன்] [26th March 1965]

ஹரிஜனங்களுக்குச் சென்னை மாநிலம் நல்ல பணி செய்து வருகிறது. ஆனால் அந்தப் பணியின் பயன் முழுவதும் ஹரிஜனங்களுக்குக் கிட்டாதவாறு பல்வேறு இடைத் தட்டுக்கள் நடைபெறுகின்றன என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. கட்டுகிற கட்டடங்களில் பல, கட்டிய சில மாதங்களில் உதிர்ந்து, பிதிர்த்து, உடைந்து விடுகின்ற நிலையையெல்லாம் நாம் கண்ணாலே கண்டு கொண்டிருக்கிறோம். இதைச் சப்பைக்கட்டு கட்டி, பூசி மெழுகி விடுவதில் பயன் இல்லை. இந்த நிலைமையை மனத்திலே கொள்ள வேண்டும். காரணம் என்னவோ அதற்கு நான் போகளில்லை. யாருக்கு காண்ட்ராக்ட் கொடுத்தார்கள் என்பதைப் பற்றியும் நான் பேசவில்லை. என்னோடு கூட வந்தால் பல ஊர்களில் இப்படிக் கட்டப்பட்ட கட்டடங்கள் பிதிர்த்து, உதிர்ந்து, சிதைந்து, உடைந்து, விழுந்திருக்கின்ற கட்டடங்களைக் காட்டத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆகவே, ஏற்கனவே, முன்பும் நான் சொன்னேன். ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொள்வதற்குத் திட்டமிட்ட ஒரு பிளானையும், அதற்கு வேண்டிய சாமான்களையும் கதவு, சன்னல், ஓடு, சிமெண்ட் போன்றவைகளை கொடுத்து விட்டு நீங்களே கட்டிக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லி வேண்டிய உதவி, ஒத்தாசை செய்ய சாதாரண ரூபர்வைசர் கிரேடிஸ் ஒருவரைப் போட்டு, “இப்படி இப்படி மண்ணைக் குழையுங்கள்; இரண்டு மூன்று நாட்கள் அதைச் சளிக்க வைப்பார்கள்; அதன் பிறகு நன்றாகக் கலந்து சுவர்களை அமைத்து, சிமெண்டைக் கொண்டு சுவற்றின் இருபுறமும் தீற்றிப் பூசிவிடுங்கள்” என்று சொன்னால் இதைவிட நூறு மடங்கு பயன் உள்ளதாக இருக்கும். இது ஈன்றாவது முறையோ, அல்லது நான்காவது முறையோ, இந்தக் கருத்தை இந்தச் சபையின் முன்பு தெரிவிப்பது, அதை மறுபடியும் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

அதற்கு அப்புறம், ஹரிஜனங்கள் என்று ஒன்றை வைத்துக் கொண்டிருப்பதே தவறு என்று நான் கருதுபவன். எல்லோரும் தமிழர்கள்; எல்லோரும் இந்தியர்கள், எல்லோரும் மக்கள் என்ற உணர்வு வளரும் வகையில் இருக்கவேண்டும். திரும்பத் திரும்ப ஹரிஜனங்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்ற பெயரை இப்படியே வைத்துக் கொண்டிருந்தால் லட்சியம் நிறைவேறாது. அவர்கள் பலவகையில் உயர்ந்துவிட்டாலும் ஒதுக்கப்பட்டவர்கள் என்று சொல்லக் கூடிய நிலை ஏற்படும். ஹரிஜனங்களுக்கென்று நகர்புறத்தே ஒரு பகுதியிலே அவர்களுக்கென்று வீடுகள் கட்டப் படுவது இருக்கிறதே அது நெறியான முறையாக ஆகாது. எங்கள் பகுதியில் எல்லா இனத்தவர்களும் கலந்து பாந்து விரிவி இருக்கின்றனர். இவைகளையெல்லாம் பிரித்து தனியாக ஹரிஜன காலனி என்று ஒதுக்குவது பயன் அற்ற, நலன் பயக்காத, ஒரு லேலை. ஹரிஜனங்கள் என்ற உணர்ச்சியே இல்லாமல், தொழில் வயப்பட்டு, அறிவு வயப்பட்டு, அந்த அளவுக்கு மற்றவர்களோடு கலந்து ஒன்றிச் செயல்படவேண்டும். பிராமண வீட்டுக்கு அடுத்து ஒரு ஹரிஜன வீடு, அதற்கு அடுத்து ஒரு செட்டியார், அதற்கு அடுத்து இன்னொரு வகை ஹரிஜன் இந்த முடியில் பல்வாறு இருந்து, கலந்து சேர்ந்து, இரண்டற்ற நிலையாக ஒன்றி விடும் நிலையைச் செய்தால்தான் உண்மையிலேயே ஹரிஜனங்

26th March 1965] [திரு. சா. கணேசன்]

கருக்கு நன்மை செய்கிறோம் என்று பொருள். ஏதோ வீடு கட்டி கொடுத்துவிட்டோம், மாடு கொடுத்துவிட்டோம், பீ.ஏ. வரை படிக்க வைத்துவிட்டோம் என்று சொல்லுவதெல்லாம் கண்டுபிடித்து. அவர்கள் வளர்வதற்கு இதெல்லாம் வழியாகாது என்று நான் கொண்டிருந்த பூர்வமான கருத்தை வலியுறுத்திச் சொல்லுகிறேன். ஹரிஜனங்களுக்கு என்று தனியாக பழைய இடமோ, புதிய இடமோ கூடாது. அவர்கள் எல்லோருடனும் சேர்ந்து வாழவேண்டும். எல்லோருடனும் சேர்ந்து பேச வேண்டும், பழகவேண்டும், உண்ணவேண்டும், உறங்க வேண்டும். அப்படி செய்கிறபோது வசதியற்ற ஹரிஜனங்களுக்கு வேண்டிய தொகையை அரசாங்கம் கொடுக்கலாம். ஹாஸ்டல் ஃபீஸ் இருக்கிறது. தாயாரோ, தந்தையோ கொடுப்பதுபோல அரசாங்கம் கொடுக்கலாம். தாயாரோ, தந்தையோ கொடுக்க மாட்டாதவராக கொடுக்க முடியாதவராக, கொடுக்கச் சக்தியற்றவர்களாக இருக்கிறவர்களுக்கு பதிலாக இலாகாவே ஏற்றுக்கொண்டு கொடுக்கலாம். ஹரிஜன மாணவர்கள் எல்லா இடங்களிலும் கலந்து பானிக் கிடக்கவேண்டும். என்னினியரிங் காலேஜ் ஹாஸ்டல், பாலிடெக்னிக் ஹாஸ்டல், ஆர்ட்ஸ் காலேஜ் ஹாஸ்டல், காமர்ஸ் காலேஜ் ஹாஸ்டல், ஸயன்ஸ் காலேஜ் ஹாஸ்டல் என்ற முறையில் உறையூர் அமைய அதில் எல்லோரும் கலந்து இருக்கவேண்டுமே தவிர, நகரத்தின் மத்தியிலே கட்டடத்தைக் கட்டிவிட்டு ஹரிஜனங்கள் ஹாஸ்டல் என்று சொல்லி—குறைந்தவர்கள் உயர்ந்தவர்கள் என்று சொல்லவில்லை—பழக்கத்தில் இருக்கிற நிலை மாறாமல், அதனால் அவர்கள் செழிக்க வாய்ப்பில்லாமல், சிணற்றுத் தவளையாக நிற்கக் கூடிய நிலையை நீக்கிவிட வேண்டும்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : ஹரிஜன மாணவர்களுக்கென்று கட்டும் ஹாஸ்டல்களில் அவர்கள் மட்டுமல்ல, எல்லோரும் இருக்கிறார்கள். சென்னையில் இருக்கின்ற ஹாஸ்டலிலும் இதர இடங்களிலும் பார்த்தால் எல்லா மாணவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஹரிஜன ஹாஸ்டல் என்றே கூடச் சொல்லவில்லை. அரசாங்க விடுதி என்றுதான் சொல்லுகிறோம்.

திரு. சா. கணேசன் : ரெக்கார்டு பூர்வமாக அரசாங்க விடுதி என்றாலும், உலக வழக்கில் அதற்குப் பெயர் ஹரிஜன ஹாஸ்டல் என்றுதான் இருக்கிறது. சென்னையிலே போகிறவர்கள், வருகிறவர்கள், பஸ்காரர்கள் எல்லோரும் ஹரிஜன் ஹாஸ்டல் என்றுதான் சொல்லுகிறார்கள். பஸ்ஸிலே ஹரிஜன் ஹாஸ்டலில் நிறுத்து என்று சொல்லக்கூடிய நிலைதான் இருக்கிறது. வெறுமனே தத்துவம் பேச வரவில்லை. வழக்கமாகக் கடைப்பிடிக்கிற முறையைப் பேசுகிறபோது ரெக்கார்டில் இருப்பதை வைத்துக் கொண்டு பேசுவது நியாயம் அல்ல. முறையும் அல்ல என்று பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள முன் வருகிறேன். அதே காலத்திலே அங்கே பலரும் இருக்கிறார்கள். இப்படிப் பிரிக்கவே வேண்டாமென்று சொல்லுகிறேன். அக்கிரகல்சரல் காலேஜ் ஹாஸ்டல், என்னினியரிங் காலேஜ் ஹாஸ்டல், பாலிடெக்னிக் ஹாஸ்டல், நியூ காலேஜ் ஹாஸ்டல் என்பது போன்று பெயர் வைத்து விடுங்கள். அங்கே எல்லோரையும் தங்க விடுங்கள். இதற்கென்று

[திரு. சா. கணேசன்] [26th March 1965]

தனியாக வைக்க வேண்டாம். ஒவ்வொரு ஹாஸ்டலையும் சேர்ந்த எல்லோரையும் கலக்க விடவேண்டும். அப்போது தான் ஜாதிப் பிரிவு உணர்ச்சி உள்ளபடியே மனதை விட்டு அகலும். இது என்னுடைய அழுத்தமான கருத்து. இதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டால் ஏற்றுக்கொள்ளட்டும், ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டால் விட்டுவிடட்டும்.

வரலாற்று அடிப்படையில் பார்த்தால் எம்மான் காந்தியடிகள் வந்த பிறகுதான் இந்த ஹரிஜன இயக்கம், தாழ்ந்தவர்களை உயர்த்தும் பெரும் பணி தேசம் முழுவதும் ஒருபடியாய் நடந்தது என்றாலும் பன்னாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னே இராமானுஜர்—முத்தியையும் துறந்த உத்தமன் என்று பெயர் பெற்றவர்—ஹரிஜனங்களைத் திரட்டி, அவர்களுக்கு திருமண்ணிட்டு “திருக் குலத்தார்” என்று பெயரிட்டார். மாஹத்மா காந்தியடிகள் அப்பனை வைத்துப் பெயரிட்டார் “ஹரிஜன்” என்று. ராமானுஜரோ அன்னையை வைத்து “திருக்குலத்தார்” என்று பெயரிட்டார். திரு என்றால் மஹாலக்ஷ்மியல்லவா? இந்த உண்மையை நமது நூல்கள், வரலாறுகள், பாடல்கள் அனைத்தும் காட்டுகின்றன. அதே காலத்தில் அப்பொழுது ஹரிஜனங்கள் இந்த மாசிரிப் பிரிக்கப்படவில்லை என்பதை மறந்துவிடப்படாது. இன்றைக்குப் பல வைஷ்ணவர்களுக்குள் இந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவர், அந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவர் என்று காணமுடியுமா? கோவில்களில் சண்டை வரும்போது சொல்லிக்கொள்வார்கள். அதை இங்கே நான் சொன்னால் நாகரிகமாக இருக்காது. இப்போது எல்லோரும் பரம வைஷ்ணவர்களாக ஆகிவிட்டார்கள். யார் எந்த ஜாதி என்று காட்டவும் முடியாது, சொல்லவும் முடியாது ஒன்றிவிட்டார்கள். இந்த நிலை காணவேண்டும். இந்தக் கருத்தோடுதான் தேவாலயங்களில் 63 நாயன்மார்கள் என்ற பெயரில் தொகையடியவர்களையும் சேர்த்து 72 மூர்த்திகளை வைத்திருக்கிறோம். அவற்றின் உள்ளே பல்வேறு ஜாதிகளைச் சேர்ந்த நாயன்மார்களும் இருக்கிறார்கள். ஜாதி வாரியாக நாயன்மார்களுக்கு இடங்களை ஒதுக்கவில்லை. அந்தனர், அரசர், வணிகர் போன்ற பல வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களும் இருக்கிறார்கள். நந்தனர், திருநிலகண்டயாழ்ப்பாணர் முதலிய எல்லோரும் இருக்கிறார்கள். ஹரிஜன் என்று அவர்கட்கு தனி இடத்தை ஒதுக்க வில்லை. தனித் தனி குரூப்பாகப் பிரித்து, இவர்களெல்லாம் ஹரிஜன நாயன்மார்கள் என்று ஒரு மூலையில் ஒதுக்கி வைத்து, இவர்கள் பிராம்மண நாயன்மார்கள் என்று தனி இடத்தில் வைத்து, இவர்கள் கூத்திரிய நாயன்மார்கள் என்று ஒரு இடத்தில் வைத்து, இவர்கள் வைசிய நாயன்மார்கள் என்று ஒரு இடத்தில் வைத்து அந்த மாதிரி எல்லாம் செய்யவில்லை. ஒரே வரிசையில் ஒரே இடத்தில் வைத்திருக்கிறோம். இன்னும் சொல்லப்போனால் 30 முதல் துணியை 72 பேர்களுக்கும், ஒரே ஆடையாகவும் சில கோவில்களில் கட்டி வருவதையும் பார்க்கிறோம். அதோடு ஒரே தாம்பாளத்தில், ஒரே தடவையிலே, ஒரே பொங்கலே ஒரே குருக்கள் சம காலத்தில் நைவேத்யம் செய்வதையும் பார்க்கிறோம். இப்படித்தான் 12 ஆழ்வார்கள் இருக்கிற வைக்ஷணவ கோவில்களிலும், திருப்பாழாவூர், திருமழிசையாழ்வார். ஆகியவர்.

26th March 1965] [திரு. சா. கணேசன்]

களுடன் எல்லோரையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து வைத்திருக்கிறார்கள். பிரிக்கவில்லை. நந்தனார் “தேரடியில் நின்று தரிசித்தாலும் போதும்”, என்று வேண்டினாராம். ஆனால் நம் முன்னவர்கள் “திருக்கோயிலுள் வைத்து வணங்குவோம்” என்று கோவில் கற்றுப் பிரகாரத்தில் எல்லா தெய்வங்களையும் ஒன்றாக வைத்து வழிபடுகிற அருமையான ஒரு நிலையைப் பார்க்கிறோம். இதைக் கண்டாவது எல்லா நிலையிலும் ஹரிஜனங்கள் ஒதுக்கப்படாமல், பிரிக்கப்படாமல், எல்லோருடனும் ஒன்றாக வைத்து வாழ, வளர வழி வகை செய்யவேண்டும். இதுபோல பல்வேறு விஷயங்களைப் பற்றி பேசிக்கொண்டே போகலாம். நேரம் கொள்ளுமாதலால் பேசவில்லை.

இனி, ஹரிஜனங்கள், ஹரிஜனங்கள் என்று சொல்லவே கூடாது என்று நான் என்னுகிறேன். எந்த அளவுக்கு சாத்தியம், சாத்தியமா, இல்லையா என்பது வேறு விஷயம். அவர்கள் தமிழர்கள், இந்தியர்கள். எல்லோரும் ஒன்று, ஒன்றாக வந்து, ஒன்றாக ஆகி, ஒன்றாகப் போய்விடவேண்டும், ஒன்றாக இணைந்து விடவேண்டும். பிரிக்கப்படாத நிலையிலே அவை அமைக்கப்பட வேண்டும் என்ற என்னுடைய கருத்தை நான் புலப்படுத்திக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் அவர்களுக்கு சிறுமை உணர்ச்சியோ, பெருமை உணர்ச்சியோ (தாங்கள் கீழ்ப்பட்டவர்கள், மேற்பட்டவர்கள் என்ற உணர்ச்சியே) வரப்படாது, எங்களுக்கு சிறுமை உணர்ச்சியும் இல்லை, பெருமை உணர்ச்சியும் இல்லை. ஆனால், எங்களுக்கு பொதுமை உணர்ச்சிதான் உண்டு. எல்லோரும் சமம். நாம் எல்லோரும் ஒன்று என்ற உணர்வு அவர்களுடைய உள்ளத்தில் அரும்பி, நம்மிடையேயும் அந்த உணர்ச்சி மலர்ந்து மணக்குமாறு வழி செய்யவேண்டும். அதற்கு இத்தகைய பிரிவுகள், ஒதுக்கல் முறைகள் எல்லாம் இல்லாமல் ஒன்றாக இணைத்து இயங்க வேண்டும். அவர்களுக்கு வேண்டிய எல்லா சலுகைகளையும், வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அப்படிக் கொடுப்பதன் மூலம் அவர்களின் தாம் உயரவேண்டும், நிலை உயரவேண்டும், அதனாலே அவர்களுடைய திறமை, வன்மை, ஆற்றல் பெருகவேண்டும். அவர்களுக்கு கற்றுக் கொள்ளும் வசதியிலும் எல்லா உரிமைகளும், சலுகைகளும் கொடுக்கவேண்டும். பின்னர் உத்தியோக துறைகளிலே வருகிற பொழுது, தகுதியையும், திறமையையும் வைத்துத்தான் எடுக்க வேண்டும். ‘கோட்டா சிஸ்டத்தை’ இப்பொழுது எப்படி எதிர்க்கிறோமோ அப்படி இவர்கள் இந்த குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், ஆகவே அவர்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுக்கிறோம் என்ற முறை ஒழியவேண்டும். யாராக இருப்பினும் சரி, எல்லோரும் ஒன்றாக ஆகி, எல்லோருக்கும் சமத்துவ நிலை ஏற்பட்டு, திறமையுள்ளவர்களை எடுப்பது என்ற நிலை வருகிறபொழுது, ஆட்சி செம்மையாக ஆகும், ஆளும் முறை, நிர்வாகம் சிறக்கும், நாடும் செழிப்பு, நேர்மை, சீர்மை எல்லாம் பெறும் என்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் உள்துறை அமைச்சர் அவர்களால் இந்த மன்றத்தின் ஆய்வுக்கு வைக்கப்பட்டுள்ள பழங்குடியினர்,

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] 26th March 1965

தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர், பின்நிலை வகுப்பினர் பற்றிய மானியக்கோரிக்கையின்மீது, எதிர்க்கட்சியின் சார்பில் தந்துள்ள வெட்டுப் பிரேரோபணைகளில் கூறப்பட்டுள்ள கோரிக்கைகளின் அடிப்படையில், சில கருத்துக்களை வழங்க நான் முற்படுகிறேன்.

பழங்குடி மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர், பிற்பட்ட வகுப்பினர் ஆகியோர் நிலைமைகள் உயர்தல் வேண்டும்; அவர்களின் பொருளாதார நிலை உயர்தல் வேண்டும்; அவர்களுக்கு வாழ்க்கை வசதிகள் உயர்த்தப்படுவதற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்; சமுதாயத்தில் அவர்களை மதிக்கத் தக்க அளவுக்கு ஒரு நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்ற கருத்திலே யாருக்கும் மாறுபட்ட கருத்து இருக்க வழியில்லை. மன்ற உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேர்களும் தெரிவித்த கருத்துக்களைப் பார்த்தாலும், ஆளும் கட்சியினருக்கும், எதிர்க்கட்சியினருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்க வழியில்லை. அவர்களுடைய நிலை உயர்த்தப்பட வேண்டும், அதிக அக்கரை காட்டப்படவேண்டும் என்பதை நாம் நன்றாக உணர்கிறோம்.

“பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பொள்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான்”

என்ற குறளை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியதுபோல, அன்றிலிருந்தே மக்களிடையே பிறப்பின் காரணமாகப் பேதம் கற்பிப்பது வெறுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஒரு பக்கத்தில் சமுதாயத்தில் கட்டுப்பாடுகள் காரணமாக சிலர் தாழ்த்தப்பட்டு வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், பிற்படுத்தப்பட்டு வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், அதன் காரணமாக சமுதாய வசதிகள் அவர்களுக்கு மறுக்கப்படுவதற்கான நிலைமைகள் இருந்துவருகின்றன. எந்த அளவுக்கு இறந்த காலத்தில் தாழ்த்தப்பட்டு வைக்கப்பட்டார்களோ, எந்த அளவுக்கு பிற்படுத்தப்பட்டு வைக்கப்பட்டார்களோ, சமுதாயத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்டார்களோ, அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு ஊக்கம் தரப்படவேண்டும். அவர்கள் சமத்துவ நிலை எய்துகின்ற வரையிலும் அவர்களுக்கு தனிச்சலுகைகள் தரப்படவேண்டும் என்பதில் கருத்து வேறுபாடு யாருக்கும் இல்லை. சமுதாயத்தில் கட்டுப்பாடு காரணமாக எந்த அளவுக்கு தாழ்த்தப்பட்டு வைக்கப்பட்டார்களோ அந்த அளவுக்கு கட்டுப்பாடுகள் தளர்த்தப்படவேண்டும் என்பதைப் பற்றியும், பல ஆண்டுகளாக எந்த அளவுக்கு தாழ்த்தப்பட்டு வைக்கப்பட்டார்களோ அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு உயர்வு தந்து, சலுகைகளெல்லாம் அளிக்கப்பட்டால்தான் நாம் என்னும் சமத்துவம் ஏற்படும். அதற்கான முயற்சிகளை நாம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். மெல்ல, மெல்ல அதற்கு நல்ல ஆதரவு பொது மக்களிடையே வளர்ந்து வருகிற காரணத்தினால், அந்த முயற்சிகள் பல ஆண்டுகளாக மெல்ல, மெல்லவே எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. எடுக்க வேண்டிய முயற்சிகளின் அளவையும், எடுத்திருக்கிற முயற்சிகளில் அளவையும் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், எடுக்கவேண்டிய முயற்சிகளுடைய அளவு மிகப் பெரியதாகத்தான் இன்னும் அமைந்திருக்கிறது.

26th March 1965][திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய நிலையில் அவர்களுக்கு செய்யவேண்டிய வசதிகள், அவர்களுக்கு அளிக்க வேண்டிய வாய்ப்புகள், சலுகைகள் ஆகியவைகளைப்பற்றி ஆராய்வதற்கு 1947-48-இல் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது; அது ஒரு அறிக்கையை தந்தது. அதனை ஒட்டி சில பல நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் மேற்கொண்டது. அதற்குப் பிறகு அண்மையில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தபடி உயர்திரு. பரமேசுவரன் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு, அவர்களும் நிலைமைகளை ஆராய்ந்து ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதை சில முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த முடிவுகள் யாவை என்பது அறிவிக்கப்படும் என்றும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். உயர்திரு. பரமேசுவரன் அவர்களுடைய தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட குழு நிலைமைகளைப்பற்றி ஆராய்ந்து தந்திருக்கிற அறிக்கை இந்த மான்யக் கோரிக்கை இந்த மன்றத்திலே விவாதத்திற்கு வருவதற்கு முன்பு மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்குமானால், அதோடு அரசாங்கம் எடுத்திருக்கிற நடவடிக்கைகளும், முடிவுகளும் என்ன என்பதை இந்த மன்றம் தெரிந்துகொள்வதற்கு வாய்ப்பு இருந்திருக்குமானால், இந்த விவாதத்தில் மன்ற உறுப்பினர்கள் அவற்றைப்பற்றி தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களை கூறுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கும். அந்த அறிக்கை இப்படி முன்கூட்டியே வைக்கப்படாததற்கும், அதைப்பற்றி அரசாங்கம் எடுத்திருக்கிற முடிவுகள் அறிவிக்கப்படாததற்கும் என்ன காரணம் என்று புரியவில்லை. இம்மாதிரி ஒரு அறிக்கை உருவாக்கப்பட்டு அரசாங்கத்தினிடம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றாலும், அந்த அறிக்கை இந்த மான்யம் இங்கே விவாதிக்கப்படுவதற்கு முன்பே இந்த மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்க வேண்டியது தான் முறை. அதோடு அரசாங்கம் எடுத்திருக்கிற நடவடிக்கைகள் யாவை என்றும் மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு தெரிவிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்திருந்தால் இங்கே விவாதத்தில் கூறப்படுகிற கருத்துக்களுக்கு அவை உறுதுணை புரிவனவாக அமைந்திருக்கக்கூடும் என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனாலும், இறுதி உரையிலே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அதைப்பற்றி விளக்கம் தருவார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைப் பொறுத்தவரையில், நம்முடைய மாநிலத்தில், 1961-62-ம் ஆண்டு மக்கள் எண்ணிக்கைப்படி, 18 சதவிகிதம் இருக்கிறார்கள் என்று புள்ளிவிவரம் கூறுகிறது. அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வேலை வாய்ப்பு, மற்றவைகளை யெல்லாம் கண்டறிவதற்கு 1963-ம் ஆண்டில் அரசினர் முயற்சியால் நியமிக்கப்பட்ட உயர்திரு. பி. பி. ஐ. வைத்தியநாதன் அவர்கள் ஆராய்ந்து முடிவு எடுத்துத் தந்துள்ள அறிக்கை அரசாங்கத்தின் கையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதையொட்டி என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்ற விவரமும் நமக்குத் தெரியவில்லை. இருந்தாலும், அதிலே கூறப்பட்டிருக்கிற சில நிலைமைகளை நாம் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. 18 சதவிகிதம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இருக்கிறார்கள், என்றாலும், அந்தச் சத

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [26th March 1965]

விகித அளவிற்கு அவர்கள் பதவிகளைப் பெறவில்லை. சமுதாயத்தில் அவர்களுக்கு உயர்வு கொடுப்பது, அதிகாரப் பதவிகளில் அவர்கள் எந்த அளவுக்கு அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை பொறுத்துத்தான் இருக்கிறது. அவர்களின் நிலையை அறிந்து கொள்வதற்கு ஏற்ற அளவுகோலாக அமைந்திருக்கிற ஒன்றாக இருக்கிறது, அந்த எண்ணிக்கை. பொதுமான் அளவுக்கு அவர்கள் கல்வி பெறவும், கல்வி பயிற்சி பெறவும், அதன் மூலம் அடையும் பலாபலன்களையும், வாய்ப்புகளையும் வைத்துக்கொண்டு வேலை வாய்ப்புக்களை தேடவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் அவர்கள் எந்த அளவுக்கு வேலை வாய்ப்புகளைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்ற குறிப்பு அந்த அறிக்கையிலே தரப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக அதிகாரப் பதவிகளைப் பொறுத்து, எழுத்தர் பதவிகளைப் பொறுத்து, அதாவது 'கிளரிகல் ஜாப்ஸ்' இந்தப் பதவிகளைப் பொறுத்து 1957-லிருந்து 1962 வரையில் நிலை என்னவென்றால், 3 சதவிகிதத்தான் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், 16 சதவிகிதத்தினருக்கு வேலை வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற நோக்கம் இருந்தாலும், 3 சதவிகிதத்தினர்தான் வேலை வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிற நிலைமை இருந்து வந்திருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு ஏற்பட்டிருக்கிற நிலைமைகளை ஆராய்ந்து பார்த்தாலும், நோக்கம் ஈடேறுகிற அளவுக்கு அந்த எண்ணிக்கை அமையவில்லை. சில துறைகளைத் தவிர, மற்ற துறைகளில் குறைந்துதான் காணப்படுகிறது. கண்காணிக்கும் அதிகாரப் பதவிகளைப் பொறுத்தவரையில், கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வாய்ப்புகள், எண்ணுகிற 16 சதவிகிதத்திற்கும் குறைந்த அளவுக்குத்தான் இருக்கிறது. அந்த எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளை அரசினர் மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும். அந்தக் கருத்தும் அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான காரணங்களைக் கூறுகின்றபொழுது கூட, அதிலே சில சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. அந்தச் சங்கடங்களை நிவர்த்திப்பதற்கான முயற்சியை அரசாங்கம் மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும். அப்படி மேற்கொண்டால்தான் உயர்ந்த பதவிகளுக்கும், எழுத்தாளர்கள் பதவிகளுக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை, பிற்பட்ட வகுப்பினர்களைப் பொறுக்கி எடுப்பதற்கு வசதிகள் ஏற்படும் என்றும் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே ஏற்படக்கூடிய சங்கடங்களைக் கூற வருகிறபோது, அறிக்கை குறிப்பிடுவதாவது :

(1) Lack of sufficient number of qualified candidates;

(2) Unwillingness of the qualified candidates to accept any but the highest job;

(3) Poor physique of many of the Harijan candidates;

(4) The poor performance in interviews;

(5) Unwillingness to take up jobs at a distance from their homes;

(6) The difficulties Harijans experience in social life in rural areas, other than their home surroundings;

26th March 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

(7) The rigorous scrutiny of the applications which result in the majority of the candidates being eliminated ”.

இப்படிப்பட்ட சங்கடங்கள் அதிகமான அளவுக்கு வேலை வாய்ப்புக்கள் பெற முடியாதபடி தடையாக இருக்கின்றன. இது குறித்து எத்தகைய நடவடிக்கைகளை அரசினர் எடுக்க வேண்டும் என்று அதற்கான யோசனைகளும் அந்த அறிக்கையில் தெரிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

“ The Harijan Welfare Department should be provided with four Employment Officers functioning at Madras, Coimbatore, Tiruchirappalli and Madurai districts respectively. The functions of these Employment Officers will be—

(a) Arranging training programmes for posts which require some training;

(b) Arranging short courses in General Knowledge and interview approach for candidates who have to appear before the Public Service Commission;

(c) Employment counselling to Harijan candidates in order to make them apply for second and third group jobs;

(d) Liaison with private employers so as to enable the Scheduled Caste candidates to get some posts in the private sector ”

என்று சில யோசனைகளையும் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த யோசனைகளை எந்த அளவுக்கு அரசாங்கத்தினர் ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள், எந்த அளவுக்கு அரசாங்கம் அவற்றைக் கடைபிடிக்க முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறது என்பதை கனம் அமைச்சரவர்களுடைய விளக்கத்திலிருந்து பெற விரும்புகிறேன். மேலும் பஞ்சாயத்து ஒன்றிப்பு மன்றங்களிலும் வேலை வாய்ப்புகள் கொடுக்கும்போது 16 சதவிகிதம் பெறுவதற்கான வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும்.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இன்னும் எவ்வளவு நேரம் பேசுவார்கள் ?

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இன்னும் 20 நிமிடம் வேண்டும்.

MR. DEPUTY SPEAKER: I think the House has no objection to sit till 2 p.m.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஒவ்வொரு ஆண்டுக்குள்ளேயே தேவையான அளவுக்கு வேட்பாளர்கள், மனுக்கொடுப்பவர்கள் கிடைக்காவிட்டால், மூன்று ஆண்டு காலத்திற்கு அந்த வாய்ப்பை வைத்திருந்து, அதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்கிற யோசனையையும் கூறியிருக்கிறார்கள். அதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

மேலும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பழங்குடி மக்கள், தேர்வு எழுத, பேட்டி காண வரும்போது, தனிச் சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுடைய பயணப்படிச் செலவுகளை ஏற்றுக் கொள்ள அரசாங்கம் முன் வந்தால், அதிகமான அளவுக்கு தேர்வு

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [26th March 1965]

எழுதவும், பேட்டி காணவும் வரக்கூடிய முயற்சியில் ஊக்கத்தோடு ஈடுபட்டு, அதிகமானவர்களுக்கு, வேலை வாய்ப்புகள் கிடைக்க, அதிகமானவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வாய்ப்பு ஏற்படமுடியும். ஆக, பயணப்படி தாழ்த்தப்பட்ட, பழங்குடி மக்களுக்குத் தருவதற்கான முயற்சியை அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும், படிப்பு வசதிகள் அளிக்க, கல்வி நிலையங்களைப் பெருக்கினால்தான், சமுதாயத்தில் அவர்களுக்கு இருக்கிற மதிப்பு உயர முடியும், அவர்கள் பல்வேறு வாய்ப்புகளைப் பெற முடியும், அதற்கான வாய்ப்புகள் ஏற்படுகின்றன, அவர்கள் தொழில் துறையில் இறங்குவதற்கும், அரசாங்கத் துறையில் போவதற்கும், வசதிகளை அரசினர் பெரும் அளவுக்கு செய்துக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்றாலும், எல்லா உறுப்பினர்களும் தெரிவித்த திலிருந்து, தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு, செய்யப்பட்டுள்ள அளவை, செய்யப்பட வேண்டிய அளவோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், இன்னும் செய்யப்படவேண்டிய அளவு அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது. கல்வி வசதிகளைப் பெற எடுத்திருக்கிற நடவடிக்கைகளைப் பார்த்தால், 1964-65-க்கு ஆன திருத்த மதிப்பீட்டுத் தொகையை விட, 1965-66 மதிப்பீட்டுத் தொகை குறைவாக இருப்பதைக் காண்கிறோம். கணக்குப்படி பார்த்தால், 1964-65-க்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை திருத்த மதிப்பீட்டின் படி, ரூ. 48,59,000. ஜாபிதாவிலிருந்து நீக்கப்பட்ட வகுப்பினருக்கு ரூ. 9,40,000, மற்ற பின் நிலை வகுப்பினருக்கு ரூ. 64,000 என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் தேவைகள் மேலும் மேலும் அதிகமாகிக் கொண்டே போகிறது. உபகாரசம்பளம் அளிப்பது பெருகிக் கொண்டே வருகிறது. உதவி விரும்புகிறவர்கள் எண்ணிக்கை வளர்ந்து கொண்டே போகிறது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இன்னும் அதிகமான சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டும் என்று மன்ற உறுப்பினர்கள் பலரும் தங்கள் தங்கள் தொகுதியைப் பொறுத்த வரையிலும், பொதுவான நிலைகள் பொறுத்த வரையிலும் தெரிவாகத் தெரிவித்தார்கள். 1965-66-ல் திட்ட மதிப்பீட்டின் தொகை, ஏற்கெனவே இருந்த திருத்த மதிப்பீட்டின் தொகையைவிட அதிகமாகவே இருக்கும் என்று நாம் அத்தனைபேரும் எதிர்பார்த்தோம். ஆனால், கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற கணக்குப்படி, திட்ட மதிப்பீடு 1964-65-க்கு ரூ. 48,59,000 என்றுதான் இருந்தது. 1965-66-க்கு அது ரூ. 44,59,000 என்று, ரூ. 4 லட்சம் குறைத்துக் கொள்ளும் அளவுக்கு அந்தப் பகுதி இருக்கிறது. அதே போன்று, ஜாபிதாவிலிருந்து நீக்கப்பட்ட வகுப்பினர், மற்ற பின் நிலை வகுப்பினர்களுக்கு, ரூ. 64,80,000 திட்ட மதிப்பீட்டில் ஒதுக்கப்பட்டது என்றால், 1965-66-ல் அது ரூ. 60,80,000 ஆக இருக்கிறது. ஆனால் அதற்கான விளக்கக் குறிப்பில் தேவைக்கு ஏற்ப கூடுதல் நிதி ஒதுக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அரசாங்கம் எண்ணுகிற அளவுக்கு மாறாகச் செலவு குறையும் என்று எதிர்பார்க்கிறதா? என்று அறிய வேண்டும். தேவைகளையும் மற்றவைகளையும் எடுத்துச் சொல்லுகிற வகையில், சென்ற ஆண்டைவிட இந்த

26th March 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஆண்டு அதிகம் செலவழிக்க முடியும், செலவழிக்க வேண்டும் என்று மன்றம் எதிர்பார்க்கிறது. குறைவதற்கு என்ன காரணம் என்பதை நான் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து கிடைத்து வரும் வருமானமும் ஆண்டுக்கு ஆண்டு குறைந்து செல்கிறதோ என்று எண்ண வேண்டிய நிலை, கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற புள்ளிவிவரங்களிலிருந்து காணப்படுகிறது. 1963-64-ல் இந்திய அரசாங்கம் இந்த மூன்று இனத்திற்கும் வழங்கிய தொகை ரூ. 30.59 லட்சம். இதை இந்திய அரசாங்கம் மானியமாகத் தந்திருக்கிறது. 1965-66 கணக்கைப் போட்டுப் பார்த்தால் ரூ. 23.67 லட்சம்தான் கிடைக்க முடியும். கிடைக்கும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்திய அரசாங்கம் ஏற்கெனவே 30.59 லட்சம் தந்திருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுது 23.67 தான் கொடுக்கும் என்ற நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறதற்குக் காரணம் சொல்லும்போது உபகாரச்சம்பளம் ஐரோப்பிய வருமான அடிப்படையில் வழங்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால், இந்திய அரசாங்கம் விரும்பியபடி இப்பொழுது பொருளாதார அடிப்படையில் வழங்கப்பட்டு வருகிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மாநில அரசு ஐரோப்பிய வருமான அடிப்படையில் வழங்குகின்ற நோக்கத்தை வற்புறுத்தி இருக்கிறதா? மத்திய சர்க்கார் விருப்பப்படி பொருளாதார அடிப்படையில் வழங்குகின்ற இந்த மாற்றம் வருவானேன்? இந்த மாற்றம் நம் மாநிலத்திற்கு நஷ்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது, லாபத்தை ஏற்படுத்தவில்லை. மத்திய அரசாங்கத்தின் பொருளாதார அடிப்படையில் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்கிற முடிவுக்கு மாநில அரசினர் தந்த கருத்து என்ன? அதை ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறார்களா? அல்லது நம் மாநிலக் கொள்கை அடிப்படையை வற்புறுத்தினார்களா? அதற்கு இந்திய அரசினர் பதில் என்னவாக இருக்கிறது? என்பதை அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். மத்திய அரசினரின் அடிப்படையில் மாற்றுவதன் காரணமாக இந்த மாநிலத்திற்கு நடந்ததான் ஏற்படுகிறது. ஆகவே நம்முடைய மாநில அரசின் கொள்கை அடிப்படையில் மத்திய சர்க்காரிலிருந்து வழங்கினால், இந்த மாநிலத்திற்கு தேவைப்படும் நிதி சுற்று மிகவாகக் கிடைக்க வழி ஏற்படும் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும், மத்திய சர்க்கார் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, பழங்குடி மக்களுக்கு கல்வி வசதிக்காக வழங்குகிற மானியங்கள் எந்த அடிப்படையில் வழங்கப்படுகின்றன என்பதற்கு விளக்கம் வேண்டும். அந்த அந்த மாநிலங்களில் உள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் எண்ணிக்கை அடிப்படையில் வழங்கப்படுகிறதா? அல்லது இந்திய அரசினர் நிர்ணயித்த அளவுக்குத்தான் தரப்படும் என்று கொடுக்கிறார்களா? அல்லது தேவைப்படும் அளவுக்கு தேவையை ஆராய்ந்து, இவ்வளவு தேவை என்று கொடுக்கிறார்களா? தேவைக்குத் தக்க அளவு மானியம் வழங்க முடிவு செய்கிறார்களா? அல்லது மாநில அரசினர் தங்கள் தங்கள் திறமையை ஒட்டி வாதிட்டு வாங்குகிறதைப் பொறுத்து இருக்கிறதா? என்கிற தெளிவு ஏற்படவில்லை. ஏனென்றால், நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், புள்ளி விவரங்கள்படி, மொத்த மக்களுடைய அளவைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தாலும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய அளவை

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [26th March 1965]

கணக்கிட்டு பார்த்தாலும், தமிழ் மாநிலத்தின் அளவு அதிகமாக இருந்து வருகிறது. தமிழ் மாநிலம் போலவே அளவு கொண்ட மகாராஷ்டிரா, மேற்கு வங்காளம் இருக்கின்றன. நம் மாநிலத்தைப் போல் இரண்டு பங்கு மக்களைக் கொண்டது உத்தரப் பிரதேசம். 1961-62-க்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற புள்ளிவிவரப் படி பார்த்தால், மகாராஷ்டிரம் இந்திய அரசினரிடமிருந்து பெற்று இருக்கக் கூடிய தொகை, ரூ. 12.50 லட்சம் என்று இருக்கிறது, அதே நேரத்திலே அதே அளவு மக்களைக் கொண்டுள்ள மேற்கு வங்காளம் இந்திய அரசினரிடமிருந்து ரூ. 8.20 லட்சம் பெற்றிருக்கிறது. தமிழகத்தைப் போன்று இரண்டு பங்கு மக்கள் தொகையைக் கொண்டது என்று கருதுகிறேன், உத்தர பிரதேசம், இந்திய அரசினரிடமிருந்து ரூ. 35.71 லட்சம் பெற்று இருக்கிறது. அதே நேரத்திலே தமிழகத்திற்குக் கிடைத்திருப்பது ரூ. 4.10 லட்சம் தான் 1961-62 கணக்குப்படி பெற்று இருக்கிறோம் என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. மக்கள் தொகை, பொது மக்கள், அல்லது தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தொகை அடிப்படையில் வைத்துப் பார்த்தாலும், தமிழகம் கணிசமான அளவுக்கு மேலும் தொகைகளைப் பெற்று இருக்கவேண்டும். ஆனால் இந்த மாநிலத்தை விட மற்ற மாநிலங்கள் அதிகம் பெறும் நிலைகள் ஏற்படுவானேன்? வேறுபாடு ஏற்படுவானேன்? 1961-62 க்கான கணக்குகள் தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தொடர்ந்து வந்திருக்கின்ற ஆண்டு கணக்குகள் படி பார்க்கும் போதும், ஏறத்தாழ அந்த அளவுக்குத்தான் இருக்கும் என்றுதான் ஊகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த மாற்றங்களுக்கு என்ன காரணம்? என்பதை அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் எண்ணிக்கை அடிப்படையில் பெறுவது என்றால், நம் மாநிலம் அதிகமாகப் பெற வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள, அதற்கான முயற்சிகள் இந்த அரசு ஏன் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது?

நிலம் ஒதுக்குதல், வீடு கட்டிக் கொடுத்தல், நடைபாதை அமைத்தல், இடுகாடு, சுடுகாடு ஆகியவை வைத்துக்கொள்வதற்கு நிலங்கள் வழங்குதல், குடிநீர் வழங்குதல் ஆகிய முயற்சிகளை அரசினர் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இவைகளில் ஏற்படுகிற காலத் தாழ்வுகள் எந்த அளவிற்குச் செல்கின்றன என்பதற்குச் சொன்னார்கள். விண்ணப்பங்களை எடுத்துப் பரிசீலனை செய்து முடிவுக்கு வருவதற்குக் காலத் தாழ்வு ஏற்படுகிறது. அதற்குப் பிறகு, நிலம் ஒதுக்குவதில் காலத் தாழ்வு ஏற்படுகிறது. வீடு கட்டும் முயற்சியிலும் காலத் தாழ்வு ஏற்படுகிறது. கட்டப்படுகிற வீடுகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் மானியத் தொகை குறைந்த அளவில் இருக்கிறது, விலைவாசி ஏற்றத்தின் காரணமாக, அகவிலை காரணமாக இந்த மானியத் தொகை போதுமானதாக இல்லை. அதைக் கொஞ்சம் அதிகப்படுத்துவதன் மூலமாகத்தான் நிலையான வீடுகளை ஆங்காங்கு கட்டிக்கொடுக்க முடியும். வேறு பல இடங்களில் வீடு கட்டுவதைவிட, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும், பழங்குடி மக்களுக்கும் கட்டித்தரப்படும் வீடுகள் மிகக் குறைந்த அளவில், மிகச் சாதாரணமான சாமான்களை வைத்துக் கட்டுவதன் காரணமாகவும், அல்லது காண்டிராக்ட் எடுப்பவர்கள் அதிலிருந்து

26th March 1965]

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பெருந் தொகையை இலாபமாகப் பெற்று விடுவதன் காரணமாகவும், பல வீடுகள் இடிந்துவிடவும், பல வீடுகள் குடியிருக்க முடியாத அளவுக்கு பாழாகவும் ஆன நிலைமைகள் பல இடங்களில் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இப்போதிருக்கும் விலைவாசி அடிப்படையில் அவர்களுக்கு எப்படிப்பட்ட வீடு வேண்டும் என்று நாம் கணக்கிடுகிறோமோ, அதற்கு எவ்வளவு தேவைப்படுகிறது என்று கண்டறிந்து, அந்தத் தொகையைக் கணக்கிட்டு, அதை வழங்குவதற்கு, அரசினர் முற்படவேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பழங்குடி மக்கள் வாழ்கிற இடத்திற்குச் செல்கிற பாதைக்கான விண்ணப்பங்கள் வருமானால், அதற்கு முதல் இடம் கொடுத்து, பாதை அமைப்பதற்கும், குடி நீர் வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்கும் ஆன முயற்சிகளை அதிகமாக மேற்கொள்ள வேண்டும்.

மேலும், அரசினங்களுக்கும், மற்ற பழங்குடி மக்களுக்கும் வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் வகையிலே ஏற்கெனவே ஊருக்குப் புறம்பே, சேரிகள் அளவில் பழங் காலத்தில் வாழ்ந்த இடத்தில் அல்லது புதிதாக ஊருக்குப் புறம்பே இரண்டு மூன்று பர்லாங்குகளுக்கு அப்பால் அல்லது ஒரு மைலுக்கு அப்பால் இடம் தேர்ந்தெடுத்து புதிய சேரிகளை உருவாக்கும் நிலைமை தான் பல இடங்களில் காணப்படுகிறது. ஒரு பக்கத்தில் தீண்டாமை ஒழியவேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு வருகிறோம். அதற்கான முயற்சிகளும் எடுத்துக்கொண்டு வருகின்றோம். மற்றொருபக்கம் ஊருக்குப் புறம்பே புதிய சேரிகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டு வருகிறது அரசு. கூடுமானவரை புதிய சேரிகளை ஏற்படுத்தாத நிலையை நாம் காணுதல் வேண்டும். ஏற்படுத்தவே கூடாது என்று நான் கூற வரவில்லை. ஊருக்கு நடுவிலோ, ஊரை ஒட்டியோ, ஊரை அடுத்தோ இடங்கள் கிடைக்காத நிலையில் ஊருக்குப் புறம்பே இடங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டியது தான். குடியிருப்பு இடங்கள் கட்ட வேண்டிய அவசியம் ஏற்படும். ஆனால், கூடுமானவரை ஊருக்குள்ளேயே மற்ற மக்களோடு சேர்ந்து வாழத்தக்க அளவிற்கு, மற்ற மக்களோடு இரண்டறக் கலந்து வாழ்வதற்கான சூழ்நிலை ஏற்படுத்துவதற்கான முயற்சியை முதலிலே கண்டு, அது வெற்றிபெறவில்லை என்ற நிலைமை ஏற்படும் போதுதான், ஊருக்குப் புறம்பே புதிய காலனிகளை உருவாக்குவதற்கு ஆன முயற்சியில் நாம் ஈடுபட வேண்டும். இந்த முயற்சிகள் எடுக்கும்போது, ஊர் மக்களுடைய-மேல் வகுப்பினருடைய தொல்லைகளும் இடையூறுகளும் இடைஞ்சல்களும் வரும். அதை எப்படிச் சமாளிப்பது என்கிற கஷ்டங்கள் ஏற்படக் கூடும் என்று சென்ற ஆண்டு அமைச்சர் அவர்களுடைய உரையில் கூறும்போது கூறினார்கள். மேல் வகுப்பு மக்கள், அரசியல் கட்சியினர், சமூக நலத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஊழியர்கள், அரசாங்க அதிகாரிகள் அத்தனைபேரும் ஈடுபட்டு, ஊருக்குள்ளேயே தாழ்த்தப்பட்டவர்களும் இரண்டறக் கலந்து உறவாடுவதற்கேற்ற வகையில் இடம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். ஊருக்குள்ளே அவ்வாறு இடம் கிடைக்காவிட்டால்தான் ஊருக்குப் புறம்பே நிலம் எடுக்கும் சூழ்நிலையை நாம் ஏற்படுத்திக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [26th March 1965]

அடுத்து பள்ளிகள், விடுதிகள் ஏற்படுத்துவதைப்பற்றிக் கனம் உறுப்பினர் திரு. கணேசன் அவர்கள் தெரிவித்ததைப் போல 'அரிசனப் பள்ளி', 'அரிசன விடுதி' என்று பெயரிடாமல், அதற்குப் பொதுப் பெயராக வைக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டு, எல்லா வகுப்பினரும் சேர்ந்து விடுதிகளில் இருப்பதற்குமான சூழ்நிலையை வளர்க்க வேண்டும். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பழங்குடி மக்கள் ஆகியவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சலுகைகளைத் தொடர்ந்து தனியாகக் கவனித்துக்கொள்வதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டாலும், அவர்கள் வாழ்கிற இடம் குறிப்பிட்ட ஒரு வகுப்பினருக்கு உரியது என்ற எண்ணத்தைப் பரப்பாமல், பொதுவான பெயரோடு அமைவதற்கான வழிவகையை ஏற்படுத்தி, அங்கே தாழ்த்தப்பட்ட பழங்குடி மக்களுக்குக் கிடைக்கும் சலுகைகள் தொடர்ந்து கிடைக்கவும் தனியாக அவர்களைக் கவனிப்பதற்கான சூழ்நிலை ஏற்படுவதற்கும் முயற்சி செய்தல் வேண்டும். ஆனால், பள்ளிகளும், விடுதிகளும், பொதுப்பெயரோடு, பொது நோக்கத் தோடுதான் ஏற்படுத்தப்படவேண்டும்.

இதற்கென்று தனி இலாகா இருந்து பணி புரிய வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதைக் குறித்து உறுப்பினர்கள் பலர் கருத்து வேறுபாடுகள் கொண்டிருக்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பிற்பட்ட மக்கள், பழங்குடி மக்கள் இவர்களுடைய நிலைமைகளைக் கண்டறிந்து அவைகளைக் கவனிக்கவேண்டும் என்ற பொறுப்பு இருக்கிற வரையில், அதற்கு என்று தனி இலாகா இருந்து கவனித்தால் தான் அவர்களுடைய நிலைமைகளைச் சரியாகக் கவனிக்க முடியும். அவர்களுடைய பிரச்சனை தீரும் காலம் வரையில், அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் சலுகைகளை நீடிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்கிற வரையில் தனித் துறை இருந்து, அந்த நிலைமையைத் தனியாகக் கவனித்தால் தான் முடியும். ஏற்கெனவே தனியாகக் கவனிக்கப்படவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் பொதுவான துறையிலிருந்து அது தனியாகப் பிரித்து எடுக்கப்பட்டது. எனவே, அதனுடைய நோக்கம் நிறைவேறும் காலம் வரையில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பழங்குடி மக்கள், பிற்பட்ட மக்கள் நலன்கள் நிறைவேற்றப்படும் காலம் வரையில் தனியாக இந்தத் துறை இருந்து, தன்னுடைய பணியைக் கவனித்து வருவது தான் நல்லது.

ஆனால் அரிசன நல இலாகா (ஹரிஜன் வெல்ஃபேர் டிபார்ட்மெண்ட்) என்ற பெயர் இருப்பதை மாற்றியமைக்கவேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்திலே கூட அதற்கு என்று இருக்கிற அமைச்சர் திரு. சென் அவர்களுக்கு "Minister for Law and Social Security" என்ற பெயரை வைத்திருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். "ஹரிஜன் வெல்ஃபேர் டிபார்ட்மெண்ட்" என்று இருப்பதைவிட "Social Security Department" என்ற அந்தப் பெயரை இட்டு, இப்பொழுது கொடுக்கப்படுகிற சலுகைகள், கவனிக்கப்படுகிற முறைகள் அத்தனையும் அந்தத் தலைப்பின் கீழே இருக்கும் துறை தனியாகக் கவனிக்க முடியும். (கனம் திரு. வெ. ராமையா அவர்களின் குறுக்கீடு) இங்கு பெயர் அப்படி இல்லை. இவர்

26th March 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

உள்துறை அமைச்சர் தான். Minister for Social Security என்று அழைப்பதில் தவறு இல்லை. அவரிடம் ஒப்படைக்கப்படும் துறை “Social Security Department” என்று பெயர் பெறலாம். Harijan Welfare Department என்று இருப்பதை Social Security Department என்று அந்த இலாகாவின் பெயரை மட்டும் மாற்றி யமைத்தால் பொதுவாக இருக்கும். ஆனால், எந்த எந்த பணிகளை அரிசன இலாகா ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறதோ அதே பணிகளை அந்த ‘ஸோஷியல் செக்யூரிடி’ என்ற பெயர் அமைந்த இலாகா ஏற்றுக்கொள்ளுமானால், பெயரிலே ஏற்படுகிற தகராறு தீர்வதற்கு வழி ஏற்படும் என்பதற்காகத்தான் நான் அதைக் கூறுகிறேன்.

மேலும், இலாகாவைப் பொறுத்தவரையில், அதிகக் கவனத் தோடு அந்த இலாகா தன்னுடைய பணிகளைப் பார்ப்பதற்கு அதன்ிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கும் பொறுப்புக்கள் சில வேறு துறைக்கு மாற்றப்படுவது நல்லது. அரிசன நல இலாகா என்ற பெயரில் இப்பொழுது இருக்கும் இந்தத் துறை முக்கியமான சில பொறுப்புக்களை ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்றும், சில பொறுப்புக்களை ஊராட்சி ஒன்றிப்புகள் ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்றும் திரு. பி. பி. ஐ. வைத்தியநாதன் அவர்கள் தம்முடைய அறிக்கையில் சில யோசனைகளாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதை எந்த அளவிற்கு இந்த அரசாங்கம் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. அந்த யோசனை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதா? அல்லது கைவிடப்பட்டிருக்கிறதா? அல்லது பரிசீலனை செய்யப் பட்டு வருகின்றதா என்பதை நான் அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த அறிக்கையில் :

“Transfer of Harijan Welfare Work to Panchayat Unions—

The following are my recommendations :—

(1) The following items of work may be retained by the Harijan Welfare Department :—

(a) Maintenance of Harijan High Schools and residential schools;

(b) Maintenance of Government Hostels;

(c) Sanction of boarding grants to private subsidised hostels;

(d) Sanction of scholarship to post-Matric and Pre-Matric candidates;

(e) Award of prizes to Harijan colonies;

(f) Land acquisition for house-sites and construction of houses;

(g) Free distribution of clothes to Harijan girls;

(h) All works relating to Tribunal Welfare”.

இவை அரிசன நல இலாகாவால் கவனிக்கப்படலாம் என்றும்,

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [26th March 1965]

“(2) The following items of work may be transferred to the Panchayat Unions :—

- (a) Maintenance of Harijan Welfare Schools;
- (b) Supply of mid-day meals;
- (c) Distribution of agricultural implements.
- (d) Distribution of tools and implements to artisans;
- (e) Award of prizes to students;
- (f) Maintenance of Community Recreation Centres;
- (g) Execution of works ”

இவை ஊராட்சி ஒன்றிப்பின் மூலம் கவனிக்கப்படலாம் என்றும் அரிசனத் துறையில் இப்பொழுதுள்ள பொறுப்புக்கள் மேற்கண்டவாறு பிரித்துக் கொடுக்கப்படலாம் என்றும் யோசனை கூறப் பட்டிருக்கிறது.

திரு. வைத்தியநாதன் அறிக்கையைப் பொறுத்து அரசு செய்துள்ள முடிவு என்ன? எந்த அளவுக்கு யோசனையை ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறது? எந்த அளவு இதிலே தீவிரம் காட்டப்பட்டிருக்கிறது? வேலையை எடுத்துக்கொள்வதற்கு வழிவகை ஏதேனும் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும், துப்புரவு வேலை செய்கிறவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையில், அவர்கள் புறக் கணிக்கப்பட்ட நிலையில்தான் இருந்துவருகிறார்கள். ஆங்காங்கு இருக்கிற ஊராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி மன்ற ஒன்றிப்புகள் துப்புரவு வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்துவிடுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் அரசாங்கம் இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுக்குப் போதுமான அளவுக்குத் தேவைப் படுகிற, விரும்புகிற வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படவில்லை. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் வெளியிட்ட அறிக்கையில் ‘துப்புரவுத் தொழிலாளிகளுக்குத் தள்ளு வண்டிகள் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்தல்’ என்ற அளவுக்குத்தான் குறிப்பிடுகிறார். ஆனால், அரசாங்கத்திலுள்ள இந்த இலாகாவினரே அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கக் கூடிய முயற்சியை மேற்கொண்டால்தான் அவர்களுக்கு வீடு கிடைக்கும். ஊராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி மன்ற ஒன்றிப்புகள் வேறு பல வேலைகளுக்கே நிதி கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் நிலையில், ‘துப்புரவுத் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்க எங்களிடம் நிதி இல்லை’ என்று கையை விரித்து விடக்கூடும். அதே நிலைமை தான் எங்கு பார்த்தாலும் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த அரசாங்க இலாகாவினரே அதிக கவனம் செலுத்தி அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும். ஆக, வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தை அதிகமாகத் துரிதப்படுத்துதல் வேண்டும்.

26th March 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கூடுமான வரை இந்த இலாகாவானது, யாருடைய வசதிகளைக் கவனிக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையிலே இந்த மன்றம் தீர்மானிக்கிறதோ அந்த வகையில் உண்மையான பலன் அவர்களுக்குப் போய்ச் செருகிறதா என்று பார்ப்பதில் மிகக் கண்காணிப்பாக இருக்க வேண்டும். இடையிலே இருக்கும் கண்ட் ராக்டர்களோ மற்றவர்களோ இந்தத் தொகையைப் பறித்துக் கொள்ளாதபடி பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். எந்த நோக்கத்தின் அடிப்படையிலே தொகை ஒதுக்கப்படுகிறதோ அந்த நோக்கம் நிறைவேற்றப்படும் வகையில் தொகை செலவழிக்கப்பட்டுள்ளதா என்பதை அரசாங்கம் அவ்வப்போது கண்காணித்து வர வேண்டும்.

வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் முயற்சியில் பல இடங்களில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அதிலும் பல இடங்களில் வீணான முயற்சிகளினால் அந்தப் பணம் பாழ்படுத்தப்படும் நிலைமை ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அவற்றைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கும் அரசினர் தீவிர கவனம் மேற்கொள்ள வேண்டும். எடுத்துக் காட்டாக, வடாற்காடு மாவட்டம், திருவண்ணாமலை வட்டம் பூதமங்கலம் கிராமத்தில் அரிசனங்களுக்காகப் பன்னிரண்டு வீடுகள் கட்டுவதற்காக ஒன்பதாயிரம் ரூபாய் 1963-64-ம் ஆண்டில் ஒப்படைக்கப்பட்டு இதுவரையில் எந்த வீடும் கட்ட முயற்சி எடுக்கப்படவில்லை என்று கூறப்படுகிறது. இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறவரும் காங்கிரஸ்காரர்தான். இருந்தும் 1963-64-ல் காண்டிராக்ட் எடுத்தும் இதுவரை கட்டிமுடிக்கவில்லை என்ற குறிப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுபற்றியும் அமைச்சர் அவர்கள் விசாரித்தறிந்து ஆவன செய்யவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து திருவண்ணாமலை வட்டம் ஊசாம்பாடி கிராமத்தில் அரிசனங்களுக்குக் கட்டப்பட்டு வரும் வீடுகளில் நான்கு வீடுகள் இடிந்து விழுந்துவிட்டதாகக் குறிப்பு தரப்பட்டு இருக்கிறது. அதற்கான காரணத்தைக் கண்டு பிடித்து தவறு செய்தவர்களைத் தண்டிப்பதோடு மேற்கொண்டும் சரியானபடி மற்ற வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுப்பதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பழங்குடி மக்களுடைய நலனுக்காகச் செலவிட ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை போதாது. அதை அதிகப்படுத்த வேண்டும். மத்திய அரசினரிடம் நியாயமான அடிப்படையில் அதிகமான தொகை பெற இந்த அரசாங்கம் பெரு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டாகவேண்டும், மன்ற உறுப்பினர்கள் கூறியுள்ள பற்பல குற்றங் குறைகளையும் களைவதற்கு நடவடிக்கை மேற்கொண்டாக வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்தி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

MR. DEPUTY SPEAKER : The Hon. the Minister for Home will reply to the Debate tomorrow. The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.